

Tirsdag den 12. april 2011 (D)

1

79. møde

Tirsdag den 12. april 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Specialiseret behandling på Øfeldt Centret).

Af Pia Christmas-Møller (UFG).

(Fremsættelse 29.10.2010. 1. behandling 16.11.2010. Betækning 23.03.2011. 2. behandling 31.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetækning 06.04.2011).

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommunerne i 2012 ved overskridelse af det aftalte udgiftsniveau for 2011.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 19.01.2011. 1. behandling 04.02.2011. Betækning 05.04.2011).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Administrative bødeforlæg og påbud om aflevering af nummerplader i forbindelse med manglende syn eller godkendelse af køretøjer).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 23.02.2011. 1. behandling 03.03.2011. Betækning 01.04.2011).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om anlæg af Nykøbing Falster Omfartsvej.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 23.02.2011. 1. behandling 22.03.2011. Betækning 05.04.2011).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om anlæg af Nordlig Omfartsvej ved Næstved.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 23.02.2011. 1. behandling 22.03.2011. Betækning 01.04.2011).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Cypern.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 01.03.2011. Betækning 06.04.2011).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 01.03.2011. Betækning 06.04.2011).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi. (Gennemførelse af el- og gasdirektiverne m.v.).

Af klima- og energiministeren (Hans Christian Schmidt, fg.).

(Fremsættelse 01.12.2010. 1. behandling 11.01.2011. Betækning 31.03.2011).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af dispensationsbestemmelserne ved anmeldelse af sygefravær og anmodning om sygedagpengerefusion m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 02.03.2011. 1. behandling 15.03.2011. Betækning 05.04.2011).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af barseludligningsloven. (Udskydelse af revisionsfristen).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 30.03.2011).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., integrationsloven og forskellige andre love. (Skærpet kontrol med udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse, sanktioner for uberettiget modtagelse af ydelser under ophold i udlandet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 06.04.2011).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og forskellige skattelove. (Udvidelse af ATP's og LD's investeringsmuligheder og ophævelse af en række SP-regler m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 06.04.2011).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabsindgåelse og opløsning. (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 17.03.2011).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af SU-loven. (Fribeløb i forbindelse med SU til uddannelsessøgende ved politiets grunduddannelse).
Af undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 30.03.2011).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Konsekvensændringer på det sociale område som følge af Barnets Reform m.v.).
Af socialministeren (Benedikte Kiær).
(Fremsættelse 30.03.2011).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 86:

Forslag til folketingsbeslutning om udvikling af et nationalt lykkeindeks.
Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 15.03.2011).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Mødet er åbnet.

Som man kan høre, er der ro i salen!

I dag er der følgende anmeldelser:

Liselott Blixt m.fl.: Beslutningsforslag nr. B 130 (Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af inkontinensindsatsen).

Frank Aaen m.fl.: Beslutningsforslag nr. B 131 (Forslag til folketingsbeslutning om multinationale selskabers skattebetaling).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Jeg har fra statsministeren modtaget meddelelse om, at ressortansvaret for lov om spillekasinoer og lov om offentligt hasardspil i turneringsform overføres fra justitsministeren til skatteministeren.

Denne meddelelse vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. nedenfor).

[>Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 30. marts 2011 bestemt, at ressortansvaret for lov om spillekasinoer, jf. lovbekendtgørelse nr. 861 af 10. oktober 1994 med senere ændringer og bekendtgørelse nr. 496 af 13. juni 1994 om spillekasinoer med senere ændringer, overføres pr. 30. marts 2011 fra justitsministeren til skatteministeren, og at ressortansvaret for lov om offentligt hasardspil i turneringsform, jf. lov nr. 1504 af 27. december 2009 med senere ændringer og bekendtgørelse nr. 1540 af 27. december 2009 om offentligt hasardspil i turneringsform, overføres pr. 30. marts 2011 fra justitsministeren til skatteministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen
/Kristian Korfits Nielsen«].

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Specialiseret behandling på Øfeldt Centret).

Af Pia Christmas-Møller (UFG).

(Fremsættelse 29.10.2010. 1. behandling 16.11.2010. Betænkning 23.03.2011. 2. behandling 31.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillæggsbetænkning 06.04.2011).

Kl. 13:00

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:01

Afstemning**Formanden :**

Vi stemmer om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (V, DF og KF), og der kan stemmes.

Altså, grøn betyder, at man stemmer for, og rød betyder, at man stemmer imod.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte 48 (V, DF og KF), imod stemte 55 (S, SF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Vi stemmer om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (V, DF og KF), og der kan stemmes.

Altså, grøn betyder, at man stemmer for, og rød betyder, at man stemmer imod.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte 48 (V, DF og KF), imod stemte 55 (S, SF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 13:02

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed, og her beder fru Pia Christmas-Møller om ordet og får det.

Kl. 13:02

(Ordfører for forslagstillerne)

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak for det. Det er et lille lovforslag med en lang historie og stor betydning for en lille gruppe handicappede, der nu er på vej til at blive vedtaget – langt om længe, kunne jeg føje til.

Når jeg nu har bedt om ordet, er det ikke – jeg gentager *ikke* – for at genåbne en diskussion, der i tidsforbrug i forvejen har været helt ude af proportioner, tværtimod. Men det er på sin plads at sige tak. Tak for, at et bøvlet forløb nu ender i et meget tilfredsstillende resul-

tat for en lille gruppe, der utilsigtet blev klemte i forbindelse med kommunalreformen for nogle år siden. Nu får de patienter, der af deres læge er blevet henvist til den højt specialiserede individuelle behandling, der tilbydes på Øfeldt Centre, ret til dækning af transportkostninger. Det er hele kernen, hverken mere eller mindre.

Hvad glæde og gavn har man af at få et behandlingstilbud som stærkt fysisk handicappet, hvis man ikke kan komme hen til behandlingsstedet? Ja, det siger sig selv. Jeg er desværre ikke i en position, hvor jeg kan takke regeringspartierne og Dansk Folkeparti, men desto varmere vil jeg takke alle andre. Det gælder Liberal Alliance, det gælder Radikale Venstre og Kristendemokraterne, det gælder Fokus, det gælder Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet. Stor tak for, at det lykkedes at binde enderne sammen, og ikke mindst stor tak for, at det holdt hele vejen frem til nu på trods af ju-lelege, modspil og benspænd. Tak for det.

Kl. 13:03

Formanden :

Tak til fru Pia Christmas-Møller. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden :

Vi går til afstemning om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 53 (S, SF, RV, EL, LA, KD og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 48 (V, DF og KF).

Lovforslaget er vedtaget og bliver nu sendt til statsministeren.

Det var den sidste forventede afstemning, kan jeg sige til orientering for medlemmerne, så videre samtale imellem medlemmerne foregår uden for salen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommunerne i 2012 ved overskridelse af det aftalte udgiftsniveau for 2011.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 19.01.2011. 1. behandling 04.02.2011. Betænkning 05.04.2011).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet.

Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Administrative bødeforlæg og påbud om aflevering af nummerplader i forbindelse med manglende syn eller godkendelse af køretøjer).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 23.02.2011. 1. behandling 03.03.2011. Betænkning 01.04.2011).

Kl. 13:06

Forhandling

Formanden :

Der er heller ikke her ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet.

Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om anlæg af Nykøbing Falster Omfartsvej.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 23.02.2011. 1. behandling 22.03.2011. Betænkning 05.04.2011).

Kl. 13:06

Forhandling

Formanden :

Der er ikke ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet.

Forhandlingen er også her sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvilket er godkendt af Folketinget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om anlæg af Nordlig Omfartsvej ved Næstved.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 23.02.2011. 1. behandling 22.03.2011. Betænkning 01.04.2011).

Kl. 13:06

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Forhandlingen er dermed sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvilket er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi. (Gennemførelse af el- og gasdirektiverne m.v.).

Af klima- og energiministeren (Hans Christian Schmidt, fg.).

(Fremsættelse 01.12.2010. 1. behandling 11.01.2011. Betænkning 31.03.2011).

Kl. 13:08

Forhandling

Formanden :

Der er ingen, der beder om ordet.

Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-11, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Cypern.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 01.03.2011. Betænkning 06.04.2011).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden :

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet.

Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af dispensationsbestemmelserne ved anmeldelse af sygefravær og anmodning om sygedagpengerefusion m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 02.03.2011. 1. behandling 15.03.2011. Betænkning 05.04.2011).

Kl. 13:08

Forhandling

Formanden :

Der er ikke tale om ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet.

Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 01.03.2011. Betænkning 06.04.2011).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet.

Forhandlingen er sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 13:12

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af barseludligningsloven. (Udskydelse af revisionsfristen).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 30.03.2011).

Kl. 13:09

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører, der får ordet, er fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre, værsgo.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Med lovforslaget her lægger regeringen op til at udskyde fristen for fremsættelse af en revision af barseludligningsloven til næste folketingssamling.

Det er meget vigtigt for mig at understrege, at der alene er tale om en udsættelse af en revision af loven. Denne udsættelse skal sikre, at vi har den fornødne tid til rådighed til i forligskredsen at have en grundig drøftelse af barseludligningsloven og den revision, som forestår. Beskæftigelsesministeren har faktisk også allerede indkaldt til det første møde i forligskredsen, og vi har også netop modtaget COWI's evaluering af barseludligningsloven. Venstre støtter, at vi giver os selv og hinanden bedre tid til at drøfte en ændring af barseludligningsloven.

At vi nu udskyder revisionen af barseludligningsloven, betyder ikke, at vi på nogen måde har skrinlagt den udfordring, som vi stadig står over for, nemlig udfordringen med at finde en løsning for selvstændige erhvervsdrivende. Men det er vigtigt, synes jeg, at holde tingene adskilt, og lovforslaget handler ikke om en ordning for selvstændige erhvervsdrivende. Vi vil meget gerne være med til at drøfte barseludligning til selvstændige, og jeg forventer faktisk også, at det vil blive et væsentligt element i de kommende forhandlinger, som ministeren som nævnt allerede har indledt. Ja, jeg tror sågar, at vi er indkaldt til endnu et møde i kredsen. Tak.

Kl. 13:11

Formanden :

Tak til fru Ulla Tørnæs. Så er det fru Julie Rademacher som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Mange tak. Vi er også som Venstres ordfører faktisk hos Socialdemokraterne rigtig glade for, at vi endelig har sat os til forhandlingsbordet igen og har udsigt til også at kunne få lavet en barselordning for selvstændige og for freelancere.

Det er også derfor, at jeg på vores vegne her i dag tilkendegiver, at vi ikke har en endelig tilbagemelding på dette konkrete forslag, men at vi afventer, hvad forhandlingerne måtte bringe. Vi er nødt til at tage det forbehold, men vi vil se rigtig meget frem til udvalgsbehandling, også til de forhandlinger, som der igen er blevet indkaldt til.

Så hermed hverken et klart ja eller et klart nej til en udskydelse af fristen for revision af barseludligningsloven, men vi vil vende tilbage dermed senere i behandlingen.

Formanden :

Tak til fru Julie Rademacher. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Lovforslaget udskyder revisionen af barseludligningsloven til næste folketingssamling. Der er allerede foretaget en uafhængig evaluering af lovens virkning på udviklingen på arbejdsmarkedet, og de politiske forhandlinger om en eventuel ændring af ordningen er så småt allerede startet.

Vi skal ikke her i dag drøfte, om barseludligningsloven skal ændres eller udvides, men blot tage stilling til, om det først skal være i næste folketingssamling, hvis det skal ske.

Vi finder, at det er nødvendigt at have den nødvendige tid til både at diskutere evalueringen, og om ordningen skal udvides. Det gælder også de tanker, som der har været om at få selvstændige erhvervsdrivende og freelancemedarbejdere med i ordningen. Vi skal ikke diskutere dette i salen nu, men om evalueringen skal udskydes, og det støtter Dansk Folkeparti.

Kl. 13:13

Formanden :

Tak til fru Colette L. Brix. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Hvordan kan man hjælpe små selvstændige erhvervsdrivende og iværksættere i Danmark? Det kan man gøre på utrolig mange måder, og en af de måder er at forbedre forholdene for de kvinder og mænd, der driver selvstændig virksomhed, og som har brug for barselorlov.

I dag må de nøjes med de rene barseldagpenge fra kommunen, som er på lige godt 100 kr. pr. time. Det dækker som oftest slet ikke det tab i indtægt, som den selvstændige erhvervsdrivende har fra sin lille butik eller anden form for virksomhed, når de går på barsel.

I forvejen har vi et godt system, hvor arbejdsgiveren, der yder fuld løn under barsel til sine ansatte, kan få et beløb refunderet oven i barseldagpengene, nemlig ca. 60 kr. yderligere pr. time inklusive feriepenge. Hvis det bliver overført til selvstændige erhvervsdrivende, vil dækningen under barsel blive ca. 160 kr. pr. time, altså en ganske væsentlig forøgelse af dækningen af den mindre selvstændige erhvervsdrivendes indtægtstab.

Da der blev indgået et forlig om barseludligning i slutningen af 2005, aftalte forligspartierne – bl.a. SF – at regeringen i februar 2006, hvilket altså så nu er 5 år siden, skulle fremlægge forslag til modeller for en sådan barselforbedring for selvstændige erhvervsdrivende. Det er imidlertid ikke sket, og i forbindelse med det forslag, som udskyder lovrevisionen, som er til behandling i dag, er der derfor optaget forhandlinger om, hvordan sådan en model for selvstændige erhvervsdrivende bør se ud efter forligspartiernes mening. Og det er jo da også på tide, eftersom det skulle have været sket allerede for 5 år siden.

Med hensyn til det her lovforslag kan jeg sige, at for SF's stillingtagen til udskydelsen af revisionen spiller det bl.a. en rolle, om de forhandlinger om at finde en sådan model lykkes, da sagen som nævnt hidtil har trukket meget voldsomt i langdrag.

Så vil jeg også i den forbindelse nævne, som det også er blevet gjort fra talerstolen, at der er en anden gruppe, som mangler barseludligning, mangler at få lagt et beløb oven i de almindelige barsel-

dagpenge, og det er hele gruppen af freelancere, projektansatte, vikarer og andre korttidsansatte.

Det er en gruppe i vores samfund, som vokser i de her år, og de står i den noget groteske situation, at når de har deres kortvarige ansættelsesforhold hos meget skiftende arbejdsgivere, bliver der indbetalt bidrag til barseludligningsfonden Barsel.dk, men når de går på barsel, kan de ikke få nogen penge udbetalt fra fonden, fordi de typisk, når de har de her korte ansættelser, ikke har en arbejdsgiver i det øjeblik, hvor de skal holde deres barsel. Der er ikke ret mange arbejdsgivere, som vil ansætte en i fjorten dage, hvor det første, der skal ske derefter, er, at man skal have barselorlov.

Det er selvfølgelig også en grotesk situation, at denne voksende gruppe i vores samfund ikke bliver hjulpet, og det håber vi også meget at der bliver taget hånd om i de forhandlinger, som vi er startet på her for nylig.

Kl. 13:17

Formanden :

Tak til hr. Eigil Andersen. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Der skal slet ikke være nogen tvivl om, at barseludligningsloven er en vigtig sag for os Konservative. Loven er efter vores opfattelse et bærende element i hele ligestillingsindsatsen.

Barseludligningsloven skulle således gerne bidrage til at fremme ligestillingen på arbejdsmarkedet, så både mænd og kvinder får lige muligheder. Og da det er vigtigt, at loven ikke blot er tomme ord, men også fungerer i praksis, er det af afgørende betydning, at vi får en grundig og gedigen vurdering af konsekvenserne af loven.

Selvfølgelig er det beklageligt – det vil jeg gerne sige – at revisionen af loven endnu en gang bliver udskudt, men da alle parter er bedst tjent med et gennemarbejdet og ordentligt resultat, stemmer vi Konservative for en udskydelse af revisionen af loven. Vi ser dog frem til, vil jeg gerne understrege, drøftelserne med ministeren allerede her i foråret bl.a. om en barselfond for selvstændige, hvilket er noget, som ligger os meget på sinde.

Kl. 13:18

Formanden :

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Ja, så er vi her igen, fristes jeg til at sige, med en udskydelse af revisionsfristen for barseludligningsloven, og det er vi, fordi der jo er behov for at få sat gang i drøftelserne omkring bl.a. en barselfond for selvstændige, som der er flere, der har været inde på, men det er endnu ikke lykkedes at nå frem til et resultat, og det er såmænd dårlig nok lykkedes at få gang i drøftelserne, men det er der så udsigt til at vi får gjort nu, og vi kan jo så være blevet klogere, når vi kommer til både anden og tredje behandling af det her lovforslag. Derfor vil jeg ikke trække debatten i langdrag, men blot fra det Det Radikale Venstres side sige, at vi er stærkt optaget af, at der kommer en barselfond for selvstændige, fordi det er afgørende, hvis man vil gøre alle de flotte målsætninger om Danmark som en førende iværksætternation til virkelighed, at der også er mulighed for, at selvstændige kan gå på barsel med en rimelig kompensation.

Vi ved, at det betyder rigtig meget, og at det også set i et ligestillingsperspektiv betyder rigtig meget for kvindelige iværksættere, som jo i den grad bliver ramt af, at der ikke er nogen fornuftige ord-

ninger, som det er nu. Og derfor sætter vi vores lid til, at der nu endelig kan blive taget hul på de her drøftelser i forhold til selvstændige og i forhold til freelancere, så vi derfor også er blevet klogere, når vi når frem til anden og tredje behandling af det her forslag om udskydelse af revisionsfristen.

Vi kan næppe nå at lovgive om en barselfond inden sommerferien, men vi kan nå rigtig langt i de politiske drøftelser, og derfor vil vi vende tilbage til det. Vi havde gerne set, at vi havde været klar til at revidere den nu, så vi ikke skulle udskyde det, men det ser det så ikke ud til at vi når i den her omgang, og så kan det jo blive nødvendigt at udskyde det, men nu må vi først og fremmest få de politiske drøftelser sat i gang.

Kl. 13:20

Formanden :

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det har jo været et absurd forløb, der har været omkring det forlig, der blev indgået for adskillige år siden, om at sikre en barselfond. Vi fik det jo gennemført for lønmodtagere, men lavede så en aftale om, at vi også skulle se at få det på plads for selvstændige, og det er der så stort set ikke sket noget omkring siden. Ministeren havde jo i den her omgang lagt op til, at man bare igen igen skulle kunne udskyde revisionen af loven, og først da en række oppositionspartier henvendte sig samlet til ministeren og gjorde opmærksom på, at der sådan set lå en aftale om, at der skulle ske noget, kom vi med til forhandlinger.

Vi har det ligesom andre ordførere sådan, at vi jo vil se, om der kommer et resultat ud af de forhandlinger, før vi ser på, om det er nødvendigt at udskyde revisionen af loven. For vi mener faktisk, det er afgørende at leve op til den aftale, vi har indgået, fordi der er behov for at få en barselsordning for selvstændige. Hvis vi faktisk ønsker, at det skal være en reel mulighed for alle at blive selvstændige, også for unge kvinder og unge mænd, der er i den alder, hvor man får børn, ja, så skal vi have en ordentlig barselordning. Så derfor mener vi, det er afgørende.

Dertil kommer det, som andre har været inde på, nemlig spørgsmålet om freelancere. Det er altså meget svært at forstå, at der bliver betalt ind og ind for freelancere til Barselfonden, men at de i det øjeblik, de er gået på barsel og har behov for at få penge til at holde deres barselorlov for, til at tage sig godt af børnene for, ikke kan få nogen penge udbetalt fra Barselfonden.

Der er kommet adskillige forslag om, hvordan man finder en teknisk løsning på det her, for selvfølgelig kan det lade sig gøre, hvis man vil det. Der bliver jævnlig sagt mange pæne ord om, hvor vigtigt det er, at børn får en god start på livet, og hvor afgørende det er, at man faktisk har noget tid i den nye familie, så forældrene har tid til at være sammen med det lille barn, men det kræver jo, at man så rent faktisk også får en barselordning: at man rent faktisk får nogle penge, så man kan gå hjemme og ikke er nødt til at gå på arbejde for at tjene penge.

Derfor håber vi altså meget, at muligheden for at være sammen med sine forældre, når man lige er startet på livet, ikke kun skal gælde for børn af lønmodtagere på almindelige vilkår, men også skal gælde for børn af freelancere og for selvstændige, og det håber vi ministeren meget snart kommer med et bud på.

Kl. 13:22

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de bemærkninger, der er kommet her i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslaget.

Lovforslaget går jo, som flere ordførere også har været inde på, alene ud på at udskyde fremsættelsen af et lovforslag til næste folketingsår, altså 2011-12. Jeg vil dermed afvente resultatet af de kommende politiske forhandlinger, som vi jo skal i gang med, og lovforslaget har alene til formål at sikre den fornødne tid til den politiske proces.

Når det er sagt, glæder jeg mig over, at vi i den meget brede forligskreds bag loven nu er kommet i gang med de politiske drøftelser. Jeg glæder mig også over, at vi i forligskredsen nu har modtaget den evaluering, som vi jo i sin tid i fællesskab var enige om at bestille, tilmed en evaluering, der viser, at loven lever op til sit formål, og at pengene i barseludligningsordningen kommer derud, hvor de skal, og hvor de gavner ligestillingen.

Så jeg ser frem til en hurtig lovbehandling i Arbejdsmarkedsudvalget og svarer naturligvis gerne på de spørgsmål, der måtte være, såvel skriftligt som mundtligt, og jeg har jo så også indbudt til politisk drøftelse efterfølgende.

Kl. 13:24

Formanden :

Tak til beskæftigelsesministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., integrationsloven og forskellige andre love. (Skærpet kontrol med udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse, sanktioner for uberettiget modtagelse af ydelser under ophold i udlandet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 06.04.2011).

Kl. 13:24

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Og det er fru Ulla Tørnæs, der først får ordet som ordfører.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Ingen skal være i tvivl om, at vi i Venstre anser misbrug af sociale ydelser for asocialt og dermed fuldstændig uacceptabelt. For et grundvilkår for vores skatteyderfinansierede velfærdssamfund er jo, at vi alle yder efter evne og nyder efter behov. Et misbrug har derimod efter min opfattelse en undergravende effekt på respekten for de skatteyderbetalte ydelser. Derfor skal misbrug af sociale ydelser af enhver art bekæmpes, ellers risikerer vi, at vores skattefinansierede

velfærd mister sin legitimitet i borgernes øjne, og det er der jo ingen af os der har nogen som helst interesse i.

Baggrunden for lovforslaget, som vi har til behandling her, er et meget grundigt analysearbejde udarbejdet af en række embedsmænd fra forskellige ministerier. Dette analysearbejde førte til en aftale om bekæmpelse af socialt bedrageri mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, og lovforslaget her er udmøntningen af netop denne aftale, som blev indgået som led i finanslovaftalen for 2011.

Jeg skal her i dag ikke gennemgå de forskellige initiativer, som lovforslaget udmønter – det fremgår jo ganske glimrende af selve lovforslaget – men jeg er faktisk ikke et sekund i tvivl om, at vi, når lovforslaget er vedtaget, så har givet bl.a. kommunerne, men også Pensionsstyrelsen, langt bedre værktøjer til netop at afdække og dermed bekæmpe socialt bedrageri. Jeg har faktisk også en klar forventning om, at det vil medføre en reduktion i omfanget af socialt bedrageri, da dette jo så klart er formålet.

Jeg skal på Venstres vegne blot slutte af med at sige, at vi varmt kan anbefale Folketinget at vedtage forslaget her. Tak.

Kl. 13:27

Formanden :

Tak til fru Ulla Tørnæs. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

I Danmark har vi, på trods af regeringens indædte kamp for at ødelægge det, stadig et velfærdssystem. Det er med til at sikre, at borgere, der ikke kan klare sig på anden vis, kan få ydelser fra det offentlige til at klare dagen og vejen for. De fleste af os bidrager via vores skat til, at der udbetales disse sociale ydelser. Derfor forventer vi også med rette, at modtagere af sociale ydelser ikke snyder eller omgår reglerne. Det er da også alarmerende, når det ved kontrol af fly fra visse destinationer kan konstateres, at 5-10 pct. af de rejsende laver socialt bedrageri.

I Socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at socialt bedrageri er fuldstændig uacceptabelt og skal bekæmpes med alle midler. Når personer mod bedre vidende udrejser fra Danmark, mens de modtager ydelser og uden at have indhentet den fornødne tilladelse, skal der helt klart sættes ind for at stoppe den trafik. Her er det et godt tiltag, at der foretages kontrol i lufthavne, havne osv.

Når personer, der modtager ydelser, samtidig arbejder, er det fint, at kommunerne har mulighed for at lave kontrolaktioner i andre kommuner, i modsætning til hvad de kan i dag. Vi finder det også i orden, at de, der laver den form for socialt bedrageri, bliver sidestillet med dem, der, vi kan sige *glemmer* at oplyse om, at de er gået i arbejde, samtidig med at de modtager en ydelse.

Der, hvor vi i Socialdemokratiet ønsker at løfte en pegefing, er i forhold til proportionaliteten i den række af sanktioner og tiltag, der er foreslået, sammenholdt med det antal personer, det er skønnet at loven kommer til at omfatte, og de beløb, der er tale om.

Det er også den gennemgående tekst i en lang række af hørings-svarene til lovforslaget. Af lovforslaget fremgår det, at 100 dagpengemodtagere og 200 modtagere af kontanthjælp, ledighedsydelse, starthjælp osv. forventes at blive taget i socialt bedrageri. Det skal sammenholdes med, at der indføres mulighed for at indhente kontooplysninger, mulighed for at indhente oplysninger fra tidligere bopælskommuner og for overvågning af de kommunale sanktioner og jobsamtaler hver 14. dag i 3 måneder.

Som tidligere sagt mener vi i Socialdemokratiet, at socialt bedrageri skal bekæmpes, men der skal også være et fornuftigt forhold mellem det, der sættes i værk, og det, der skal komme ud af det. Derfor mener vi i Socialdemokratiet, at det under alle omstændigheder

vil være godt, hvis der foretages en evaluering af loven om 2 år for at sikre, at indsatsen står i forhold til problemernes omfang.

Jeg ser frem til i udvalgsarbejdet, at det kan blive klarlagt, om de spørgsmål, der er rejst om proportionalitet, kan besvares på en tilfredsstillende måde. Hvis der er tvivl, vil vi stille de nødvendige ændringsforslag, der kan sikre, at der ikke bliver tvivl om proportionaliteten.

Kl. 13:30

Formanden :

Tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det er jo en udmøntning af en delaftale, som blev indgået i forbindelse med finanslovaftalen for 2011, hvor vi fra Dansk Folkepartis side lagde meget vægt på, at man fik en styrket indsats mod socialt bedrageri. Noget af den aftale bliver så udmøntet med det her lovforslag. Men aftalen omhandlede også generelt en bedre kontrol med ydelser ved ophold i udlandet, bl.a. ved etablering af såkaldte kontrolhold i udlandet – i Tyrkiet, i Spanien, Thailand og Marokko – for netop at se, om der er nogen, der bor fast der, som modtager ydelser fra den danske stat i strid med reglerne.

Der er også med den aftale kommet en intensivering af lufthavns-tilsynet, sådan så man tjekker folk fra flyvere ved ankomst til Danmark, hvorfra man erfaringsmæssigt ved at der er problemer med folk, som rejser ud af landet, til trods for at de bør være i Danmark og være til rådighed for arbejdsmarkedet, eksempelvis fordi de får udbetalt kontanthjælp.

Hvis det er sådan, at man f.eks. er i udlandet og man har modtaget ydelser fra det offentlige, at man har forbrudt sig mod reglerne – for det siger sig selv, at når man er i udlandet, er det lidt vanskeligt at stå til rådighed for det danske arbejdsmarked – er udgangspunktet, at midlerne, man har modtaget, skal tilbagebetales, at ydelsen fremadrettet i en periode bliver nedsat, og at man også skal møde op hos kommunen eller hos jobcenteret i en periode efterfølgende, for at de kan tjekke, at man lever op til reglerne, sådan at vi er sikre på, at dem, vi udbetaler midler til, også lever op til de krav, der er i forbindelse med, at de får udbetalt midlerne.

Derudover får kommunerne bedre mulighed for at udføre virksomhedskontrol på tværs af kommunegrænserne, hvis de har mistanke om, at der i en konkret sag er noget at komme efter, hvis en person som sagt modtager forskellige ydelser i strid med reglerne, f.eks. arbejder sort og dermed illegalt.

Pensionsstyrelsen får også mulighed for at indhente oplysninger fra pengeinstitutter om, at man i udlandet har hævet eller indsat penge på sin konto. Det er også en god måde, hvormed man kan tjekke, om folk rent faktisk opholder sig i landet og modtager midlerne efter de regler, som er her i dag.

Pensionsstyrelsen får også mulighed for selvstændigt at gennemføre tilsyn, bl.a. i lufthavne. Det kan også være ved færgeafgange eller andre steder, hvor man kan forvente at der kommer en masse folk ind i landet, som har været ude at rejse i den store verden og så vender tilbage til Danmark.

Samlet set synes vi, at det er et rigtig godt lovforslag, som udmønter en ganske fornuftig aftale. Vi får sendt et klart signal om, at socialt bedrageri er uacceptabelt. Hvis man modtager ydelser fra den danske stat eller kommune i strid med reglerne, jamen så er man rent faktisk med til at tage nogle midler, at tage noget hjælp fra nogle, som rent faktisk har mere behov for det. Så vi synes, at det ubetinget er et skridt i den rigtige retning, og vi kan selvfølgelig stemme for lovforslaget.

Kl. 13:33

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 13:33

Line Barfod (EL):

Ja, vi er jo alle sammen enige om, at socialt bedrageri skal bekæmpes, så jeg skal bare høre noget om med hvilke midler. Er der andre myndigheder, som Dansk Folkeparti synes skal overtage politiets efterforskningsopgaver? Altså, er der nogen grænser for, hvor langt Dansk Folkeparti mener at man skal gå, med hensyn til at andre myndigheder får tillagt de beføjelser, som hidtil kun har kunnet ligge hos politiet?

Kl. 13:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:33

Martin Henriksen (DF):

Det er klart, at hvis der skal rejses en straffesag, er det selvfølgelig en politiopgave. Men jeg synes, det er meget logisk, at man siger, at dem, som har ansvaret for at udbetale midlerne, og det er jo langt hen ad vejen kommunerne, også har et ansvar for at sikre – og det er jo også langt hen ad vejen i deres egen interesse – at de midler, der bliver udbetalt, bliver udbetalt til mennesker, som rent faktisk også f.eks. står til rådighed for det danske arbejdsmarked, hvilket jo er en betingelse for, at man kan få udbetalt kontanthjælp.

Når vi kan se, at der er mennesker, som vælger at holde ferie i strid med reglerne, som vælger at rejse ud af landet i strid med reglerne og stadig væk får ydelser udbetalt fra den danske statskasse, jamen så er det selvfølgelig rimelig nok, at man kigger på, at kommunerne får nogle bedre redskaber til at håndtere det problem. Og det er et problem.

Kl. 13:34

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 13:34

Line Barfod (EL):

Selvfølgelig skal myndighederne kontrollere i et eller andet omfang, men normalt er det sådan i Danmark, at det skal ske inden for de almindelige oplysninger, de har til rådighed. Hvis de skal ind at have adgang til personfølsomme oplysninger, skal ind at lave en decideret efterforskning, så har det hidtil været sådan i Danmark, at det er noget, vi overlader til politiet – med al den retssikkerhed, der nu omgærdet politiets arbejde.

Jeg skal bare høre, om det her er udtryk for, at Dansk Folkeparti mener, at man fremover skal tillade flere og flere myndigheder, at de får en række af politiets beføjelser, uden at der følger de samme retssikkerhedsgarantier med, der er i forhold til politiets arbejde.

Kl. 13:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:35

Martin Henriksen (DF):

Jamen der er jo mulighed for f.eks. at klage i klagesystemet. Man kan også benytte muligheden for at gå til domstolene, hvis man føler sig urimeligt behandlet som borger.

Jeg synes bare, det er vigtigt at understrege, at det er meget rimeligt, at kommunerne, som jo har ansvaret for at udbetale de her midler – og Pensionsstyrelsen, hvis det nu er dem, der fremadrettet på

nogle områder får ansvaret for at udbetale f.eks. pensionsmidler – også har mulighed for at følge op på sagen. Hvis man f.eks. modtager kontanthjælp og kommunen har en mistanke om, at man får udbetalt kontanthjælp i strid med reglerne om, at man skal stå til rådighed for det danske arbejdsmarked, men ikke gør det, fordi man f.eks. er udrejst, så er det da meget logisk, at kommunen får en mulighed for at følge op på den sag.

Det er da meget logisk, at man udvider beføjelsen, sådan at en kommune, hvis den får at vide, at der er nogle kontanthjælpsmodtagere, der arbejder sort på en virksomhed i en anden kommune, har mulighed for at følge op på, om det rent faktisk er rigtigt, at der er nogle, der f.eks. arbejder sort og dermed modtager kontanthjælp, samtidig med at de får sorte penge proppet ned i lommen. Vi må bare erkende, at det her desværre er nødvendigt i dagens Danmark.

Kl. 13:36

Formanden :

Så er det fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Özlem Sara Cekic (SF):

Der er noget, der gør mig forvirret, for når vi diskuterer ulovligheder generelt, er Dansk Folkeparti nogle af de første, der synes, at politiet skal ind i det. Derfor har jeg lidt svært ved at følge med, når Dansk Folkepartis ordfører står på talerstolen og argumenterer for, at politiet ikke skal involveres, når der er en forbrydelse.

Hvis der er nogen, der har overtrådt loven og har fået ydelser, som de ikke var berettiget til, hvorfor er det så, at politiet ikke må efterforske sagen?

Kl. 13:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:36

Martin Henriksen (DF):

Det kommer ikke bag på mig, at fru Özlem Sara Cekic har svært ved at følge med; det er jo ikke første gang, det er sket.

Der er ikke noget galt i, at politiet efterforsker. Rent faktisk ligger det jo også i den aftale, hvor en styrket indsats over for socialt bedrageri bliver omtalt, at der skal finde flere politianmeldelser sted, at kommunerne faktisk bliver bedre til at politianmelde sagerne, hvis det er, de har en sag, og hvis de ønsker, at politiet skal efterforske den.

Det er rigtigt, at det ikke ligger i lovforslaget, men det ligger i den aftale, som ligger til grund for lovforslaget. Det har faktisk været vigtigt for Dansk Folkeparti, at der i højere grad finder politianmeldelser sted, og det er også lagt ind den aftale, som ligger til grund for lovforslaget.

Kl. 13:37

Formanden :

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 13:37

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak for de første bemærkninger. De siger noget om den måde, vi diskuterer på på Christiansborg – nu, hvor der er folk, der sidder og lytter på tilhørerpladserne – nemlig på et meget, meget højt niveau.

Altså, i selve det lovforslag, vi står med, er der ikke ét ord om politiet. Der er ikke ét ord om, at der nu skal være større mulighed for, at politiet skal ind i de her sager. Og som praksis er i øjeblikket, er der intet, der tyder på, at politiet kommer mere ind i de her sager, og derfor har jeg svært ved at forstå, at ordføreren ikke synes, det er

vigtigt, at vi herfra ligesom beslutter, at når der er en ulovlighed, skal politiet selvfølgelig efterforske den.

Har ordføreren ikke en interesse i at stoppe socialt bedrageri? Jeg troede da, vi delte det mål. Skal det være sådan, at kommunen alene på en mistanke kan rejse en sag og afgøre en sag uden om retssystemet i Danmark? Er det det, ordføreren forstår ved en retsstat?

Kl. 13:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:38

Martin Henriksen (DF):

Tak for bemærkningerne. Så kan jeg også kvittere for, at debatten foregår på et forholdsvis højt niveau. Jeg ved ikke, om det mig, der skal tage ansvaret for det, eller om det er spørgeren, der skal det.

Vi har at gøre med et lovforslag, som forholder sig til et konkret og voksende problem i det danske samfund, nemlig at der er mennesker, der modtager ydelser, som de ikke er berettiget til. Det er det, lovforslaget handler om, og indtil videre er det meste, jeg hører fra venstrefløjens side, at man forsøger at spænde ben for et lovforslag, som er nødvendigt at gennemføre.

Det ville være rigtig godt, hvis kommunerne i højere grad politianmeldte det, når der var en sag om socialt bedrageri, og det har vi også efterlyst fra Dansk Folkepartis side. Det er faktisk noget af det, der er lagt ind i den aftale, som ligger til grund for lovforslaget. Selv om det ikke står beskrevet i lovforslaget, kan man jo stadig væk godt have en ambition om, at der er flere og flere, der bliver politianmeldt.

Så bliver jeg bare nødt til at gøre det fuldstændig klokkeklart, at hvis det er sådan, at vi kan konstatere, at der f.eks. er personer, som rejser rundt ude i den store verden, samtidig med at de burde stå til rådighed for det danske arbejdsmarked – det gør de selvsagt ikke, for det kan de ikke, fordi de er ude i den store verden – så skal vi selvfølgelig sanktionere mod dem, og kommunerne skal have nogle redskaber, så de får mulighed for at følge op, så vi kan slå ned på dem, der hiver penge ud af kassen. For når man hiver penge ud af kassen, som man ikke er berettiget til, går det fra andre mennesker, som er berettiget til de midler, og det synes vi altså i Dansk Folkeparti er dybt problematisk.

Kl. 13:39

Formanden :

Tak til hr. Martin Henriksen. Så er det fru Özlem Sara Cekic som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:39

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Jeg tror ikke, at der er nogen i den her sal, som er uenige i, at det er enormt usolidarisk at tage af kassen.

Vi har i Danmark et system, der hjælper dem, der har brug for det, et velfærdssystem, vi er stolte af, et velfærdssystem, der giver mulighed for, at man som arbejdsløs, som syg kan få den økonomiske hjælp og støtte, der skal til, før man kan komme tilbage til at være en del af samfundet. Vi bruger hvert år milliarder af kroner på at skabe et sikkerhedsnet, som gør, at de mennesker, der har brug for hjælp, får det, og vi skal blive ved med at have sådan et system, som sikrer, at de sociale ydelser er til de mennesker, som er berettiget til det. Sådan har det været, og sådan skal det blive ved med at være.

I dag behandler vi et lovforslag fra regeringen om socialt bedrageri. For SF er det vigtigt at slå hårdt ned på dem, der begår socialt bedrageri, og slå ned på de rigtige. Derfor mener vi rent principielt, at der for det første skal gøres mest muligt for at forebygge og afsløre socialt bedrageri, og for det andet at borgeren skal have reel mu-

lighed for at forsvare sig, det vil sige, at der skal være retssikkerhed for den enkelte.

Regeringens forslag lægger op til nogle gode ting, nogle tiltag, der skal arbejdes videre med, og nogle ret dårlige tiltag, som ikke er ret gennemtænkt. Lad mig først lige starte med at nævne de gode ting, og det er, at Pensionsstyrelsen kan få mulighed for opfølgning og der kan være virksomhedskontrol. Så er der nogle tiltag, som vi mener der er nogle gode intentioner i, men vi er lidt bekymret for, om man overholder persondataloven og retssikkerheden, f.eks. i forhold til videregivelse af oplysninger mellem kommunerne og kontrol i lufthavnene.

Så er der andre forslag, som vi mener er ude af proportioner, fordi det giver kommunerne nogle nye kontrolredskaber, fordi sanktionerne ofte skærpes på urimelig vis, samt fordi det giver nogle beføjelser til Pensionsstyrelsen, der normalt ligger hos politiet. Hørings svarene viser også, at en række aktører understreger problemet omkring proportionaliteten og retssikkerheden og det bureaukrati, der vil blive skabt med det her system.

Når vi ser på selve økonomidelen i det, kan vi jo også se, at udgifterne er langt større end de penge, vi vil få ind. Vi deler faktisk den bekymring, som kom frem i høringssvarene, og derfor kommer vi også til at stille en række spørgsmål under udvalgsarbejdet i forhold til, hvordan vi kan sikre, at det er de rigtige, der kommer til at blive fanget, og at de bliver straffet ret hårdt. Derfor mener jeg, at nogle grundlæggende ting, ting, som politiet skulle følge op på for at slå ned på de forbrydere, simpelt hen ikke er gennemtænkt, og det er simpelt hen ikke godt nok.

Kl. 13:42

Formanden :

Der er en kort bemærkning, og det er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:42

Martin Henriksen (DF):

Tak. I forhold til de spørgsmål, som fru Özlem Sara Cekic stillede, vil jeg høre, om ikke ordføreren kan bekræfte, at i den aftale om en styrket indsats mod socialt bedrageri, som jo ligger til grund for det her lovforslag – nu er det ikke alle elementer, der er behandlet i lovforslaget – er der et punkt 6, der omhandler flere kommunale politianmeldelser af socialt bedrageri. Tager ordføreren ikke det som en tilkendegivelse af, at vi netop synes, at det er vigtigt, at de sager, der skal overdrages til politiet, selvfølgelig også bliver det?

Kl. 13:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:43

Özlem Sara Cekic (SF):

Lovforslaget indeholder faktisk ti forskellige punkter, og når man kigger dem igennem, vil man se, at der ikke er noget i lovforslaget, der lægger op til, at vi nu skal have en ekstern myndighed som politiet, som skal ind i de her sager, efterforske dem og komme frem til en afgørelse. Vi ved jo i dag, at man i nogle af de her sager, hvis det var, at politiet skulle rejse dem, ikke ville få medhold, fordi beviserne simpelt hen ikke er stærke nok. Det er vigtigt for os at sige, at vi skal slå hårdt ned på dem, der begår socialt bedrageri. Samtidig skal vi også sikre retssikkerheden. Ting er ikke sort-hvide, som Dansk Folkeparti gør det til. Der er nuancer, og de skal selvfølgelig med, ligesom vi skal overholde persondataloven og sikre retssikkerheden.

Kl. 13:43

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes nu ikke, at det er Dansk Folkeparti, som gør sig skyldige i at skulle forklare verden som sort-hvidt. Det synes jeg nu mere at ordføreren gør sig skyldig i. For der er jo rent faktisk en række klagemuligheder i samfundet i dag, som netop skal være med til at styrke borgernes retssikkerhed. Til det her med at gøre det hele sort-hvidt vil jeg sige, at jeg jo sådan set synes, at det netop appellerer til, at man forsøger at nuancere debatten, og den aftale, der ligger til grund for lovforslaget, er jo ikke helt uden betydning. Det er trods alt en politisk aftale, som indgår i finanslovaftalen. Der står faktisk, at det er aftaleparternes hensigt, at der skal indgives flere politianmeldelser, hvor der er mistanke om socialt bedrageri. Så synes ordføreren ikke, at det er ordføreren, der selv er med til at tegne et meget sort-hvidt billede og undlade at gøre opmærksom på nuancerne?

Kl. 13:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:44

Özlem Sara Cekic (SF):

Der er jo stor forskel på, om man i en lovtekst skriver, at det skal være en politiopgave, eller om man opfordrer til, at det kunne være en politiopgave. Jeg tror, at Dansk Folkeparti udmærket er klar over, at der er den forskel. Det er også derfor, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvorfor Dansk Folkeparti ikke har en interesse i, at politiet skal ind i de her sager, hvis man oprigtigt gerne vil stoppe socialt bedrageri. Det må da være i alles interesse, at vi stopper det her. Men Dansk Folkeparti deler åbenbart ikke den målsætning med os, at vi gerne vil slå ned på dem, som begår socialt bedrageri, og slå ned på de rigtige og ikke begynde at ramme alle og enhver. Vi vil også gerne have nogle beviser, som kan holde i retten, og hvis de kan det, skal vi også komme efter de mennesker, som faktisk tager af kassen.

Kl. 13:45

Formanden :

Tak til fru Özlem Sara Cekic. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Lovforslaget er en opfølgning på finanslovaftalen for 2011, hvor det blev aftalt, at man skal iværksætte en styrket indsats mod socialt bedrageri – med god grund, fristes man til at sige. For i Danmark har vi jo et meget højt niveau af offentlige ydelser, og derfor er det også vigtigt, at ydelserne er forbeholdt de borgere, der har ret til dem og behov for dem. Misbrug af de sociale ydelser skaber mistillid til den offentlige forvaltning, og da det er tillid, der holder vores samfund sammen, og det er tillid, der gør, at danskerne velvilligt betaler deres skat, er det noget, som man er nødt til at se med stor alvor på. Socialt bedrageri er med til at undergrave vores velfærdssamfund, og derfor er det også vigtigt, at vi skærper indsatsen.

Forslaget her har til formål at gøre det nemmere at kontrollere udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse, og lad mig blot fremhæve tre elementer fra forslaget. For det første bliver der indført sanktioner ved uberettiget modtagelse af kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse under ophold i udlandet. Hvis folk mod bedre vidende modtager ydelser, som de ikke er berettiget til, bliver de udsat for omfattende sanktioner. For det andet skal tidligere opholdskommuner videregive oplysninger om sanktioner til borgernes nuværende opholdskommuner, og oplysninger skal kunne videregives uden borgernes samtykke, så vi sikrer, at folk ikke snyder systemet ved at

flytte rundt i en uendelighed. For det tredje foreslås det, at Pensionsstyrelsen får ret til at kontrollere danskere, der rejser til udlandet og ulovligt tager den danske forsørgelse med. Ved at opprioritere lufthavnstilsynet sikrer vi, at folk ikke modtager arbejdsløshedsdagpenge og tager på ferie i stedet for at gøre en indsats for at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Samlet set skulle forslaget gerne medføre en reduktion i omfanget af socialt bedrageri. Initiativerne virker både nu og her, ved at der bliver opdaget flere personer, som uberettiget har modtaget forsørgelsesydelse, samt præventivt, så det fremadrettet gerne skulle mindske problemerne. Alt i alt synes vi Konservative, at socialt bedrageri er et vigtigt indsatsområde. Vi synes, at beskæftigelsesministerens forslag er den rigtige medicin, og derfor støtter vi Konservative også forslaget. For jeg er nemlig for en gangs skyld meget enig med det, som socialdemokraten fru Mette Frederiksen tidligere har sagt, og jeg citerer: For os er det ekstremt vigtigt at bekæmpe bevidst socialt snyd. Det er noget af det mest ødelæggende for samfundet.

Kl. 13:48

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Fru Line Barfod.

Kl. 13:48

Line Barfod (EL):

Vi er helt enige om, at det, at nogle snyder, er med til at nedbryde tilliden. Men samtidig går jeg ud fra, at vi også er enige om, at vi gerne vil have et retssamfund. Da den nuværende regering tiltrådte, gennemførte man et stort arbejde med at sikre retssikkerheden for virksomheder ved indgreb uden for strafferetten. Jeg skal bare høre: Er det, fordi man mener, at virksomheder har behov for at få beskyttet deres retssikkerhed, mens mennesker, der modtager kontanthjælp, dagpenge osv., ikke har noget særligt krav på retssikkerhed, og at man derfor her roligt kan tillade sig at give myndigheder tilladelse til f.eks. at gå ind og få bankoplysninger, som ikke engang politiet kan få uden domstolskontrol?

Kl. 13:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:49

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå fast, at for os er retssikkerheden ganske vigtig; vi synes, det er afgørende, at man selvfølgelig har retssikkerhed i et samfund. Men når det er sagt, er vi også nødt til at sige, at vi her står med nogle store problemer, som vi er nødt til at se på om vi kan gribe an på en lidt anderledes måde. Men der er ikke nogen tvivl om, at det for os er meget vigtigt, at man kan føle sig tryk her i samfundet og ikke føler, at der er en stor stat, som har nogle oplysninger, som bare videregives uden videre.

Kl. 13:49

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 13:49

Line Barfod (EL):

Men hvordan i praksis? For vi ser jo i masser af sager om socialt bedrageri, at kommunen ud fra nogle antagelser går ind og siger: Vi tror, at du begår socialt bedrageri, derfor stopper vi alle dine ydelser. Men kommunen vil ikke anmelde det til politiet, så borgeren får ikke muligheden for under en retssag at forsvare sig og se, at der reelt er beviser for, at man har begået socialt bedrageri. I stedet for er det borgeren, der pludselig står i den situation selv at skulle bevise, at

man ikke er en bedrager, og det er meget, meget svært at bevise, at man ikke har begået en forbrydelse. Hvorfor mener De Konservative, at det er den retstilstand, vi skal have i Danmark: at når det drejer sig om nogle af de mennesker, der har det allersværest, behøver man ikke at have politi og domstolskontrol indover – der skal myndighederne have nogle muligheder, som vi ikke vil give dem i forhold til virksomheder?

Kl. 13:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:50

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne understrege, og jeg vil gerne slå fast, at det naturligvis er en balancegang, når man laver et forslag som det her. Derfor har man jo også været meget omhyggelige med, hvordan og hvorledes det helt præcist skal skrues sammen, for der er ikke nogen her i Folketingssalen, går jeg ud fra, der ønsker at begå overgreb mod befolkningen. Man ønsker netop, at befolkningen kan være tryk, som jeg sagde før, og at befolkningen ikke føler, at staten har mulighed for at misbruge de oplysninger, som den ligger inde med.

Kl. 13:50

Formanden :

Så er det fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Özlem Sara Cekic (SF):

Så kan jeg bare nævne nogle konkrete eksempler fra det virkelige liv:

Det kan være to pensionister, der ikke tør at spise frokost sammen en søndag eftermiddag, fordi der så er nogen, der kan anmelde dem. Man har ikke mulighed for at modbevise det. Derfor kan man ende med en anklage fra kommunen om, at man har begået socialt bedrageri.

Eller det kan være en forælder, som prøver at få et samarbejde med sin eksmand eller ekskone i forhold til børnene til at fungere, og som ender med at få en sag om socialt bedrageri. Der var også et eksempel i Aftenshowet, hvor en kvinde stod frem og sagde: Jeg har prøvet at melde mig selv til politiet, fordi jeg gerne vil have retssikkerhed, men politiet har sagt, at man ikke kan melde sig selv. Men det vil jeg enormt gerne gøre, for så har jeg muligheden for at bevise, at jeg er uskyldig.

Jeg vil bare lige høre ordføreren personlige holdning. Synes ordføreren, at det her er rimeligt?

Kl. 13:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:51

Helle Sjelle (KF):

Jeg mener jo ikke, at det er rimeligt, at fordi man spiser frokost, er man under mistanke for socialt bedrageri. Men jeg bliver også nødt til at slå fast, at der selvfølgelig kan være tilfælde, hvor der sker nogle fejl. Det kan man aldrig nogen sinde udelukke. Man kan ikke udelukke, at der begås nogle fejl indimellem.

Kl. 13:52

Formanden :

Fru Özlem Sara Cekic.

Özlem Sara Cekic (SF):

Hvis man har prøvet at følge med i pressen i den her sag, vil man vide, at Information har kørt en artikelserie om det, og at en række andre medier, TV-avisen og skrevne medier, har prøvet at komme med konkrete eksempler på, at folk ikke kan bevise deres uskyld. Vi er da helt enige om, at vi skal slå hårdt ned på dem, der tager fra kassen. Det er usolidarisk; det er vi enige om. Men hvad gør vi, når man rammer så bredt, som man gør? Vi har en interesse i at ramme de rigtige, det tror jeg også De Konservative har, det tror jeg alle i den her sal har. Det, jeg efterlyser, er, hvordan vi samtidig kan sikre, at uskyldige ikke bliver ramt. Jeg håber, vi kan have en fælles interesse i, at loven selvfølgelig skal ramme rigtigt.

Kl. 13:52

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:53

Helle Sjelle (KF):

Vi har alle her i Folketinget en interesse i, at den her lov selvfølgelig også rammer dem, som den er tilsigtet. Det er der slet ikke nogen tvivl om, og det vil vi da følge meget nøje med i at det her lovforslag også gør, når det er implementeret. Men man bliver bare også nødt til at sige, vil jeg sige til fru Özlem Cekic, at vi har nogle alvorlige problemer på det her område, og det tror jeg også at ordføreren for SF bliver nødt til at medgive mig, og det vil man vide, hvis man bl.a. har fulgt med i pressen.

Kl. 13:53

Formanden :

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

For at starte der, hvor fru Helle Sjelle slap, kan man sige, at hvis vi har nogle alvorlige problemer med socialt bedrageri, hvad jeg sådan set godt kunne være tilbøjelig til at være enig i, så er der ikke meget, der tyder på, at det med det her lovforslag vil lykkes at få bugt med det. Her tænker jeg på, at vi her har en stor gruppe af tiltag i et meget omfangsrigt lovforslag, og når man så kommer frem til, hvad effekten forventes at være, ja, så kan vi konstatere, at det skønnes at ville medføre mindreudgifter til kontanthjælp på 100.000 kr. for kommunerne og 200.000 kr. for staten i 2011 for så at slutte med at være 600.000 kr. årligt for kommunerne. Der er så merudgifter for kommunerne på 400.000 kr. om året, og det giver altså et nettobidrag på 200.000 kr. om året.

I dag har vi jo netop modtaget regeringens 2020-plan, som siger, at vi har et hul på 47 mia. kr. i statskassen. Så man må sige, at hvis man troede, at vi nu fik bugt med socialt bedrageri, så er der enten ikke ret meget socialt bedrageri, eller også leverer lovforslaget ikke varen, fordi det her giver 200.000 kr. ekstra i kommunekasserne samlet set, altså meget, meget lidt. Der skal man så huske, at staten skal afholde udgifter for 2 mio. kr. om året for at få de her store gevinster, og det gør altså, at forslaget samlet set koster skatteyderne penge.

Jeg tænker ved mig selv: Gad vide om det ikke var muligt at bekæmpe socialt bedrageri på en måde, hvor det rent faktisk var til fordel for skatteyderne, altså hvor man rent faktisk brugte færre penge på at bekæmpe bedrageriet, end man kunne få ind ved at opdage det. Det indtryk, jeg står tilbage med her, er, at det har man ikke formået

med lovforslaget her. Alligevel kan der godt være nogle gode elementer i lovforslaget.

Det, man skal huske, er, at vi har nogle ekstremt komplicerede regler, og det er afgørende, hvis folk skal overholde reglerne, at de kan forstå reglerne. Derfor er jeg sådan set tilbøjelig til at være enig i, at hvis man uberettiget modtager kontante ydelser, mens man opholder sig i udlandet, skal det selvfølgelig have en sanktion. Så skal det have en konsekvens. Derfor synes jeg måske også, man kan kigge på den del af forslaget, sådan at det kommer til at svare til, at man arbejder ved siden af, at man får en kontant ydelse. Det synes jeg sådan set er rimelig nok, men vi skal bare sørge for, at retssikkerheden er i orden, sådan at det er, netop hvis man uberettiget og i ond tro har modtaget ydelser, mens man var i udlandet.

Derfor må jeg også sige, at jeg altså bliver meget betænkelig, når jeg så blader om til høringssvarene – jeg skal sige, at der er andre udmærkede elementer i lovforslaget – og eksempelvis ser, at Datatilsynet »mener samlet set, at forslaget i sin form ved den eksterne høring giver anledning til væsentlige betænkeligheder i forhold til beskyttelsen af de berørte personers privatliv. Tilsynet må i lyset heraf endvidere stille sig tvivlende overfor, om der er den fornødne saglighed og proportionalitet mellem den påtænkte indsamling af personoplysninger og opfyldelsen af de formål, der er beskrevet i forslaget«.

Det er en temmelig voldsom kritik, og jeg synes, at det her sammen med det relativt pauvre resultat, der ser ud til at kunne komme af anstrengelserne, sætter et seriøst spørgsmålstegn ved, om det her er den rigtige vej at gå. Jeg kan se, at beskæftigelsesministeren har lyttet til Datatilsynet på nogle punkter, og vi vil under udvalgsbehandlingen nærmere vurdere, om det så har ændret balancen. Men jeg kan også konstatere, at Institut for Menneskerettigheder mener, at lovforslaget giver anledning til principielle overvejelser om, hvorvidt det her lever op til den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 om beskyttelsen af retten til privatliv, og der afventer vi i hvert fald for vores vedkommende stadig at se den analyse fra Institut for Menneskerettigheder.

Så jeg må sige for Det Radikale Venstres vedkommende, at vi er lige så optaget som alle andre af at undgå socialt bedrageri, og vi er enige i, at der skal være sanktioner, hvis man uberettiget og i ond tro modtager sociale ydelser på et tidspunkt, hvor man ikke er berettiget til dem. Men vi synes, der er nogle alarmklokker, der ringer, når man kan se, at både Datatilsynet og Institut for Menneskerettigheder mener, at proportionaliteten muligvis er gået fløjten, og i hvert fald når man kan se, at den her massive ekstra kontrolindsats' mulighed for at komme langt, langt ind i borgernes privatliv tilsyneladende ikke i ministeriets skøn er noget, der vil føre til markant mindre socialt bedrageri. Vi kan se på de økonomiske skøn, at det altså er helt beskedent. Ja, faktisk vil det samlet set for skatteyderne være omkostningsfyldt at gennemføre lovforslaget, fordi man opdager for lidt bedrageri, i forhold til hvor mange penge man skal bruge på kontrollen. Derfor vil vi selvfølgelig følge udvalgsbehandlingen nøje, men er meget skeptiske over for forslaget.

Kl. 13:58

:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, og det er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:58

Forhandling**Martin Henriksen (DF):**

Tak. Man får det indtryk, når man hører hr. Morten Østergaards tale, at socialt bedrageri er o.k., bare det ikke er for dyrt for samfundet. Kan hr. Morten Østergaard ikke se, at det er en lidt mærkelig måde at opbygge sin argumentation på? Man kan ikke præcis se, hvor

mange penge der kommer ud af det, man kan ikke se, der kommer rigtig mange penge ud af den her styrket indsats, og derfor nedtoner man indsatsen. Det er det indtryk, man får, når man hører Det Radikale Venstre. Kan hr. Morten Østergaard ikke se, det er en lidt mærkelig måde at opbygge sin argumentation på, for under alle omstændigheder må vi vel være enige om, at socialt bedrageri er uacceptabelt?

Kl. 13:59

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:59

Morten Østergaard (RV):

Vi er fuldstændig enige om, at socialt bedrageri er uacceptabelt. Det, der er interessant her, er, om der er proportionalitet i det, når man ser på de nye muligheder for det offentlige for at komme længere ind i borgernes privatliv og køre registre sammen og føre kontrol på forskellige tidspunkter på mere eller mindre begrundede mistanker, og når man ser på, hvor lidt man forventer at kunne opdage med de her nye beføjelser. Derfor giver det lidt mindelser om den debat, vi havde, dengang regeringen og Dansk Folkeparti blev enige om, at alle pensionister, der skulle til udlandet i længere tid, skulle orientere deres kommune om, at de tog af sted, og hvornår de kom hjem, og hvis de ændrede det undervejs, skulle de også orientere kommunen. Det var alle pensionister, der pludselig skulle involveres i det, fordi man som udgangspunkt mente, at skulle de være lang tid i udlandet, kunne der nemt være socialt bedrageri involveret. Det er bare der, jeg mener, at der skal være en sammenhæng mellem de initiativer, man tager, og de resultater, man opnår. Men jeg er enig i eksempelvis forslaget om, at der skal være en rimelig sanktion, hvis man modtager ydelser uberettiget og i ond tro, og det er jo, fordi vi også synes, det er uacceptabelt med socialt bedrageri.

Kl. 14:00

Formanden :
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:00

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu er det jo også meget vanskeligt at gøre op, hvor meget det præcis koster det danske samfund, at der er socialt bedrageri, for det er jo en gråzone, man bevæger sig i, og derfor er det selvfølgelig også i et lovforslag vanskeligt at gøre op. Når der f.eks. i 2010 blev afsløret 200 personer, som i strid med reglerne havde modtaget ydelser svarende til et tilbagebetalingsbeløb på ca. 2 mio. kr. under et ophold i udlandet, og som bl.a. blev opdaget i forbindelse med et lufthavns-tilsyn, er det noget, der er sket med den indsats, der har været hidtil. Kunne det ikke tale for, at man sådan set gjorde lidt mere ud af indsatsen, når erfaringerne siger, at der faktisk er mere at hente, hvis man opprioriterer indsatsen. Hvis hr. Morten Østergaard er enig med Dansk Folkeparti i det, hvordan kan det så være, at man lægger op til at stemme imod lovforslaget, som alt andet lige forstærker indsatsen på området?

Kl. 14:01

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:01

Morten Østergaard (RV):

Nu tillader jeg mig den antagelse, at man har overholdt gældende regler i forbindelse med den indsats, som man har gjort, og som hr. Martin Henriksen peger på, og det tyder for mig på, at det ikke nødvendigvis er sådan, at det kræver yderligere muligheder for at kom-

me ind i borgernes privatliv og opdage socialt bedrageri, men at det måske mere hænger sammen med, hvor villig man er til at prioritere indsatsen. I hvert fald må man sige, at den indsats, hr. Martin Henriksen omtaler, jo i sig selv og under gældende lovgivning, har givet et markant større resultat end alle de mange tiltag, som der her lægges op til, forventes at give tilsammen. Så spørgsmålet er, om ikke man netop skulle tage hr. Martin Henriksen på ordet og foreslå, at man styrker den indsats under eksisterende lovgivning, så man kan få bugt med socialt bedrageri i stedet for at bruge det som undskyldning for at finde på nye måder at indskrænke borgernes privatliv på.

Kl. 14:01

Formanden :

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt, at det her lovforslag har været så kort tid i høring, og jeg håber, at ministeren kan komme med en god forklaring på, hvorfor det har været nødvendigt med så kort en høringsfrist, så høringsparterne ikke har haft tid til at komme med ordentligt gennemarbejdede høringssvar, og så Institut for Menneskerettigheder endnu ikke har kunnet afgive et fuldt høringssvar, men kun har givet udtryk for de første betænkeligheder, og så vil der komme mere til senere.

Vi er jo alle sammen enige om, at socialt bedrageri er uacceptabelt, og at der skal gøres en indsats for at prøve at afsløre dem, der begår socialt bedrageri, for at nedbringe antallet. Men som andre har været inde på, skal der altså også være en sammenhæng i tingene. Man skal vurdere, hvor alvorligt et problem vi taler om, set i forhold til hvor alvorlige indgreb man giver tilladelse til. Når vi på andre områder selv ikke ved de groveste forbrydelser ikke giver politiet tilladelse til at gå ind og tjekke folks bankoplysninger, uden at de har været en tur om domstolene, så virker det altså besynderligt, at man i forhold til socialt bedrageri siger, at den mulighed skal andre myndigheder end politiet have. Jeg håber, at ministeren kan redegøre for, hvorfor hun mener, at socialt bedrageri er en værre forbrydelse end alle de andre forbrydelser, der står i straffeloven, og derfor mener, at kommunale myndigheder skal have nogle beføjelser, som vi ikke vil give politiet selv ikke ved de groveste forbrydelser, uden at det har været forbi domstolene.

Vi har oplevet en udvikling, hvor kommunerne i færre og færre tilfælde anmelder sager om socialt bedrageri til politiet, fordi rigtig mange af sagerne ender med, at politiet siger, at der ikke er beviser nok, eller at der slet ikke er nogen beviser. Så er det meget nemmere for kommunerne bare selv at gå ind og sige til folk: Vi tror, at du har begået socialt bedrageri, og det laver vi en afgørelse om at du har. Så mister folk deres ydelser. Det sker for en enlig mor, som har aftalt med eksmanden, at de skal gøre det, som alle politikere i Folketinget opfordrer dem til, nemlig at samarbejde om at tage sig af skilsmissebørnene. Han henter dem en gang imellem i daginstitutionen, og en gang imellem sidder forældrene og spiser middag sammen for at vise børnene, at selv om de er skilt, kan de godt opføre sig civiliseret over for hinanden.

Så risikerer man altså at få kommunen på nakken og blive frataget alle sine ydelser, men når kommunen ikke anmelder sagen til politiet, kommer man ikke for en domstol, hvor kommunen skal bevise, at man begår socialt bedrageri. Nej, så skal man selv finde dokumentation for, at man er reelt enlig. Hvordan gør man det? Hvordan beviser man, at man ikke er kæreste med sin eksmand? Hvordan beviser man, at man ikke går i seng med hinanden? Det er altså svært, og jeg håber, at ministeren og partierne, der vil støtte det her lovforslag, under lovbehandlingen vil forklare os, hvordan de har tænkt

sig, at folk skal kunne løfte den bevisbyrde. I stedet for at se på, hvordan vi sikrer, at indsatsen mod socialt bedrageri foregår på en ordentlig måde, strammes der her yderligere.

Som den radikale ordfører var inde på, er Datatilsynet kommet med en række betænkeligheder. Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan indhente et svar fra Datatilsynet om, hvad de mener om lovforslaget i dets nuværende form, om de mener, at det faktisk nu lever op til reglerne, eller om de stadig væk mener, at der er en række problemer.

Da denne regering tiltrådte, nedsatte den en retssikkerhedskommission, som skulle se på, hvordan vi styrker retssikkerheden uden for strafferetten, men gjorde det desværre kun for virksomheder og ikke også på det sociale område. Det var en stor fejl. Men når vi får et nyt flertal, vil der blive nedsat en retssikkerhedskommission til at se på det sociale område. Jeg håber ikke, at vi får vedtaget dette lovforslag inden, for den giver virkelig store problemer i forhold til at sikre en ordentlig retssikkerhed, i forhold til at sikre nogle af de frihedsrettigheder, som man ellers siger at vi skal ud i verden og slås for, herunder også retten til et privatliv, for vi siger normalt, at der skal domstolskontrol til, før man må lave et indgreb i privatlivets fred.

Fra Enhedslistens side kan vi altså ikke støtte de her mange besynderlige forslag, selv om vi er enige i sigtet med lovforslaget, nemlig at man skal bekæmpe socialt bedrageri, men vi mener altså, at det skal ske, samtidig med at vi lever op til kravet om retssikkerhed.

Kl. 14:06

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslaget fremsættes som led i udmøntningen af finanslovaftalen for 2011, hvor der jo blev indgået en aftale mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om at styrke indsatsen mod socialt bedrageri. Misbrug af sociale ydelser er, som også langt de fleste ordførere individuelt har fremhævet, og som jeg kan høre at alle også mener, dybt, dybt asocialt og skaber uden tvivl mistillid borgerne imellem og mistillid til de borgere, der modtager sociale ydelser. Hvis ikke der gribes ind over for socialt bedrageri, bliver danskernes vilje til at bidrage til velfærdssamfundet via skatten minimeret. Med det her lovforslag bliver der mulighed for at skærpe kontrollen med udbetalingen af offentlige forsørgelsesydelse, og der indføres sanktioner for uberettiget modtagelse af ydelser under ophold i udlandet.

Lovforslaget indeholder en række initiativer. Det foreslås bl.a., at der indføres mærkbare sanktioner, hvis en kontant- eller starthjælpsmodtager eller en modtager af introduktionsydelse uberettiget og mod bedre vidende modtager deres ydelser til udlandet under ophold i udlandet; at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om sanktioner efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til opholdskommunen; at der indføres hyppigere samtaler, i forbindelse med at der ved offentlige myndigheders kontrol er rejst tvivl om en kontant- eller starthjælpsmodtagers eller en introduktionsydelsesmodtagers generelle rådighed på baggrund af ophold i udlandet – det samme foreslås i forhold til modtagere af arbejdsløshedsdagpenge.

Det foreslås yderligere, at kommunerne får hjemmel til at udføre virksomhedskontrol på tværs af kommunegrænser samt i konkrete sager; at Pensionsstyrelsen kan indhente oplysninger fra pengeinstitutter om bestemte dagpenge- og efterlønsmodtagers hævninger eller indsættelser foretaget i udlandet; og at Pensionsstyrelsen får ret til selvstændigt at gennemføre bl.a. tilsyn i lufthavne, hvor der er formodning om at træffe personer, der har været udrejst af Danmark,

og som under ophold i udlandet kan have modtaget ydelser med urette.

Udmøntningen af aftalen om en styrket indsats mod socialt bedrageri forventes at medføre en reduktion i omfanget af socialt bedrageri. Initiativerne sikrer, at flere personer, der uberettiget har modtaget forsørgelsesydelse, bliver opdaget, og ikke mindst forventes det også, at initiativerne vil have en betydelig præventiv effekt.

Kl. 14:09

Formanden :

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:09

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Nu har ministeren så gentaget noget af det, der både fremgår af høringssvarene, og som jeg også tror at alle ordførerne her i dag har sagt, nemlig at der skal gøres noget ved socialt bedrageri, og at det ikke er acceptabelt. Men ud fra det, jeg har lyttet mig frem til her i dag, så er der jo også en stor del af ordførerne og en stor del af de høringssvar, som er kommet, der udtrykker bekymring over de konsekvenser, som lovforslaget kan have, og de ting, der bliver sat i værk for at imødegå socialt bedrageri.

Når Kommunernes Landsforening er bekymret over, at der bliver for meget bureaukrati, fordi man skal have samtaler, der ikke er jobrettede, men som kun er rettet mod opfølgning, og når f.eks. Datatilsynet er bekymret over, at privatlivets fred ikke i tilstrækkelig grad beskyttes, når der skal indsamles oplysninger og det gøres uden samtykke, og vi så holder det op imod, at der reelt måske kun er 100, 200 eller 300 mennesker, som det her kan omhandle, vil det så ikke være reelt, at vi får indføjet en revisionsbestemmelse i lovforslaget, som kan sikre, at vi, såfremt det her virkelig er nogle ting, der skal tages hånd om, også får gjort det?

Kl. 14:11

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:11

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først og fremmest er jeg meget glad for, at Socialdemokratiet også så tydeligt markerer, at der skal gøres noget imod socialt bedrageri. For det synes jeg er det, der står tilbage fra førstebehandlingen her i dag. Når det så er sagt, er der jo blevet taget hensyn til bl.a. Datatilsynets høringssvar. Nogle af de ting er allerede blevet indarbejdet i lovforslaget, men jeg synes jo, at det er værd at overveje, om man kan indføre en eller anden form for revision. I så tilfælde vil det også være noget, forligspartierne skal diskutere. Men det er jo altid velkomment, når partier her i Folketinget kommer med forslag til ændringer til et lovforslag som det her, og igen vil jeg gerne kvittere for den meget klare markering, som jeg synes Socialdemokratiet er kommet med i forbindelse med førstebehandlingen her i dag.

Kl. 14:12

Formanden :

Tak til beskæftigelsesministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og forskellige skattelove. (Udvidelse af ATP's og LD's investeringsmuligheder og ophævelse af en række SP-regler m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 06.04.2011).

Kl. 14:12

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er fru Louise Schack Elholm som ordfører for Venstre.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Dette lovforslag giver ATP lidt friere rammer for at foretage investeringer på det finansielle område. I dag er der en række klare begrænsninger, med hensyn til hvor stort et ejerskab ATP må have i de finansielle virksomheder. Og det er ikke, fordi vi i Venstre nu ser for os, at ATP skal spille en markant større rolle på dette marked, men fordi vi rent faktisk står med en helt konkret udfordring.

Den finansielle krise gav FIH Erhvervsbank problemer på grund af sine islandske ejere, og derfor gik et konsortium af flere pensionskasser, investorer og ATP ind og købte FIH. Det giver stabilitet for FIH, at der er styr på ejerskabet. Desværre har det vist sig, at loftet over ATP's investeringer i finansielle selskaber som FIH har betydet en dårligere rating af FIH, end man kunne forvente. Hvis ikke ATP som storaktionær har mulighed for at træde til med ekstra kapital, også hvis de andre investorer siger nej, så koster det på ratingen og dermed på finansieringsomkostningerne i FIH.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har vurderet de konkurrence-mæssige forhold, og derfor stilles der en række klare betingelser til ATP i forbindelse med ejerskabet af FIH: FIH må ikke benytte ATP's navn; der er begrænsninger i forhold til de opgaver, de må udføre for hinanden m.v.

Samtidig indføres der et loft over, hvor stor en aktør et finansielt selskab, der er ejet af ATP, må være på udlånsmarkedet. Maksimalt 5 pct. af markedet er loftet, og dertil kommer et loft på maksimalt 7,5 pct. for erhvervsudlån. Dermed sættes der klare grænser for, hvor stor en rolle ATP kan komme til at spille på markedet – og det er vi i Venstre særdeles tilfredse med – men samtidig sikres det, at der kan udøves et aktivt ejerskab.

Lovforslaget er generelt og gælder både ATP og LD. Endelig nedlægger dette lovforslag også alle reglerne om SP, som lukkes endeligt ned. De resterende midler i SP overføres til ATP.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 14:15

Formanden :

Tak til fru Louise Schack Elholm, der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Igennem det sidste par år har verden gennemlevet en finanskriser, der har haft store konsekvenser for de finansielle markeder og dermed også for erhvervslivet og danskerne. En lang række af aktørerne på de finansielle markeder har i årevis haft en overmodig risikovillighed i udlånspolitikken, uden at den tilstrækkelige kreditvurdering

har været til stede. Da krisen for alvor begyndte at rulle, førte det for mange banker til en akut likviditetskrise og konsolideringsproblemer på grund af tabte udlån. Store tab har ramt bankerne hårdt, og det har samtidig fået hjulene i samfundet til at køre langsommere.

I Danmark har man imidlertid fra politisk side holdt hånden under finanssektoren. Med bankpakke I sikrede ansvarlige partier tilliden til danske pengeinstitutter ved at garantere alle indlån og ved at stifte det statslige aktieselskab Finansiell Stabilitet, der har til opgave at overtage forpligtelser i nødlidende pengeinstitutter. Med bankpakke II ydede staten lånekapital til bankerne for at sikre, at sunde virksomheder kunne optage lån til at finansiere deres aktiviteter. Staten og skatteborgerne har hjulpet bankerne, fordi bankkrak i større stil netop kunne have medført et regulært kollaps i dansk økonomi.

At bankerne har nydt godt af pakkerne, kunne bl.a. aflæses i stærkt stigende bankaktier efter vedtagelsen af bankpakke II. Desværre dør store dele af dansk erhvervsliv fortsat med problemer, når det kommer til at låne penge i banken. Det gælder særlig de små og mellemstore virksomheder, der ikke har så let adgang til kapital.

Finanskrisen er dermed fortsat en tydelig barriere for vækst i forhold til virksomhederne. Årsagen er til dels en generel kreditstramning i finanssektoren, som i nogen grad har været nødvendig, men de små og mellemstore virksomheders vanskeligheder med at låne penge skyldes også forhøjelsen af den såkaldte rentemarginal, nemlig at renten for at låne penge er høj, mens indlånsrenten er lav. Øget konkurrence i den finansielle sektor vil sænke virksomhedernes omkostninger til lån, medfinansiering og kredit. Det vil styrke den vækst og jobskabelse, som vi så brændende har brug for i virksomhederne.

Gennemføres forslaget om at udvide ATP's og Lønmodtagernes Dyrtidsfonds mulighed for at drive finansiell virksomhed, ja, så får vi så at sige en frisk spiller ind på erhvervsudlånsområdet til gavn for erhvervslivet og dermed også til gavn for dansk økonomi og lønmodtagerne. Regeringen har ændret det oprindelige lovforslag, så ATP's og Lønmodtagernes Dyrtidsfonds andel af det samlede udlånsmarked maksimalt må være 5 pct. og andelen af markedet for erhvervsudlån maksimalt må være 7½ pct.

Jeg vil da ikke lægge skjul på, at Socialdemokraterne gerne havde set, at man havde tilladt større markedsandele, dog selvfølgelig uden at slippe tøjlerne. Det ændrer dog ikke på, at forslaget vil give bedre lånemuligheder, hvorfor Socialdemokratiet også kan stemme for forslaget.

Kl. 14:18

Formanden :

Tak til hr. Leif Lahn Jensen, og så er det fru Colette L. Brix som ordfører.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Lovforslaget har vakt megen diskussion, det har været en hård nød at knække. Både ATP og LD kan i dag have aktier og for den sags skyld anparten i finansielle virksomheder, dog må de ikke have bestemmende indflydelse. Nu bliver der så mulighed for, at ATP og LD kan eje mere end 50 pct. af aktierne; dog gælder det kun for pengeinstitutter. ATP og LD må ikke have bestemmende indflydelse på livsforsikrings-, pensions- og forsikringsområdet. For at begrænse ATP's muligheder på markedet for udlån må ATP højst have 5 pct. af det samlede udlånsmarked for penge og realkreditvirksomhed, og der er yderligere sat en begrænsning på 7,5 pct., som gælder for lån til virksomheder, hvad enten det er banklån eller realkreditlån. Derudover må ATP ikke sælge sine administrative systemer til pengeinstitutter, hvor de har bestemmende indflydelse, ligesom de heller ikke må bruge deres logo.

Med disse begrænsninger har konkurrencemyndighederne sagt god for, at der ikke er statsstøtte eller konkurrenceforvridende elementer i de nye muligheder. Med ATP's muligheder for at erhverve bestemmende indflydelse i pengeinstitutter sikrer vi samtidig, at der kommer ro omkring FIH Erhvervsbank. Nu er der sikkerhed for, at FIH Erhvervsbank ikke ender i Finansiell Stabilitet sammen med tilsynsvis af erhvervskunder.

Vi har et par ting, som vi ønsker belyst og afklaret i udvalgsbehandlingen. Det er, om begrænsningen på 7,5 pct. af de samlede erhvervsudlån ikke også gælder, hvis f.eks. ATP køber et realkreditselskab. Her bør der også være en grænse, så ATP højst kan have en andel af udlånsmarkedet til virksomheder på 7,5 pct. Med det vil jeg gerne sige, at Dansk Folkeparti på ingen måde ønsker statsbanker her i Danmark, og derfor synes vi, det er meget vigtigt, at der bliver indsat en tidsbegrænsning for det her engagement, så det vil vi meget gerne diskutere i udvalgsbehandlingen.

Uanset hvad har ATP en fordel bare ved at være ATP. Pengene dumper direkte ind på kontoen og bliver opkrævet hver måned hos lønmodtagerne. Det i sig selv er en stor fordel, og det er vi nødt til at tage højde for, så derfor vil vi i udvalgsbehandlingen meget gerne se på, at det her bliver tidsbegrænset.

Kl. 14:21

Formanden :

Tak til fru Colette Brix. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 14:21

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

De fleste danskere har jo penge stående i Arbejdsmarkedets Tillægspension og en del også i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. For SF er det en naturlig ting, at når der er situationer, hvor forrentningen af folks penge bliver størst, hvis ATP og dyrtidsfonden via datterselskaber også kan investere i banker og realkreditbranchen, ja, så skal ATP og dyrtidsfonden naturligvis også have lov til at gøre det. Og det er, som det også er fremgået af beskrivelserne her fra talerstolen, oven i købet også til gavn for samfundet. Så enkelt er det, og derfor kan SF støtte lovforslaget.

Skulle man i den her forbindelse overveje noget, burde det, sådan som hr. Leif Lahn Jensen også var inde på i sit indlæg, i virkeligheden være, om man skal give endnu friere rammer, end det her lovforslag er udtryk for.

Kl. 14:22

Formanden :

Tak til hr. Eigil Andersen. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Det her forslag består jo som bekendt af flere elementer, bl.a. en endelig afvikling af SP-reglerne. Men det er jo tydeligvis forslaget om en udvidelse af LD's og ATP's beføjelser, som har fyldt mest i debatten, og derfor vil det også være mit fokus her. Forslaget skulle gerne sikre den balance, som på den ene side giver ATP og LD mulighed for at optimere deres investeringer og på den anden side sikrer, at det ikke medfører en urimelig konkurrence i finanssektoren.

En af de påstande, som bl.a. har præget debatten, har været den om en eventuel nationalisering af banksektoren. Jeg vil derfor gerne understrege, at vi Konservative er meget optaget af, at det er meget præcist formuleret, hvad ATP må og ikke må. Vi ønsker ikke, at der bliver skabt en masse usikkerhed i branchen om en eventuel konkurrence, og derfor har det også været meget vigtigt for os, at forslaget indebærer en række begrænsninger, så den grundlæggende struktur i finanssektoren ikke ændres.

Lad mig blot nævne to af de begrænsninger, som lovforslaget medfører: For det første må dattervirksomheder ikke opnå en markedsandel for udlån, der overstiger 5 pct., og for det andet må ATP og LD ikke sælge administrative ydelser til datterselskaberne.

Alt i alt støtter vi altså forslaget. Jeg vil også gerne understrege, at vi ikke synes, at det her forslag er noget smukt forslag, men det er et nødvendigt forslag.

Kl. 14:23

Formanden :

Tak til fru Helle Sjelle. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Der breder sig i almindelighed den opfattelse, at vi er ude af og færdige med finanskrisen. Det mener jeg bestemt man skal være varsom med at konkludere. Der er stadig væk i Danmark masser af banker, som kæmper for deres overlevelse, og dermed er der også fortsat risiko for den finansielle stabilitet i Danmark. Der forestår et stort oprydningsarbejde, ikke mindst også med de mange engagementer, som er havnet i det statslige oprydningsselskab Finansiell Stabilitet.

Vi opfatter det her lovforslag som en del af forsøget på at skabe grundlag for, at vi kan undgå nye bankkollapser, og at vi måske også kan være med til at få sat lidt mere tryk på oprydningen. For det, det her giver mulighed for, er, at de to store fonde, pensionskasser, får mulighed for at gå ind i bankmarkedet, penge- og realkreditvirksomhedsmarkedet, for der at lave datterselskaber, som på den måde kan være med til at sørge for, at vi nogle af de steder, hvor der er behov for nye investeringer, for at bankerne kan videreføres, undgår nye bankkrak og dermed også nye engagementer i Finansiell Stabilitet.

Jeg vil da godt medgive, at det da havde været bedre, om vi ikke havde stået med et behov for at lave den her type af løsning. Når det nu er kommet dertil, synes jeg, at det er væsentligt at understrege, at der jo altså er lagt en grænse for, hvor stor en markedsandel, som datterselskaber til ATP og LD kan opnå, nemlig på 5 pct. Den kan man selvfølgelig altid diskutere, men i hvert fald kan man sige, at det er en ganske begrænset markedsandel, der må være tale om. Desuden er der sørget for vandtætte skodder mellem ATP og LD og så de datterselskaber, der agerer på det finansielle marked.

Men situationen er jo også den, at behovet for det her lovforslag måske ikke havde været det samme, hvis man i den finansielle sektor selv havde været bedre til at bidrage til oprydningsarbejdet efter finanskrisen. Det er vores opfattelse, at der er et behov for at få nye kapitalstærke aktører ind på det her marked for at sikre den finansielle stabilitet. Det kan man begræde, men det synes jeg i første omgang falder tilbage på sektoren selv.

Derfor vil vi se velvilligt på det her forslag, men selvfølgelig lytte til, hvad der måtte dukke op under udvalgsbehandlingen af betænkkeligheder. Vi lægger jo også til grund, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har fastslået, at der ikke vil være konkurrence- og statsstøttemæssige problemstillinger forbundet med at vedtage forslaget, som det ligger her.

Kl. 14:26

Formanden :

Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Når man læser en række af de høringssvar, der er kommet til det lovforslag, og som ønsker at tidsbegrænse forslaget, at mindske ATP og

Lønmodtagernes Dyrtidsfonds lovlige andel af udlånsmarkedet, og som mener, at der er tale om konkurrenceforvridende statsstøtte, så kunne man jo godt forledes til at tro, at der var tale om en lille revolution inden for penge- og realkreditinstitutionsvirksomheden. Men det er der desværre ikke tale om. Der er kun tale om, at ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond gennem nogle datterselskaber får en begrænset ret til at engagere sig i bank- og realkreditvirksomhed. Og Enhedslisten deler ikke den frygt, som nogle af de nuværende aktører i den finansielle sektor har. Vi kan jo se, at det gør Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen heller ikke.

Faktisk mener vi, at man burde gå videre. Vi så gerne, at staten fik en langt større mulighed for at gå ind og faktisk sikre, at der var en ordentlig bank for almindelige mennesker og for ordentlige virksomheder. Tidligere havde staten jo GiroBank, hvilket betød, at helt almindelige mennesker kunne have en helt almindelig bankkonto og have alle deres almindelige bankforretninger uden at behøve at være bange for, at der var nogle, der smed alle pengene væk på spekulation, hvilket vi har set med den seneste bankkrise. Det kunne vi godt tænke os at få igen.

Vi kan jo se, at nogle af dem, der svarer i høringssvarene, nærmest opfatter ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond som staten og statslige aktører. Det er de jo altså ikke. Vi synes, at man som stat burde have mulighed for at gå ind og gøre nogle af de her ting, men det har man altså ikke villet. Den her lille udvidelse, der ligger i det her forslag om ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, støtter vi, men vi mener som sagt, at staten egentlig burde gå ind og sikre, at almindelige mennesker kunne have helt almindelige bankforretninger, og at helt almindelige ordentlige virksomheder også havde en mulighed for at ordne deres bankforretninger uden risiko for, at de var i en bank, som brugte alle pengene på spekulation i stedet for – med stor risiko for, at det kan gå rigtig galt.

Kl. 14:29

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:29

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som flere af ordførerne har været inde på, har der op til førstebehandlingen været en del knubbede ord om det her lovforslag, ikke lige fra partier i Folketinget, men måske nærmere fra den finansielle sektor. Men efter min og regeringens mening er lovforslaget, som vi behandler i dag, et meget afbalanceret forslag.

ATP og LD har i dag store investeringer inden for den finansielle verden, men i modsætning til de øvrige aktører på det her marked kan ATP og LD ikke forsvare deres investeringer, såfremt det måtte blive nødvendigt. I sådanne situationer er det helt afgørende, at ATP og LD har mulighed for at forsvare deres investeringer ved eventuelt at foretage yderligere opkøb i virksomheden.

Når det så er sagt, er det ingen hemmelighed, at hvis ATP skulle vælge at investere mere i FIH Erhvervsbank eller i andre banker, ville dette kunne have en betydning i forhold til de statslige garantier, som er udstedt til disse banker. Det er ligeledes heller ingen hemmelighed, at der med forslaget åbner sig bedre muligheder for, at særligt ATP som investor via sit eventuelle kommende engagement i bankdrift og realkredit vil gå mere aktivt ind i fondingen af små og mellemstore virksomheder, hvilket meget vel kan vise sig at være en stor fordel for hele samfundet.

Men uanset hvordan man vender og drejer det, er forslaget i bund og grund alene en sikring af ATP's og LD's muligheder for at beskytte deres investeringer, hvilket vil være til fordel for medlemmerne i ATP og LD. Alt andet er alene sidegevinst, der kan opstå, men som ikke med sikkerhed vil opstå alene som følge af det her forslag.

Jeg vil afslutningsvis meget gerne takke alle de ordførere, der har støttet forslaget her i dag, og man må sige, at der har været en mas-

siv opbakning til det her forslag. De eventuelle uafklarede spørgsmål, der må være i forbindelse med forslaget, er jeg sikker på at vi får afklaret under en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 17.03.2011).

Kl. 14:32

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det lovforslag, vi behandler her i Folketingssalen i dag, vedrører jo ændringer af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Det er en reform af ægtefællesammenføringsreglerne; det er nok det, der i daglig tale er mere kendt som familiesammenføringsreglerne.

Det er jo noget, der har været en del politisk debat om. Det er jo en aftale, der blev indgået mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti i efteråret i forbindelse med finanslovforhandlingerne – den finanslovaftale, som også hr. Per Ørum Jørgensen er en del af.

Det handler om en modernisering af familiesammenføringsreglerne. Og hvorfor så det? Jo, siden 2002 har den borgerlig-liberale regering været eksponent for en udlændinge- og integrationspolitik, hvor vi stiller krav til de folk, der kommer hertil – krav om, at man tager beskæftigelse, tager sig et arbejde; krav om, at man lærer dansk; krav om, at man integrerer sig i det danske samfund. Det har vi gjort på en lang række områder, og det gjorde vi, dels fordi det er sund fornuft at lave lovgivning, der understøtter en effektiv integration, dels fordi vi ønsker at modvirke tvangsægteskaber, arrangerede ægteskaber og andet, som man desværre har set eksempler på.

Derfor indførte vi 24-års-reglen. Og 24-års-reglen har – det dokumenterede Rockwool Fonden – haft den effekt, at der er færre med anden etnisk herkomst end dansk, der gifter sig med folk fra deres hjemland, og tidspunktet for ægteskabs indgåelse er også blevet skudt længere ud i fremtiden. Og reglen har bl.a. sikret, at de unge piger, som var udsat for arrangerede ægteskaber, tvangsægteskaber, har fået mulighed for at uddanne sig, er blevet ældre og også har fået mulighed for at sige fra.

Men det ændrer jo ikke ved det faktum, at 24-års-reglen er et system, hvor man i princippet kan vente sig til en familiesammenføring. Det skubber selvfølgelig problemet, men det løser det ikke fuldstændigt og helt. Det gør vi med det regelsæt for familiesammenføring, som ligger her, og som jo på nogle punkter er en lempelse og på andre punkter er en stramning af udlændinge- og ægtefællesammenføringsreglerne. Dem, der vil opleve det som en stramning, er jo nok de grupper, hvor der er størst sandsynlighed for arrangerede ægteskaber, kædeindvandring og tvangsægteskaber. Det er som udgangspunkt folk, som ikke har en ny permanent opholdstilladelse eller er danske statsborgere; der bliver det sværere at få en familiesammenføring, altså af de årsager, jeg lige har nævnt.

Kl. 14:35

Så forslaget bygger altså videre på den udlændinge- og integrationspolitik, som regeringen har ført siden 2002. Det moderniserer 24-års-reglen og gør det muligt at blive familiesammenført, hvis man er under 24 år, hvis man blot er tilstrækkelig kvalificeret. Danmark har brug for velkvalificeret arbejdskraft, såvel højtuddannede akademikere som dygtige håndværkere, servicemindedede medarbejdere, også i plejesektoren. Alle, der kan og vil bidrage til den fortsatte udvikling af det danske samfund, er hjertelig velkomne i Danmark. Det vil jeg godt understrege.

Vi har brug for dygtige folk fra alle brancher, hvis der skal sikres vækst og velfærd i fremtiden, og de nye familiesammenføringsregler, vi diskuterer her i Folketingssalen i dag, er jo så en pointordning, der er udtryk for en moderne tilgang til samfundsudviklingen. Danmark skal være et åbent, men ikke et naivt land, og det bliver vi i højere grad med de regler, der bliver vedtaget her.

De nye familiesammenføringsregler er lettere at administrere. De er gennemskuelige, det er jo nogle point, man kan få, og når man så får de 60 point, der skal til, hvis man over 24 år – mens det er 120 point, hvis man under 24 år – kan man som sagt få en familiesammenføring. De gør op med den udfordring, at der før ikke var nogen under 24 år, der kunne få en familiesammenføring, hvilket jo er blevet kritiseret. Sidst, men ikke mindst, er de jo integrationsfremmende, for når der stilles krav til sprog, uddannelse eller arbejds erfaring, altså krav om, at man har det med i bagagen, når man kommer til Danmark, gør det det immer væk lettere at blive integreret i det danske samfund.

Der er jo nogle, der har kaldt det nye pointsystem for uddannelsessnobberi. Hvis man skal give det et navn, vil jeg hellere sige, at det er et håndværkertilbud, for erhvervs erfaring sidestilles – særlig med de seneste ændringer, der er lavet – med uddannelse, så begge dele giver point og adgang til at blive familiesammenført og komme til Danmark.

I Venstre ønsker vi at belønne folk, der har kvalifikationer, sprogkundskaber, og folk, der har vilje til at integrere sig i det danske samfund. Pointsystemet er ikke en fri billet til familiesammenføring i Danmark; det var det tidligere system jo heller ikke. Det er indrettet sådan, at hvis man er indstillet på at komme til Danmark og bidrage aktivt til det danske samfund, så kan man det, men der skal ydes, før der kan nydes, og det er et godt og fornuftigt og i øvrigt også liberalt princip.

Så kan man selvfølgelig diskutere det odiose i at stille krav. Blander man sig i folks kærlighed ved at stille nogle krav? Det er ikke uliberal at stille krav. Vi stiller krav til alle danskere, f.eks. om 10 års undervisningspligt, vi stiller krav til hinanden, og vi stiller også krav til de folk, der kommer hertil og ønsker at bosætte sig i Danmark, vokse op i Danmark, føde børn i Danmark, blive danske statsborgere. Det er ikke blot sund fornuft, men det er også ganske fair at stille krav til de folk, der ønsker at komme til vores land.

Grundlæggende handler det om at kunne og ville. Hvis man vil, kan man få en familiesammenføring i Danmark. Hvis man kan bidrage til det danske samfund, ønsker at bidrage til det danske sam-

fund, kan man blive familiesammenført. Hvis man ikke vil og ikke kan, må man finde sig i, at man får et afslag på familiesammenføring. De regler, vi har her, er en modernisering af den udlændinge- og integrationspolitik i forhold til familiesammenføring, som vi har haft siden 2002, hvor den her regering kom til, og det er nogle regler, som vil sikre, at der er rigtig mange, som kommer til Danmark, bliver familiesammenført og vil have let ved at integrere sig i det danske samfund.

Derfor skal jeg på Venstres vegne sige, at vi bakker fuldt og helt op om det lovforslag, der ligger her.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig tre korte bemærkninger. Først er det hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 14:39

Henrik Dam Kristensen (S):

Tak for det. Jeg vil gerne stille hr. Karsten Lauritzen to spørgsmål. Det ene spørgsmål er: Er hr. Karsten Lauritzen ikke enig i, at behovet for dansk arbejdskraft, som der set fra erhvervslivets side kan være god grund til at dække, er noget, vi klarer gennem andre love og regler, jobkortordninger, og hvad vi i øvrigt ofte bredder i Folketinget har kunnet blive enige om? Er det ikke lidt mærkeligt, at man nu laver et regelsæt, som betyder, at hvis man er ude i den store verden og bliver forelsket, skal man først sikre sig, at den, man er blevet forelsket i, også lige passer ind i det koncept, som Danfoss nu eftersøger? Er det ikke i realiteten et forsøg at løse jobproblemer igen nem kærlighed, som regeringen er i gang med nu, i stedet for at sige, at det, man gerne vil sikre, er, at hvis der er nogen, der gerne vil leve deres liv i Danmark, så foregår det, ved at man viser, at man er integrationsparat, at man ønsker at være en del af det danske samfund?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:40

Karsten Lauritzen (V):

Der er ikke noget, der taler imod, at man laver en lovgivning, der understøtter det, man gerne vil politisk. Det er rigtigt, at højtuddannet arbejdskraft jo kommer ind på green cards og positivlister og andet, og der kommer flere ind end nogen sinde før. Der har været en stigning på 50 pct. fra 2009 til 2010, så der er rigtig mange, der benytter sig af de ordninger. I øvrigt er der betydelig flere, der kommer til Danmark som udlændinge nu end i 2001, de kommer blot for at arbejde og uddanne sig i stedet for til asyl og familiesammenføring. Så der er ikke noget i vejen med, at man har et system, der understøtter, at man let kan blive integreret i det danske samfund.

Jeg ved ikke, om det er Socialdemokraterne, der har det udgangspunkt, at hvis det handler om kærlighed, så gælder det, at hvis man bare er forelsket, så kan man komme og tage sin ægtefælle med til Danmark, eller om det er fair at stille nogle krav. Så kan man diskutere hvilke krav. Vi synes, at det her er fair. Det vil understøtte en effektiv integration i det danske samfund, og vi har jo stillet krav – det gjorde man, så vidt jeg husker, også under den socialdemokratiske regering – til de folk, der ønsker at komme hertil som familiesammenførte, og det er sund fornuft.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 14:41

Henrik Dam Kristensen (S):

Det lange svar betragter jeg som en tilståelse. Det, der nu siges, er, at nu skal man sørge for at forelske sig i en, der passer ind i eksempelvis Danfoss' koncept. Det pjat med, at der ikke er andre, der vil stille krav, passer jo ikke.

Man så vil jeg også gå videre til et andet spørgsmål. Vi havde for ikke så lang tid siden her i salen en debat om permanent ophold. Jeg vil spørge hr. Karsten Lauritzen, om jeg har forstået det her lovforslag rigtigt, nemlig sådan, at hvis man har fået permanent ophold under de gamle regler, men nu så ønsker at få en familiesammenføring under de nye regler, så skal man leve op til de nye krav om permanent ophold. Det betyder vel, at en, der i øvrigt opfylder alle kravene i pointsystemet, men som eksempelvis har en kronisk sygdom – sukkersyge, hvad ved jeg – og modtager medicintilskud, aldrig vil kunne få en familiesammenføring. Er det rigtigt forstået?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:42

Karsten Lauritzen (V):

Jeg må sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at der ikke står noget om Danfoss nogen som helst steder i lovforslaget, og jeg tror ikke engang, at de har afgivet høringssvar. Det kan jeg heller ikke se hvorfor de skulle. Altså, jeg ved ikke, hvor hr. Henrik Dam Kristensen får det med Danfoss fra. Det her er jo et system, ifølge hvilket man får kvalifikationer, hvis man har arbejdet som f.eks. tjener 2½ år i Indien, eller hvis man har arbejdet som professor. Man diskriminerer jo ikke eller siger, at der er forskel på højt lønnet arbejdskraft eller andet.

Vi siger blot, at det er en god idé, at de folk, der kommer til Danmark, har noget arbejds erfaring, kan noget sprog eller har en form for uddannelse. Og lur mig, om det ikke er størstedelen af de folk, der faktisk bliver familiesammenført til Danmark. Det her system gør det sværere for de folk, som ikke kan og ikke vil integrere sig i det danske samfund, at komme hertil som familiesammenførte, men hvis man vil og kan, får man selvfølgelig en familiesammenføring, og så kan man leve op til de krav, som er stillet i det her lovforslag. Det er ganske sund fornuft.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har inde på Venstres hjemmeside læst en artikel med overskriften »Tømreren er lige så god som økonomen«, og der et citat fra hr. Karsten Lauritzen, hvor han udtaler:

»Pointsystemet er nu justeret, så anklagerne om uddannelsessnobberi ikke længere giver mening.«

Så er det bare, jeg gerne lige vil have hr. Karsten Lauritzen til at bekræfte, at man får 40 point for en erhvervsuddannelse, der er taget i udlandet, man får 50 point for en erhvervsuddannelse, der er taget i Danmark, mens man f.eks. får 100 point for at have færdiggjort en ph.d. eller en kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som værende blandt de 50 bedste i verden. Det vil sige, at man får væsentligt flere point for en kandidatuddannelse end for en tømreruddannelse.

Det vil jeg gerne have hr. Karsten Lauritzen til at bekræfte, for jeg synes, det er meget vildledende, når han på Venstres hjemmeside udtaler, at uddannelsessnobberiet er pillet ud af pointsystemet.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:44

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo ikke en konkurrence. Det er jo ikke en konkurrence om, hvem der kan samle flest point. Altså, det handler om, at man skal have 60 point, og så kommer man i mål til at få en familiesammenføring. Vi tager ikke tid på, hvor lang tid man er om det, og hvor mange point man i øvrigt har. Hvis man får 80 point og kun skal bruge 60, er det jo ikke sådan, at man får noget ekstra for de ekstra 20 point.

Det handler i al enkelhed om at stille nogle krav. Vi har stillet krav siden 2002. Jeg ved godt, at Enhedslisten ikke synes, det er fair at stille krav til folk, der kommer til udefra, i forbindelse med familiesammenføring, og det er jo reelt nok. Men vi stiller nogle krav, af hensyn til at man skal integreres i det danske samfund, og fordi vi ikke – i hvert fald ikke i Venstre – vil være med til, at man kan hente en ægtefælle til Danmark, som man kan isolere i et parallelsamfund i Vollsmose eller Gellerupparken, og opdrage en masse børn, som ikke bliver integreret i det danske samfund, som ikke lærer dansk, som ikke kan få lov til at tage sig en ungdomsuddannelse og benytte sig af det, der er fantastisk ved det danske samfund, nemlig at man kan bryde den negative sociale arv. Det kan man ikke, hvis man har nogle forældre, som ikke kan sproget, som aldrig har været ude på arbejdsmarkedet, som ikke er integreret. Derfor stiller vi nogle krav om, at man skal have nogle kvalifikationer, der gør det lettere at blive en del af det danske samfund. Det er fair, og hvis Enhedslisten er uenig i det, så er det fint nok, så er vi ikke enige om det.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:45

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ja, jeg kan godt forstå, ordføreren taler udenom, og nu kom vi da virkelig vidt omkring i det, der måske skulle have været et svar fra hr. Karsten Lauritzen.

Jeg bad sådan set bare ordføreren om noget så simpelt som at bekræfte det, der står i loven, nemlig at Venstre og De Konservative giver flere point til dem, der har gået på universitetet, end til dem, der har uddannet sig til f.eks. tømrer eller murer; altså, at man fra regeringens side mener, at de, der er akademikere, er mere værdige her i Danmark end en tømrer og en murer. Derfor er overskriften på den artikel, som ligger på Venstres hjemmeside, nemlig »Tømreren er lige så god som økonomen«, også på alle måder misvisende, for man giver jo netop ikke lige så mange point til tømreren, som man giver til økonomen; man siger til de unge mennesker, der f.eks. rejser ud i verden fra Danmark for at læse i andre lande: I må gerne rejse ud, men hvis I forelsker jer, så husk lige, I skal forelske jer i en, der har gået på et universitet, helst et meget, meget fint universitet, ikke i en tømrer eller en murer – fordi en universitetsuddannelse giver væsentlig flere point end det at have taget en uddannelse som tømrer. Altså, kan ordføreren bekræfte, at pointsystemet giver mange flere point til universitetsuddannede end til f.eks. en tømrer, og dermed, at overskriften »Tømreren er lige så god som økonomen« er forkert?

Kl. 14:47

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:47

Karsten Lauritzen (V):

Det kan jeg ikke bekræfte, og det ved fru Johanne Schmidt-Nielsen jo udmærket godt. En håndværksmæssig uddannelse tager kortere tid end en lang videregående uddannelse. Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen, der siger, at en akademiker er mere værd end en håndværker. Det er jo netop ikke Venstre, der siger det. Det er derfor, jeg har udtalt mig, som jeg har gjort, i den pågældende artikel.

At uddanne sig til sygeplejerske tager kortere tid end at læse medicin. Når man så er færdiguddannet som sygeplejerske, kommer man ud på arbejdsmarkedet, så arbejder man, og det vil sige, at man får point for at have arbejdet og for at have taget en uddannelse. Og det vil sige, at man kan komme til at stå i en situation, hvor man faktisk får flere point end den, der har færdiggjort en medicinuddannelse.

Så vedkommende, der har taget den korte uddannelse og har arbejdet, risikerer at komme til at stå i en situation med at have flere point end den, der har taget en lang videregående uddannelse. Det har da ikke noget med uddannelsessnobberi at gøre, det er da det modsatte. Man får point for både arbejde, uddannelse og sprog.

Det handler jo grundlæggende om, at man kan rejse ud, og man skal rejse ud, for at uddanne sig, og hvis man møder en, som man forelsker sig i og gerne vil giftes med, så er man da velkommen til at gøre det, og man er velkommen til at søge om familiesammenføring, og med de her regler vil man også kunne få familiesammenføring, hvis den, man forelsker sig i, bare har en smule sproglige kvalifikationer, en smule arbejds erfaring eller har gennemført en smule uddannelse. Man vil så kunne leve op til de krav, der stilles her, og det vil sikre en effektiv og hurtig integration i det danske samfund.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 14:48

Astrid Krag (SF):

Tak for det. Jeg vil spørge ind til den anden side af den her ligning, nemlig de stramninger, der er i forhold til de herboende. Jeg kan lige så godt sige med det samme, at jeg ikke synes, det her lovforslag bare er udtryk for uddannelsessnobberi. Jeg synes sådan set, det er udtryk for snobberi i det hele taget. En af de ting, der får mig til at sige det, er jo det her element, der handler om at lave en fordobling af den økonomiske sikkerhedsstillelse. Det er altså et krav, man stiller til dem, der bor her. Jeg er sikker på, at Venstres ordfører er bekendt med tallene, men hvis man kigger på tallene for 2009, vil man se, at det i over 3.000 af tilfældene var danske eller nordiske statsborgere og lige over 300 indvandrere og lige under 300 flygtninge, der søgte om ægtefællesammenføring. Så den her vægt, ordføreren lægger på, at det vil ramme folk i forhold til tvangsægteskaber og integration, synes jeg i hvert fald ud fra de tal, der ligger, er lidt svær at forstå. Derfor vil jeg også bare spørge ordføreren, om han kan forklare mig, hvorfor man laver den her fordobling. Hvorfor skal man nu komme med en økonomisk sikkerhedsstillelse, der er dobbelt så stor som den, man har skullet hidtil, hvis man er så fornuftig at forelske sig i en, der ikke bor i Danmark i forvejen?

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Karsten Lauritzen (V):

Det skal man jo, fordi vi er i en situation, hvor vi i den danske stat bruger flere penge, end vi tjener. Derfor har man så valgt at sige, at vi forlanger noget mere af danskerne. Vi har afkortet dagpengeperioden. Vi laver reformer. Regeringen har lige fremlagt et stort reformudspil i dag, som er med til at fremtidssikre det danske samfund, fordi vi har nogle økonomiske problemer. I den forbindelse er det også fair, synes vi i Venstre. Det synes man måske ikke i SF, men vi synes i Venstre, det er fair også at stille lidt større krav til folk, der ønsker at komme hertil udefra og blive en del af Danmark og blive danske statsborgere, og at sikre, at de så kommer til at bidrage til det danske samfund, altså yde til det danske samfund i stedet for at nyde. Det er et fornuftigt princip, og derfor øger man så sikkerhedsstillelsen.

Jeg tror ikke, det kommer til at gøre nogen som helst forskel, for hvis man kunne leve op til den gamle sikkerhedsstillelse – jeg tror, den er oppe på 63.000 kr. – så kan man også leve op til den nye på 100.000 kr. Det er jo ikke sådan, at man skal deponere pengeneovre ved integrationsministeren. Man skal bare bevise, at man har dem til sin rådighed.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 14:51

Astrid Krag (SF):

Det tror jeg nok er en fremstilling af sagerne, som meget få mennesker, der har skullet stille de penge til sikkerhed, kan genkende. For mig personligt er det ikke et greb i lommen at skulle finde 100.000 kr. og sætte ind på en lukket konto. Det går jeg ud fra det heller ikke er for særlig mange andre danskere. Det er heller ikke alle danskere, der har mulighed for at tage et lån i deres friværdi. Det er altså et krav, der vender den tunge ende nedad.

Alt det her med, som hr. Karsten Lauritzen snakker om, at den danske økonomi er i krise, er måske rigtig nok, men det er noget volapyk i den her sammenhæng, for sikkerhedsstillelsen er jo altså ikke et beløb, der går ind og er noget, som statsminister Lars Løkke Rasmussen kan disponere over. Det er nogle penge, der skal stå på en lukket konto.

Advokatrådet og Foreningen af Udlændingeretsadvokater påpeger, at der ikke er noget, der tyder på, at det her beløb, man skal stille som sikkerhed, ikke er tilstrækkeligt i dag. Kommunerne har ikke sagt, at beløbet ikke er tilstrækkeligt. Der er ingenting ude i virkeligheden, der tyder på, at det beløb, man har som sikkerhedsstillelse i dag, ikke er tilstrækkeligt. Konsekvensen af det er, at helt almindelige danskere, som udgør 83 pct. af dem, som får ægtefællesammenføring, altså skal have noget på kistebunden eller kunne tage et stort lån i deres hus, hvis de er så heldige at eje et, som der er noget friværdi tilbage i efter krisen, for at kunne blive ægtefællesammenført. Jeg mangler stadig at høre ordføreren for Venstre forklare over for mig, hvordan der kan være nogen rimelighed i det.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:52

Karsten Lauritzen (V):

Der er heller ikke rimelighed i det, fru Astrid Krag siger, for det passer ikke. Man skal ikke deponere 100.000 kr. på en lukket konto. Det skal man ikke. Man skal komme med en bankgaranti. Hvis den situation skulle opstå, efter at man har fået sin ægtefælle til landet, at

man ikke kan leve op til selve forsørgelseskravet længere og det ender med, at det skal være det offentlige, de danske skatteborgere, der skal betale, så skal man kunne få fat på de 100.000 kr. Det betyder ikke, at de skal spærres inde på en lukket konto. Det betyder, at man skal gå ned til sin bank og sige: Hvis det nu går galt, kunne jeg så skaffe 100.000 kr.? Så giver banken et stykke papir på det. Det er jo ikke noget nyt. Sådan har det været indtil videre med de 63.000 kr. Nu er det så forhøjet til 100.000 kr. Jeg nægter simpelt hen at tro på, at det kommer til at gøre den meget, meget store forskel. Det er ikke det, der kommer til at forhindre, at folk får familiesammenføring, men det giver en smule mere sikkerhed for, at de folk, der kommer til Danmark, også er selvforsørgende og ikke kommer til at ligge samfund til last.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Marianne Jelved.

Kl. 14:53

Marianne Jelved (RV):

Tak. Hr. Karsten Lauritzen sagde, at lovforslaget bl.a. skal forhindre, at der kommer folk her til landet, som kun kommer for at nyde.

Hvad er det, de mennesker i givet fald kan nyde, når de kommer til landet? Hvad er det for ydelser, de uden videre oppebærer?

Jeg troede sådan set, at vi havde et krav om selvforsørgelse, det har vi i hvert fald været enige om før er et krav i den her situation. Når hr. Karsten Lauritzen udtaler sig på den måde, tænker hr. Karsten Lauritzen så overhovedet på ISS, der har mange tusinde medarbejdere, hvor halvdelen af dem er fra ikkevestlige lande og med næsten ingen uddannelse, når de kommer hertil? Er det udtryk for, at de ikke vil yde noget, og at de ikke er interesserede i at blive integreret i det danske samfund?

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:54

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror, at en meget, meget stor del af de folk, der kommer til Danmark som familiesammenførte i dag, er nogle, der enten har en form for uddannelse, har noget erhvervs erfaring eller kan noget sprog. Og jeg må indrømme, at hvis man kommer hertil og ikke kan tale et eller andet sprog, aldrig har været ude på arbejdsmarkedet og altså ikke har anden uddannelse end måske 2 år i skole, så tror jeg, at det bliver meget, meget svært at blive integreret i det danske samfund.

Så frygter jeg, at det, der kommer til ske, var det, der skete, da fru Marianne Jelved var en del af regeringen, nemlig at folk får lov til at bosætte sig i parallelsamfund, i ghettoer og opdrage deres børn, så de ikke kan lære dansk og forlader folkeskolen uden at kunne læse og skrive, så de ikke kan gennemføre en ungdomsuddannelse, så de ikke kan bruge det, der er fantastisk ved det danske samfund, nemlig at man kan komme til Danmark, man kan få gratis uddannelse, man kan få gratis ydelser i sundhedsvæsenet, en hel masse velfærdssydelser, og man kan bevæge sig op ad den sociale rangstige og bryde den negative sociale arv. Men det kan man kun, hvis man har nogle forudsætninger for at integrere sig i det danske samfund, og derfor laver vi en lovgivning, der understøtter det.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Jeg noterer mig, at hr. Karsten Lauritzen overhovedet ikke svarer på nogen af de to spørgsmål, jeg stillede. Og jeg gør opmærksom på, at vi lige har fået PISA Etnisk, som den hedder, der viser, at 38 pct. af de børn og unge, der går ud af folkeskolen, ikke har funktionelle læsefærdigheder. Er det en sejr for den politik, som hr. Karsten Lauritzen står og berømmer? Nej, det er det ikke.

Jeg vil gerne spørge igen: Er det, at over halvdelen af de medarbejdere, der er hos ISS, kommer fra ikkevestlige lande og med stort set ingen uddannelse, og som arbejder der og udfylder meget vigtige samfundsfunktioner i Danmark, udtryk for ikke at ville og kunne yde og for kun at komme for at nyde? Det kan man svare ja eller nej på, og det er tilstrækkeligt med ét ord.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:56

Karsten Lauritzen (V):

Selvfølgelig er det ikke udtryk for det, og de pågældende personer kan også få en familiesammenføring. Jeg forstår slet ikke, hvorfor fru Marianne Jelved stiller det spørgsmål. De yder jo netop, i stedet for at de nyder. Og det gør de, fordi vi har lavet en udlændingelovgivning, som tilsiger det, men som fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre er imod. Og det er jo fair nok at være imod, så skal man bare være åben og ærlig og sige det.

Der er forskel på den politik, som Venstre fører, og den politik, som Det Radikale Venstre fører. Vi synes, at det er fair at stille krav.

Så må jeg bare minde fru Marianne Jelved om, at forældrene til de børn, som nu forlader folkeskolen uden at kunne læse og skrive, er kommet ind, dengang fru Marianne Jelved var minister. Og jeg ved godt, at det er lang tid siden, og jeg ved godt, at den forbedring, der er sket, ikke er stor nok, men det er nogle mennesker, som kom til Danmark, da fru Marianne Jelved havde noget at sige i dansk politik, det er jeg ked af at sige. Hun havde indflydelse på den udlændinge- og integrationspolitik, det er jo ikke nogen, der er kommet til i den her regerings tid.

I øvrigt er det sådan, at der faktisk er sket en forbedring. Jeg tror, at der er sket en forbedring på 22 pct. i den PISA Etnisk-undersøgelse. Der er altså flere, der forlader folkeskolen og kan læse og skrive som tosprogede elever. Det er ikke nok, det er jo rigtigt, som fru Marianne Jelved siger, at der er 38 pct., der forlader den, og som ikke kan læse og skrive. Det må vi så fokusere på, og det synes jeg da vi skulle gøre i fællesskab, og det gør vi gerne fra Venstres side.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Henrik Dam Kristensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Henrik Dam Kristensen (S):

Man skal passe på, for når regeringen og Dansk Folkeparti indfører pointsystemer, kommer de galt af sted, og det kommer til at gå ud over en masse mennesker. Også det her forslag fra regeringen og Dansk Folkeparti rammer skævt. Det rammer en række danskere, som i mange år har betalt skat og gjort deres pligt i det danske samfund. De kan efter de gældende regler blive familiesammenført, når deres ægtefælle er over 24 år, men de kommer til at miste den mulighed som følge af de nye regler.

Et pointssystem skal omhandle familiesammenføring og ikke rekruttering af arbejdskraft. Det har vi andre regler der regulerer. Pointsystemet skal efter min mening understøtte, at de, der kommer til Danmark, bedre kan blive integreret. VKO's pointssystem giver markant bedre rettigheder til vellønnede danskere og til veluddannede partnere. Det synes vi faktisk ikke er rimeligt. Det skal ikke være afgørende, hvor højt uddannet en dansk ægtefælle er, men om vedkommende har vilje til integration.

Men de skævheder, der er i pointsystemet for permanent ophold, bliver jo videreført her. Jeg vil ikke fortsætte diskussionen med hr. Karsten Lauritzen fra før, men vil bare konstatere, at en af de skævheder, som f.eks. det at være kroniker giver, vil, som det her er skruet sammen, betyde, at en, der i dag har permanent ophold, men efter de gamle regler, nu skal leve op til de nye regler. Det vil sige, at hvis man i øvrigt ville kunne få en familiesammenføring efter de nye regler, som måske bliver indført med det her, vil man ikke kunne få det, hvis man modtager tilskud til en kronisk sygdom.

En anden ting, som jeg synes har været lidt interessant, når jeg har læst specielt høringsnotatet igennem, er høringsnotatets måde at være formuleret på i visse passager. I stedet for at svare på ordentlige og saglige spørgsmål bruger man i høringsnotatet formuleringer, såsom systemskiftet fra 2001, eller at der mellem regeringen og Dansk Folkeparti er indgået en politisk aftale. Det betyder i min terminologi, at der er reelle og saglige spørgsmål, som man ikke kan give svar på, fordi det er politisk bestemt. Det er ikke sagligheden, der er i højsædet.

Vi vil fra Socialdemokratiets side i stedet for det her system, som vi vil stemme imod, søge tilslutning til et pointssystem, som først og fremmest vil belønne den enkelte ansøgers vilje til integration. Det skal samtidig være betydelig enklere og mere gennemskueligt for ansøgeren, som derfor får mulighed for en aktiv og målrettet forberedelse til en vellykket integration i det danske samfund.

Udlændingeloven er under den nuværende regering blevet ændret mindst en gang om året og ofte flere gange, med det til følge, at personer, der ønsker familiesammenføring, hele tiden skal forholde sig til ændrede regler. Det synes jeg faktisk ikke er rimeligt. Det vil være Socialdemokraternes mål efter et regeringsskifte at sikre stabilitet om lovgivningen for familiesammenføring. Det er vigtigt, at ansøgerne tilskyndes til at indrette deres adfærd efter de nye regler, og de skal kunne regne med, at de gælder i lang tid fremover.

Som sagt kan Socialdemokratiet ikke støtte det her forslag om pointssystem for familiesammenføring.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:01

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil spørge hr. Henrik Dam Kristensen om to ting. Det første er, om det ikke er korrekt, at de folk, der er kronisk syge som følge af et handicap eller andre ting eller er flygtninge eller andet, fortsat med det her lovforslag vil nyde den beskyttelse, der gives i internationale konventioner. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Når nu Socialdemokraterne ikke ønsker at bakke op om det her pointssystem, hvorfor har man så ikke fremsat et beslutningsforslag her i Folketingssalen om det pointssystem, som SF og Socialdemokraterne ønsker i stedet for? Hvis man virkelig ønsker noget andet, hvorfor har man så ikke bragt det ned i salen og taget en parlamentarisk debat? Det er jo det, folkestyret handler om. Hvorfor har man blot meldt det ud på forsiden af en formiddagsavis og så i øvrigt gemt det langt væk på hjemmesiden? Hvorfor ønsker man ikke at sige, hvad man så vil i stedet for?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:02

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg tror nu ikke engang, at det har været refereret i nogen formiddagsavis. Vi kunne sagtens have fremsat et beslutningsforslag om det, men lad os tage debatten – også gerne her i salen. Det har jeg ikke nogen problemer med. Men jeg må sige til hr. Karsten Lauritzen, at det første spørgsmål vidner lidt om, at ordføreren ikke helt har forstået pointen her, ligesom ministeren ikke forstod den, da vi havde debatten for en uges tid siden.

Vi taler ikke om, at man ikke er beskyttet af internationale konventioner, hvis man er kronisk syg, eller som ministeren antydede, da vi havde debatten, at vi synes, at bare fordi man var kronisk syg, skulle man også have lov til at have permanent ophold. Det er jo slet ikke det, vi taler om. Vi taler om, at fordi man har en kronisk sygdom og f.eks. får tilskud til astmamedicin, bliver man nægtet retten til at kunne få permanent ophold. Så bliver man nægtet retten til at kunne få familiesammenføring. Det er det, vi taler om, må jeg sige til hr. Karsten Lauritzen. Vi har aldrig nogen sinde indtil nu fået et svar på spørgsmålet om det rimelige i det, og det kan jeg godt forstå at vi ikke har fået et svar på, for jeg synes, at det svar må være meget vanskeligt at finde.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:03

Karsten Lauritzen (V):

Men jeg kan så forstå – og det glæder jeg mig da til – at Socialdemokraterne sammen med SF fremsætter forslag om det pointssystem, som man har fremlagt i pressen, og som er alternativet til det her, men som man ikke ønsker en parlamentarisk diskussion om. Det glæder jeg mig til at få en debat om. Det er jo fair nok at være imod det lovforslag, vi behandler her, men jeg synes, at man i den politiske debat, der er, også skylder at sige, hvad der så er alternativet. Der skal vi måske lidt dybere ned end noget, man sådan kan skrive på to sider. Der skylder man at tage en parlamentarisk debat. Så jeg kvitterer for, at hr. Henrik Dam Kristensen siger, at det gør Socialdemokratiet gerne. Den debat vil jeg glæde mig til at få her i Folketingssalen.

Så vil jeg i forhold til kronikere spørge hr. Henrik Dam Kristensen: Hvad er det så, man vil i stedet for? Skal man ikke, hvis man er kroniker, så leve op til selvforsørgelseskravet? Hvorfor er det fuldstændig urimeligt at stille krav om, at når man søger om familiesammenføring, skal man leve op til nogle krav om, at man ikke er på overførselsindkomst eller andet?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:04

Henrik Dam Kristensen (S):

Det sidste var jo meget interessant. For der kom hr. Karsten Lauritzen til at sige, at han synes, at det er helt legalt at sige, at når man er kroniker, belaster man også det her samfund, og så skal man ikke have nogen rettigheder. Jeg taler ikke om, at der skal tages specielt hensyn til kronikere, eller at der skal gøres noget specielt for kronikere. Jeg stiller bare det meget, meget simple spørgsmål: Hvis man i øvrigt lever op til alle de krav, der bliver stillet, både når det gælder

permanent ophold, og når det gælder regeringens forslag her om familiesammenføring, er det så rimeligt, at man, fordi man er så uheldig at have en kronisk sygdom, eksempelvis astma, og nødvendigvis må få et tilskud på grund af den her astma, så bliver forhindret i at kunne få en familiesammenføring og i at kunne få et permanent ophold? Men på Venstres vegne fik vi nu at vide af hr. Karsten Lauritzen, at det synes man sådan set er o.k., for de belaster jo samfundet, ved at de er kronikere og dermed får medicintilskud. Det var det, der kom ud af spørgsmålet.

Så har jeg i øvrigt ikke sagt, at vi ville komme med noget beslutningsforslag. Det, jeg sagde til hr. Karsten Lauritzen, og som jeg til enhver tid står ved, var, at jeg gerne – hvor det end måtte være – tager en debat med hr. Karsten Lauritzen om pointsystemet. Det har jeg overhovedet ikke nogen problemer med.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:05

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg synes jo, at det kunne være rigtig befriende, hvis vi kunne få et klart svar på, hvad der er alternativet til det lovforslag, som ligger her i dag, for sandheden er jo den, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Radikale Venstres er enige om at være imod det, der ligger her, men man er ikke enige om, hvad man vil sætte i stedet. Det hersker der total forvirring om.

Så hvordan vil man ændre ved det her lovforslag? Hvordan vil man ændre i reglerne og i de krav, der bliver stillet til folk, der ønsker at blive familiesammenført, hvis Socialdemokratiet f.eks. kommer i regering?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:06

Henrik Dam Kristensen (S):

Spørgsmålet er, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, om vi måske er i samme båd. Jeg er da meget i tvivl, om der er flertal for regeringen og Dansk Folkepartis forslag her – det må vi se, hvis vi nogen sinde når hen at trykke på knapperne. Men det forhindrer ikke, at Socialdemokratiet sammen med SF har været meget præcis på det her område.

Vi har sagt, at det uddannelsessnobberi, som regeringen og Dansk Folkepartis forslag er udtryk for, og de mange usikkerhedsmomenter, som det giver for en række danskere, ønsker vi ikke. Vores mål med det her er at fastholde de krav, vi i øvrigt kender, og så lægger vi til, at man skal vide, at hvis man gerne vil være i Danmark, gerne vil leve sit liv i Danmark, så skal man forberede sig på at være en del af det danske samfund. Derfor har vi opstillet fem parametre, hvor man skal kunne krydse sig af ved de to. Det er for at sende et signal om, at det at komme til Danmark også betyder, at man skal være en del af uddannelsesmarkedet, jobmarkedet – i det hele taget være en del af det danske samfund. Så for os handler det om integration, og det tror jeg er det klogeste og det rigtigste.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:07

Martin Henriksen (DF):

Jo, men sagen er jo den, at regeringen og Dansk Folkeparti har fremlagt et lovforslag. Vi har en aftale, som vi lægger frem – der kommer

jo et valg om ikke så forfærdelig lang tid – og så kan folk se, hvad det er, vi ønsker at gennemføre i Danmark.

Så er spørgsmålet bare det enkle: Hvad ønsker Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten så at gennemføre? For det står jo klart for enhver, at Socialdemokratiet klart har tilkendegivet over for Det Radikale Venstre, som er imod vores pointsystem og imod Socialdemokraternes pointsystem, at det er det socialdemokratiske pointsystem, der skal gennemføres. Det vil sige: Det Radikale Venstre får ingen indrømmelser; det har hr. Henrik Sass Larsen jo tilkendegivet meget klart.

Spørgsmålet er så: Hvordan vil man så finde flertal for den politik, som Socialdemokraterne sammen med SF ønsker at føre, når både Det Radikale Venstre, som ønsker at lempe endnu mere end Socialdemokraterne, ikke kan få indflydelse, og Enhedslisten dermed heller ikke kan få indflydelse? Hvordan ønsker man så at få gennemført sin politik? Det er det ene spørgsmål. Det andet spørgsmål er, om hr. Henrik Dam Kristensen virkelig mener, at det kun er for højtuddannede, hvis man kan få 40 point for ufaglært arbejde i hjemlandet og 20 point for at bosætte sig uden for et ghettoområde og dermed opnå de nødvendige 60 point. Er det kun for højtuddannede?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:09

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg gav bare stilfærdigt udtryk for det, som det er, nemlig uddannelsessnobberi, og jeg kan godt høre på hr. Martin Henriksen og øvrigt også på hr. Karsten Lauritzen, at det bryder man sig bestemt ikke om. Man kæmper ihærdigt for at gendrive det uden i øvrigt at gøre det særligt overbevisende, for det er uddannelsessnobberi, vi taler om her.

Med hensyn til flertal i Folketinget er jeg sådan set lidt i tvivl, om regeringen og Dansk Folkeparti har flertal for deres forslag. Det, jeg bare kan sige, er, at Socialdemokratiet sammen med SF har været meget præcis med at sige, at det, som der ligger her fra regeringen og Dansk Folkepartis side, bliver en gentagelse af den eklatante fiasko, som pointsystemet for permanent ophold er – det vil vi under ingen omstændigheder gå om bord i. Vi har været meget præcise med at sige, hvad vores alternativ er.

Efter et folketingsvalg er der et nyt Folketing, og så tror jeg såmænd nok vi skal få flertal for det.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Lovforslaget udmønter dele af den udlændingeaftale, som Dansk Folkeparti og regeringen indgik i forbindelse med finanslovaftalen for 2011. I forbindelse med Dansk Folkepartis sommergruppemøde sidste år lancerede vi et udspil gående ud på et ønske om at begrænse den ikkevestlige indvandring. Dette lovforslag vil i forhold til familiesammenføringsreglerne dreje en del af indvandringen hen imod den vestlige kulturkreds samt en række andre lande, hvorfra der erfaringsmæssigt er tale om udlændinge, som bidrager positivt til det danske samfund.

Som noget nyt vil der også blive stillet krav til den, der kommer udefra. Erhvervs erfaring, sprogkundskaber, uddannelse vil blive belønnet. Tilknytningskravet bliver skærpet, så et ægtepar samlet skal have størst tilknytning til Danmark. 24-års-reglen skærpes, men gø-

res samtidig mere fleksibel, i og med at særlig dygtige udlændinge kan familiesammenføres, før de fylder 24 år.

Den førte udlændingepolitik har skabt en mere afbalanceret og fornuftig indvandring. 24-års-reglen har forhindret tvangsægteskaber og har givet flere unge frihed til og mulighed for selv at vælge. 24-års-reglen og tilknytningskravet har begrænset kædeindvandringen fra muslimske lande. Det har været en succes, og den succes bygger vi videre på. Alle skal bidrage til samfundet.

Hvis en udlænding har arbejdet eller uddannet sig i sit hjemland, kan vedkommende også bidrage her i Danmark. Dansk Folkeparti lægger vægt på, at de udlændinge, som slår sig ned i Danmark, bidrager på arbejdsmarkedet, tager dansk kultur til sig. Vi ønsker ikke et opsplittet, multikulturelt samfund, hvor forskellige grupper opholder sig i hver deres parallelsamfund. Danmark skal hænge sammen socialt, økonomisk og kulturelt.

Derfor er det så vigtigt, at der løbende er en politisk vilje til at justere og tilpasse udlændingepolitikken til globaliseringens udfordringer og folkevandringerne ind i Europa og Danmark. Den problematiske indvandring må og skal holdes nede af hensyn til danskerne og også af hensyn til de udlændinge, som er her, og som kan og vil bidrage positivt til samfundet.

Det er ikke alt, som Dansk Folkeparti og regeringen er enige om, men vi har trods alt igennem 10 år formået at nedbringe indvandringen via asyl- og familiesammenføringsreglerne; flere er kommet ud på arbejdsmarkedet; der er positive tendenser i forhold til uddannelse; der er skabt enighed om rigtig mange udlændingeaftaler og politikken på det her område.

Over for det står en splittet venstrefløj, som den ene dag ikke vil stramme mere, den anden dag godt vil stramme og den tredje dag vil lempe på reglerne. Det stritter i alle retninger. De partier, der står til at få de afgørende mandater, bliver Enhedslisten og De Radikale. Ministerposterne og spindoktorerne er allerede fordelt, kan man forstå; der ligger formentlig også en plan for, hvordan man skal rulle politikken tilbage på udlændingeområdet. Jeg frygter, at politikken skrues tilbage til dengang, hvor det at stille krav blev opfattet som noget diskriminerende og negativt, og hvor det at forvente, at udlændinge tilpassede sig det danske samfund, blev opfattet som undertrykkende og nedladende over for andre kulturer. Det frygter jeg vil blive virkeligheden igen.

Jeg mener, at udlændinge skal mødes med krav, og lever de op til vores forventninger, bliver de til en del af fællesskabet, og det er det, som udlændingepolitikken skal bygge på. Det har taget 40 år at skabe mange af de problemer, som vi står med i dag i det danske samfund – ghettoer, kriminalitet, parallelsamfund osv. – og man kan lige så godt være ærlig at sige, at vi har været i gang i ca. 10 år og vi har behov for at videreføre og løbende justere den politik i mange år fremover, hvis vi på sigt skal have et samfund, der hænger bare nogenlunde sammen. Dansk Folkeparti kan selvfølgelig støtte lovforslaget.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to med korte bemærkninger, og først er det fru Astrid Krag.

Kl. 15:13

Astrid Krag (SF):

Sikke hr. Martin Henriksen skyggebokser i sin tale: Der er da snart ikke det problem, som det her lovforslag ikke kan løse, når det kommer til integration i Danmark. Det var da helt fantastisk.

Nej, jeg vil spørge lidt ind til det, som jeg også spurgte hr. Karsten Lauritzen fra Venstre om, nemlig om kravene til de herboende. I 3.043 tilfælde ud af de lidt mere end 3.600 tilsagn, der blev givet om ægtefællesammenføringer i 2009, blev det givet til danske eller nordiske statsborgere, og her laver man en række stramninger, som

jeg mener er udtryk for noget værre snobberi, bl.a. det her krav om en fordobling af sikkerhedsstillelsen. Hr. Karsten Lauritzen kunne ikke give mig noget konkret svar på, hvor vi har set eksempler på at den nuværende sikkerhedsstillelse ikke har været nok. Det påtaler flere af parterne i hørings svarene også er noget der vist faktisk ikke har afsæt i de udfordringer, som man står med i virkeligheden.

Derfor vil jeg bare spørge Dansk Folkepartis ordfører, hvordan han vil forklare over for de mange danske og nordiske statsborgere og så den række af indvandrere og flygtninge, som nu bliver ramt af det her, at de skal have fordoblet deres sikkerhedsstillelse.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:14

Martin Henriksen (DF):

Det giver jo god mening, når der kommer en udlænding til det danske samfund, at man har en sikkerhed for, at den person, som vedkommende bliver familiesammenført med, også stiller nogle penge til rådighed for det offentlige, hvis det skulle være, at den, der er kommet til Danmark, har behov for at få ydelser udbetalt fra det offentlige. Det er sådan set det, der er logikken bag det, og den logik synes jeg ligger forholdsvis lige for. Så synes jeg, der er noget, der er helt bemærkelsesværdigt, og det er, at man fra venstrefløjens side jo sådan set siger, at det er forkert, hvis vi stiller krav til udlændinge, der kommer til Danmark. Det er jo det, man siger, og det synes jeg da er bemærkelsesværdigt.

Er der noget galt i, at man opstiller et kriterium, der siger, at hvis du i det land, som du kommer fra, f.eks. har haft et arbejde, har uddannet dig eller har erhvervet nogle bestemte sprogkundskaber, så tæller det med på den positive side, hvis du ønsker at blive gift med en i Danmark? For hvis vi stiller de krav op, har vi jo en større sikkerhed for, at den udlænding, der kommer til Danmark og bliver gift med en dansker eller en anden udlænding i Danmark, kan gå ind på arbejdsmarkedet og kan bidrage positivt til det danske samfund.

Vi ved jo altså af bitter erfaring lært – det har vi set – at der igennem rigtig mange år, frem til 2002, via familiesammenføringsreglerne har fundet en indvandring sted, som har gjort, at vi i dag bl.a. desværre står med nogle økonomiske udfordringer, og det er jo det, som vi tager hånd om. Det har vi gjort løbende, og det er så det, vi fortsætter med.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Astrid Krag for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Astrid Krag (SF):

Ja, det var en forfærdelig masse ord uden et svar på det, jeg egentlig spurgte om, og det er så måske, fordi der ikke er noget særlig godt svar på, hvorfor det pludselig har været nødvendigt at fordoble sikkerhedsstillelsen, når der nu ikke er nogen eksempler. Jeg er dem ikke bekendt, høringsparterne er dem ikke bekendt, ordføreren fra det ene regeringsparti kunne heller ikke oplyse mig om dem, og indtil videre har Dansk Folkepartis ordfører heller ikke kunnet oplyse mig om dem, så der er ikke med afsæt i virkeligheden nogen begrundelse for, hvorfor man skal fordoble sikkerhedsstillelsen.

Så kan jeg ikke konstatere meget andet, end at det er sådan lidt chikanøst, og det synes jeg da bare er rigtig ærgerligt for de mange mennesker her i Danmark, som ikke har kistebunden fuld, og som ikke har mulighed for at tage lån i deres friværldi. Men det er jo så bare et meget klart signal, som Dansk Folkeparti og regeringen her sender til dem, nemlig at man ikke alene går ind og anlægger nogle betragtninger om, hvem det er bedst at forelske sig i, man går faktisk

også ind og bestemmer, hvilke danskere der har mest ret til at bo sammen med den, de elsker. Det synes jeg bare taler helt for sig selv.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:17

Martin Henriksen (DF):

Jo, men altså helt ærligt. Uanset hvad jeg siger fra denne talerstol, ved vi jo godt, at fru Astrid Krag aldrig nogen sinde vil lade sig overbevise om, at det er rimeligt at stille krav til dem, der kommer til det danske samfund udefra. Og i forhold til sikkerhedsstillelsen har jeg bare svært ved at se, hvad det er, der skulle være galt i, at vi ønsker en sikkerhed for, at når man får en ægtefælle til Danmark, er der også lige præcis den nødvendige økonomiske sikkerhed, der gør, at hvis det er sådan, at den udlænding kommer til at ligge det danske samfund til last, er der også nogle penge, som er stillet til rådighed for det offentlige, og som man kan trække på. Det er jo det, der er hensigten bag, og det er da sådan set meget rimeligt.

Så vil jeg også bare igen sige: Det skal selvfølgelig være sådan, at hvis man tager ud i den store verden og finder en og bliver forelsket og bliver gift, og man ønsker at bo i Danmark, og det kan jeg godt forstå, hvis man vil, så er det da helt, helt rimeligt – det er jo det grundlæggende, og det kunne også være dejligt, hvis man kunne have sådan en principiel debat om, hvad udlændingepolitikken skulle bygge på – at når udlændinge kommer til Danmark, stiller vi fra det danske samfunds side nogle krav op om, at de, der så kommer til Danmark, også bidrager positivt til det danske samfund, eksempelvis går ud på arbejdsmarkedet. Og hvis man i sit hjemland har været ude på arbejdsmarkedet, og hvis man i sit hjemland f.eks. har taget en uddannelse, taler det jo for, at man også, når man kommer til Danmark, kan bidrage positivt til det danske samfund.

Hvorfor har man så meget imod, at vi stiller krav til dem, der kommer til Danmark? Jeg fatter det ikke.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg prøver lige igen. Det er muligvis naivt, men det er selvfølgelig med sådan et fromt ønske om muligvis at kunne få et svar på spørgsmålet. Det er et meget simpelt spørgsmål, der er blevet stillet, nemlig: Hvad er årsagen til, at man hæver sikkerhedsstillelsen fra 50.000 kr. til 100.000 kr.?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:18

Martin Henriksen (DF):

Jeg har jo svaret på det spørgsmål to gange, og når vi så nu kan konstatere, at fru Johanne Schmidt-Nielsen stadig væk ikke er tilfreds med det svar, som jeg har givet to gange, stiller fru Johanne Schmidt-Nielsen det samme spørgsmål en gang til. Så kan jeg selvfølgelig give det samme svar, som jeg har givet et par gange før. Det kan vi jo godt bruge Folketingets tid på.

Jeg appellerer bare til, at man forholder sig til det principielle i lovforslaget, hvad lovforslaget går ud på, og det handler jo dybest set om, at man stiller krav til de udlændinge, der kommer ind i Danmark. Vi siger til dem: Hvis I kan bidrage positivt til det danske samfund, glider ind og bliver til en del af Danmark, er I sådan set i

udgangspunktet velkommen. Der forstår jeg bare ikke, hvorfor man har noget imod at stille krav til folk, der kommer udefra. Og vi siger selvfølgelig også til den person, der er i Danmark, og som ønsker at få en person ind i Danmark: Vi ønsker sikkerhed for, at hvis din ægtefælle kommer til at ligge det danske samfund økonomisk til last, er der nogle penge, vi kan trække ud. Og det er jo det, de 100.000 kr. kan bruges til.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er næsten lidt pinligt, det her. Altså, det er jo tredje gang, der ikke kommer et svar på det meget simple spørgsmål, som er: Hvad er årsagen til, at man sætter sikkerhedsstillelsen op fra 50.000 kr. til 100.000 kr.? Er der en eller anden konkret erfaring, der gør, at det er nødvendigt at hæve beløbet? Intet svar har vi fået. Det håber jeg at folk, der sidder og kigger med i dag, lægger mærke til: Intet svar er der kommet, hverken fra Dansk Folkeparti eller fra Venstre.

Lad mig spørge om noget andet, for jeg regner med, at det bliver sådan noget tomgang igen, hvis jeg spørger til det samme: Hvad er årsagen til, at man i Dansk Folkeparti mener, at en tømrer er færre point værd end en, der er uddannet på et universitet?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:20

Martin Henriksen (DF):

Nu kan vi så have en længere diskussion om, hvem der kører i tomgang. Indtil videre kan jeg forstå, at en primær kritik af pointsystemet har været uddannelsessnobberi. Men pointsystemet er jo indrettet på en sådan måde, at man faktisk kan komme ind i Danmark, selv om man slet ikke har nogen uddannelse. Altså, hvis det er udtryk for uddannelsessnobberi, så må jeg jo være en snob; det må jeg så bare vedkende mig at jeg er.

Pointen er jo bare, at der er forskellige muligheder for at optjene de nødvendige 60 point, hvis man er over 24 år. En af de måder, hvorpå man kan optjene de point, er ved at have 2½ års erhvervs erfaring ud af sammenlagt 3 år; så får man 40 point. Hvis man så bosætter sig uden for et ghettoområde – jeg kan dybest set ikke forstå, hvorfor folk, der ønsker at blive familiesammenført til Danmark, ønsker at bosætte sig i et ghettoområde – får man 20 point. Så har de 60 point, og så kommer de ind i Danmark, for vi kan se på dem, at de kan bidrage til det danske samfund – helt uden at de har en uddannelse.

Hvordan kan det være uddannelsessnobberi? Hvordan kan det være, at man ser ned på en tømrer? Hvordan kan det være, at man ser ned på en professionsbachelor? Hvordan kan det være, at man ser ned på nogle bestemte typer af uddannelser? Det er der jo ikke tale om. Det er jo netop udtryk for, at hvis man har bevist i det land, man kommer fra, at man kan bidrage til det samfund, så kan man formentlig også bidrage til det samfund, man kommer til, nemlig Danmark. Det er ikke uddannelsessnobberi. Jeg synes også, at det viser, at dem, som gør sig skyldige i tomgang, altså er venstrefløjen.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 15:21

Henrik Dam Kristensen (S):

Hr. Martin Henriksen bruger, uanset hvad det er for en type debat, meget energi på at fortælle, hvor forfærdeligt det var før 2002, og hvor godt det er blevet nu. Jeg medgiver, at der er nogle steder, hvor det er lykkedes for Dansk Folkeparti og regeringen, at det går lidt bedre; det er der nogle tal, der fortæller.

Men jeg vil spørge hr. Martin Henriksen: Kan vi ikke være enige om, at på en række helt afgørende strækninger, hvad enten vi taler om ghettoproblemer, manglende ungdomsuddannelse, bandekriminalitet osv., så går det endnu dårligere nu, end det gjorde i 2002, da det såkaldte systemskifte – som i øvrigt er et mærkeligt begreb, der også har indsnæget sig i lovgivningsarbejdet – kom til at finde sted?

Derfor vil jeg gerne stille hr. Martin Henriksen et spørgsmål vedrørende den her lovgivning. Jeg så for et par dage siden, at Dansk Folkeparti i forbindelse med 2020-diskussionen, holdbarhedsplan osv. var ude at sige, at man regnede med at kunne finde 12 mia. kr., så vidt jeg husker, ved at der var flere med anden etnisk baggrund, der kom i beskæftigelse. Det synes jeg er et rigtig fornuftigt mål at gå efter. Vil hr. Martin Henriksen så ikke bare fortælle, hvordan det kan være, at de hjælperedskaber, der så skulle sikre, at man kunne nå det mål, bl.a. danskundervisning, nu bliver voldsomt gebyrlagt? Harmonerer de ting i realiteten med hinanden?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:23

Martin Henriksen (DF):

Altså, man kan se, at det faktisk er lykkedes at få flere ikkevestlige indvandrere og efterkommere i arbejde – så kan man have en diskussion om, om det er nok, der er kommet i arbejde osv. – altså at der faktisk er sket nogle positive fremskridt på det område. Det taler jo for, at hvis vi får lejlighed til og mulighed for at blive ved med at kigge på det område, blive ved med løbende at justere det område og blive ved med at stille krav på det område, men selvfølgelig også opstille muligheder og forventninger til dem, der nu er i Danmark, så kan vi rent faktisk også få flere ind på arbejdsmarkedet; det taler erfaringen jo for.

Det kan da godt være, at det er irriterende, at jeg bliver ved med at tale om fortiden, men sagen er bare den, at det efterslæb, der er i den befolkningsgruppe, som består af ikkevestlige indvandrere og efterkommere, altså at den lave beskæftigelsesfrekvens, der er der, jo har noget at gøre med den indvandring, der har fundet sted op til 2001. Det har den jo. Altså, jeg synes, det er meget vanskeligt at smygge sig uden om, at de ting hænger sammen.

Derfor siger vi jo bare, at samtidig med at vi skal forsøge at få flere af dem, som allerede er her, i arbejde, så skal vi sørge for, at de nye, der kommer udefra, kan glide ind på arbejdsmarkedet, for så skaber vi nemlig ikke de samme problemer en gang til. Det er vel, når alt kommer til alt, meget fornuftigt.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 15:24

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er jo rigtigt, som hr. Martin Henriksen sagde, at den lave beskæftigelsesfrekvens er et kæmpe problem. Problemet er jo, at der stort set ikke er sket noget positivt siden 2002. Nogle enkelte steder har tallene rykket sig lidt, men afgørende har det ikke rykket sig.

Rent faktisk er det sådan, at hvis den her gruppe havde samme beskæftigelsesfrekvens, som etniske danskere har, var der 70.000 ekstra hænder, og det har den her regering og Dansk Folkeparti ikke haft lyst til at fokusere på. Man har fokuseret på hele den negative debat i stedet for.

Så er det bare, at jeg lige så stilfærdigt vil sige hr. Martin Henriksen, også i forhold til den diskussion, vi har her om pointsystemet: Man siger alle de rigtige ting, men de ting, der så skulle sikre, at det kunne komme til at ske, nemlig gebyrområdet, mulighederne for danskundervisning og alt det dér, som virkelig ville betyde noget her, er der et totalt fravær af. Det handler kun om at stille nogle krav, som ikke gør, at man på den måde automatisk kan blive en del af det danske samfund. Der er stor diskrepans mellem, hvad man siger, og hvad man i realiteten gør her.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:25

Martin Henriksen (DF):

Nej, det er der ikke, og det er jo, fordi tingene skal ses i en sammenhæng. I forhold til at der er flere områder inden for udlændingeområdet, som er blevet belagt med gebyrer, vil jeg sige, at det har noget at gøre med, at der er blevet vedtaget en genopretningspakke, hvor vi forsøger at rette op på dansk økonomi. Det er jo også det, som formentlig vil præge mediebilledet ude i landskabet i dag i stedet for den her udlændingedeбат. Men grunden til, at der er kommet gebyr på udlændingeområdet, er jo, at vi mener, at udlændingeområdet også skal bidrage til at sikre, at dansk økonomi kan blive rettet op igen. Det er den ene del.

I forhold til den anden del om flere i arbejde vil jeg sige, at hr. Henrik Dam Kristensen jo sådan set startede med at sige, at der var sket positive ting, og at det anerkendte han, men så sluttede spørgeren af med at sige, at det hele var forfærdeligt. Jeg tror bare, at sandheden ligger et sted midt imellem, nemlig at der selvfølgelig er massive problemer, men man bliver også bare igen nødt til at forstå, at når vi f.eks. har høj kriminalitet blandt nogle grupper, har bandekriminalitet osv., så har det også noget at gøre med den udlændingepolitik, der var op til 2001. Og det er ikke kun Socialdemokraterne, der har skylden for det; det er der desværre også nogle borgerlige partier der historisk set har ansvaret for.

Sådan er det bare, og det kan vi ikke bare rette op på 10 år. Det kommer til at tage rigtig, rigtig mange år, og derfor er der behov for, at man løbende justerer udlændingepolitikken, og i det her tilfælde justerer vi jo sådan set reglerne, så vi sikrer, at dem, der kommer udefra, ikke behøver at have en uddannelse for at komme ind, men hvis de f.eks. har haft erhvervs erfaring i deres hjemland, bosætter sig uden for et ghettoområde eller har gode sprogkunderskaber – svensk, dansk eller engelsk – er det noget, der tæller positivt i forhold til at komme ind; så har vi en sikkerhed for, at de kan bidrage til det danske samfund. Og at udlændinge skal bidrage til det danske samfund, kan jeg ikke forstå at man kan have noget imod.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Marianne Jelved.

Kl. 15:27

Marianne Jelved (RV):

Hr. Martin Henriksen fremhæver alt det fantastiske gode, der er sket de sidste 10 år. Jeg ærgrer mig bare rigtig meget over, at det ikke er gået så godt i skolen, for det er rigtig, rigtig synd for de børn, der går der. Og det er hr. Martin Henriksens ansvar; det er hr. Martin Henriksen, der i de 10 år har bestemt, hvad der skulle ske i folkeskolen.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Martin Henriksen ganske kort: På hvilke områder klarer Danmark sig bedre end gennemsnittet af de andre EU-lande, når vi taler om integration og den måde, udlændinge tilpasser sig det enkelte samfund på?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:27

Martin Henriksen (DF):

Jamen så vidt jeg husker, er den danske ledighed helt overordnet set forholdsvis lav set i sammenhæng med, hvordan den er i mange andre EU-lande. Det synes jeg da er positivt. Danmark er da også lidt bedre på vej ud af den økonomiske krise, end så mange andre lande er. Det synes jeg da også er positivt.

Hvad angår folkeskolen, så er der jo med hensyn de yngste klassetrin nogle undersøgelser, der viser, at der faktisk er sket fremskridt. Jeg anerkender også, at der er undersøgelser vedrørende de højere klassetrin, der viser, at det stadig væk halter. Men det er jo også derfor, at vi løbende har fokus på folkeskolen og på, at man f.eks. skal have sprogstimulering allerede i børnehaven. Så vidt jeg husker, stemte De Radikale imod det lovforslag, og det tror jeg i øvrigt også at resten af venstrefløjen gjorde.

Det her handler jo i al sin enkelhed om – og det er jo stadig væk det principielle spørgsmål, som jeg ikke synes at venstrefløjen og Det Radikale Venstre har besvaret – at vi ønsker en sikkerhed for, at udlændinge, der kommer udefra og enten bliver gift med en dansker i Danmark eller bliver gift med en anden udlænding i Danmark, kan bidrage til det danske samfund. Hvis de kan det, er udgangspunktet jo, at de så også godt kan komme ind.

Men vi bliver jo bare nødt til at lære af de dyrekøbte erfaringer, som vi har gjort os på udlændingeområdet; det er f.eks. vanskeligt at løfte tosprogede færdigheder og kundskaber i folkeskolen, hvilket også betyder, at det er vanskeligt at nedbryde parallelsamfundene, ghettoserne osv.

Hvis ikke man tænker alt det sammen, kan man jo ikke løse problemerne, og det her lovforslag er jo sådan set udtryk for et forsøg på at tænke det hele sammen i enhed, for det her lovforslag har også indflydelse på, at vi fremadrettet kan indføre en fornuftig folkeskolepolitik osv.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Marianne Jelved.

Kl. 15:29

Marianne Jelved (RV):

Har hr. Martin Henriksen gjort sig nogen overvejelser over, hvordan det kan være, at de tosprogede børn, der går i danske skoler, har en ringere kompetence, end tosprogede børn i vores nabolande har?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:29

Martin Henriksen (DF):

Jeg har gjort mig mange overvejelser om, hvordan det hænger sammen, at elever, som har en anden baggrund end dansk, halter bagefter i folkeskolen.

Jeg tror, at meget af det hænger sammen med, at de kommer fra nogle hjem, hvor de f.eks. er splittet mellem to kulturer, splittet mellem to sprog. Det er jo også noget det, vi hører gør sig gældende, når f.eks. unge mennesker på erhvervsuddannelserne falder fra. Der-

hjemme taler man måske et dårligt arabisk eller et dårligt tyrkisk, og i skolen og med kammeraterne taler man måske et dårligt dansk, og det gør, at man havner sådan lige midt imellem og er ikke i stand til at opfange de fagudtryk osv., der bliver brugt i undervisningen. Det tror jeg er noget af det som i høj grad spiller ind.

Det er jo også derfor, at vi sidste tirsdag, tror jeg det var, vedtog et lovforslag, som faktisk sagde, at hvis børn og unge helt ned i 3-års-alderen har dårlige danskundskaber, er det vigtigt, at vi allerede der sætter i gang med en sprogstimulering, og at de f.eks. kommer ind i en børnehave og der bliver sprogstimuleret af pædagogerne.

Vi er jo i gang, og vi tager løbende forskellige tiltag, men det her lovforslag handler om, at de udlændinge, der kommer udefra, bidrager, og det handler selvfølgelig også om, at når der kommer en udlænding udefra og bliver gift med en dansker eller en udlænding bosat i Danmark og får børn, så vil de børn jo – netop fordi forælderen er en udlænding, der bidrager til Danmark, er ude på arbejdsmarkedet osv. – se, at det også er den vej, de skal gå, når de begynder i uddannelsessystemet; at de, når de ser på deres forældre, kan se, at de skal ud og bidrage til det samfund, som de skal være en del af. Sådan hænger det nu engang sammen.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken med den næste ordfører, og det er fru Astrid Krag som ordfører for SF.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Man skulle næsten tro, at jeg nu havde siddet og skriblet indledningen til min ordførertale om, efter at have hørt alt hr. Martin Henriksens snak om at stille krav osv., men det har jeg ikke. Det stod sort på hvidt, også før jeg kom her i salen, og min tale starter nemlig med en konstatering.

Jeg har det sådan med det at stille krav til sine medmennesker, og med det, at vi har forventninger til hinanden, at det faktisk ikke kun er noget, der kan tjene nogle konkrete mål i forhold til samfundets behov. Det er en måde at vise hinanden en grundlæggende anerkendelse og respekt på. Vi stiller krav om mange ting i vores samfund, og her i dag behandler vi så regeringens omstridte nye system til ægtefællesammenføring, og nok er det en god idé at møde hinanden med forventninger og krav, men det er jo ikke ligegyldigt, hvad det er, man kræver.

For os er det afgørende, at vi får et system, der virker efter hensigten, og at det ikke er givet i udgangspunktet, er regeringens point-system for permanent ophold vist det bedste aktuelle eksempel på. Her stiller man krav, og man straffer nogle af de mennesker, der bidrager massivt til det danske samfund, og som knokler for at få integrationen til at lykkes. Her har vi, om noget, eksemplet på, at det ikke er alle krav, der er lige fornuftige at stille.

I det her tilfælde må formålet være at skabe et system, som forbedrer folk på livet i Danmark, hvis de skal bo her sammen med deres ægtefælle, og som sikrer, at de mennesker, der vælger at bo i Danmark, også er indstillet på at arbejde, for at integrationen kan lykkes. Personer i Danmark skal have mulighed for at få deres udenlandske ægtefælle til Danmark, men ikke, uden at vi stiller rimelige og relevante krav. Det kan man desværre ikke sige at regeringens forslag lever op til. Det stiller tværtimod nogle ulogiske og urimelige krav, som forhindrer ægtefællesammenføring, og giver staten rollen som smagsdommer over, hvem det er bedst at forelske sig i, og det mener vi ikke hører nogen steder hjemme.

Når vi snakker om smagsdommeri, og når vi snakker om snobberi, så er det, fordi man i regeringens system belønner uddannelse fra eliteuniversiteter, i første hug top 20, nu modereret til top 50, og belønner arbejdsfelter, hvor der mangler arbejdskraft i Danmark. Men

her taler vi altså ikke om en lovgivning, der skal styre rekrutteringen af udenlandsk arbejdskraft, det har vi helt andre lovkomplekser til. Vi snakker om regler for ægtefællesammenføring. Det er en sammenkobling, der er helt i skoven. Din ret til at leve i Danmark med din mand eller din kone skal selvfølgelig ikke afgøres af, hvad vi lige for tiden mangler på det danske arbejdsmarked, så det optræder på positivlisten.

Det er også absurd at lægge vægten på de lange uddannelser i den grad, regeringen vil gøre det. Jeg er da glad på vegne af dem, som fik en smule anerkendelse, da regeringen pludselig trak i land og nu anerkender erhvervsuddannelser, men systemet er helt klart bygget op på en måde, så man ikke kan konkludere andet, end at regeringen mener, at folk har mere ret til at leve sammen, hvis de er akademikere. Bare ærgerligt for LO's medlemmer, må man sige.

Lovforslaget rummer også en lang række krav til de herboende, altså til den, der bor her i landet og gerne vil have sin ægtefælle herop. Jeg er også efter de foregående spørgsmål til ordførerne for regeringspartiet og Dansk Folkeparti noget uforstående over for, hvorfor man vælger med henvisning til den økonomiske krise at hæve sikkerhedsstillelsen til 100.000 kr. Beløbet er aktuelt på over 63.000 kr., hvilket er rigtig mange penge, og mig bekendt har det været dækkende i de sager, hvor der har været behov for at trække på beløbet. Så det, der sker med forhøjelsen, er ren chikane og noget snobberi.

Regeringen er i gang med at forbeholde ægtefællesammenføring til personer i Danmark, der har godt med penge på kistebunden eller mulighed for at have en friværldi. Det er ikke rimeligt for de mange danskere, der ikke har de muligheder. Det rammer socialt skævt, og der er i virkeligheden ikke nogen angivelig baggrund, der gør det nødvendigt.

På bundlinjen står, at en række danskere, der i mange år har betalt skat og gjort deres pligt i det danske samfund, og som efter de gældende regler kan leve med deres ægtefælle i Danmark, nu med ét slag mister den ret.

Vi kommer til at stille mange spørgsmål til lovforslaget. Mængden af høringssvar og længden af dem viser, at der er stor tvivl omkring lovforslaget, og man kan endnu en gang ikke lade være med at være bange for lov kvaliteten. Historien om regeringens pointsystem for permanent ophold skræmmer. Der var tale om en forhastet lovgivning, som vi hver dag kan føje nye historier til om mennesker, som knokler dag ud og dag ind for integrationen og gør en stor forskel for vores land, og som bliver ramt. Jeg frygter, vi kan komme til opleve det samme med det her, ikke mindst set i lyset af, at man overfører kravene fra pointsystemet for permanent ophold til krav for dem, der bor her i landet.

SF og Socialdemokraterne har sammen lavet et alternativ til regeringens system, og hermed viser vi, at det kan lade sig gøre at stille relevante og rimelige krav, som kickstarter integrationen. Vi beder udlændinge, der vil familiesammenføres i Danmark, om at leve op til to ud af fem krav: Krav om at kunne det danske sprog, kunne engelsk, have uddannelse eller arbejde, og endelig om at ville stå til rådighed for det danske arbejdsmarked. Det er nogle relevante krav, og de er mulige at leve op til. Vi mener godt, man kan vise vilje til integration i Danmark uden at have gået på et af verdens bedste universiteter, uden at have en stor opsparing i banken eller uden at have et job på positivlisten.

Tilbage står, at med det her pointsystem vil ægtefællesammenføring være fortrinsvis for velhavende danskere, som finder veluddannede ægtefæller i udlandet, og det er imod vores vision for ægtefællesammenføring, og vi forventer at stemme imod lovforslaget.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først er det fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:36

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre – nu stillede jeg det samme spørgsmål til hr. Henrik Dam Kristensen, og han kunne ikke svare på det, men det kan være, at fru Astrid Krag kan svare på det – hvilken udlændingepolitik man vil føre, såfremt man får mulighed for det. Socialdemokraterne og SF har fremlagt deres fælles forslag, og jeg har læst det, og det er meget nemt. Jeg tror, at det er på 2½ side, så det er til at overskue, og der kan man sige, at så er det også let og overskueligt for mennesker. Hvis man skal lave lovgivning på 2½ side, er det selvfølgelig noget nyt, og så kan man for alvor tale om kvalitet af lovgivningen herinde, men det er nok en anden diskussion.

Men altså, Socialdemokraternes hr. Henrik Sass Larsen har tilkendegivet, at f.eks. Det Radikale Venstre ingen indflydelse kan få på det pointsystem, som S og SF ønsker at lægge frem, og så vil jeg bare høre, hvad der er SF's holdning til den melding, om man er enig i det, nemlig at det lige præcis bliver det pointsystem, som S og SF har lagt frem, som man kører igennem, og at Det Radikale Venstre, og dermed må man også forstå Enhedslisten, ingen indflydelse kan få på det.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:37

Astrid Krag (SF):

Jeg takker da varmt for omsorgen fra ordføreren for Dansk Folkeparti. Det er altid morsomt, når et parti, der egentlig er i position, bruger kræfterne på at være opposition, men jeg håber da, at vi snart kan komme i en situation, hvor det faktisk er hr. Martin Henriksen, der er i opposition.

Jeg står med en tvivl om, om der er flertal for regeringens lovfor-slag, og det er jo altså rigtigt, at det er et lovforslag, og det er markant tykkere end den aftale, SF og Socialdemokraterne har lavet sammen. Men det er nu også, fordi det er et lovforslag, og der er vældig meget tekst, der skal med i sådan et, når det kommer fra et ministerium. Det vil der selvfølgelig også være, når vi får en ny regering. Jeg kan sige til hr. Martin Henriksen, at det ikke er sådan, at længden af lovforslag pludselig vil blive drastisk kortere. Så tak for omsorgen med hensyn til, om vi kan få flertal.

Jeg må bare ligesom hr. Henrik Dam Kristensen sige, at efter et valg er der et nyt flertal i det her Folketing, og jeg er sikker på, at vi vil finde et flertal, der synes, at aftalen »Retfærdige krav til gavn for integrationen«, som er den, som S og SF har indgået, og som i min udgave fylder mere end tre sider, men lad nu ikke det være det afgørende, er bedre end det forslag, som regeringen lægger frem her.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Yderligere en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:39

Martin Henriksen (DF):

Tak. Skal jeg så forstå det sådan, at Socialistisk Folkeparti er uenig med hr. Henrik Sass Larsen, når han giver udtryk for, at der ikke kan komme ændringer i pointsystemet, der kan ikke komme indrømmelser til f.eks. Det Radikale Venstre? Så må jeg jo så forstå den udmelding, som fru Astrid Krag kommer med, på den måde, at man har den opfattelse, at der kommer ændringer efter et valg, også i det pointsystem, som man har lagt frem fra S og SF's side, men det endnu ikke er helt sikkert, hvordan det ligger fast.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:39

tak til de forbedringer, som regeringen laver med det her forslag, hvor man prøver at reagere på nogle af de utilsigtede konsekvenser, der har været ved de gældende regler. Det ville være meget mærkeligt, hvis vi hældte statsministerens og regeringens forslag på at prøve at bøde lidt på de utilsigtede konsekvenser af 24-års-reglen ned ad brættet, så det er sådan set ikke så svært at forstå.

Kl. 15:42

Astrid Krag (SF):

Den her aftale, »Retfærdige krav til gavn for integrationen«, som hr. Martin Henriksen har været dygtig nok til sikkert at kunne finde på internettet, og som alle andre interesserede mennesker vil kunne finde på internettet, lægger jo frem, hvordan S og SF ser, at en ny regering laver regler for ægtefællesammenføring, som kan kickstarte integrationen, som kan sørge for, at folk, når de kommer her til Danmark, også er forberedt på at leve et godt liv i Danmark, og som vigtigst af alt sørger for, at folk, der kommer hertil, også er indstillet på at skulle tage del i integrationsarbejdet. Det er helt afgørende for os, at det system kan det, og det er derfor, at vi afviser regeringens, for det mener vi ikke at regeringens system lever op til.

Jeg er temmelig sikker på, at når vi senere i debatten får ordføreren for Enhedslisten på talerstolen, når vi senere i debatten får ordføreren for Det Radikale Venstre på talerstolen, vil de være fuldstændig enige med mig i, at regeringens forslag til et pointsystem ikke lever op til de krav om, at folk, der kommer her til landet, skal kunne leve op til de krav, man stiller, og det skal være krav, der gavner integrationen. Derfor er jeg fuldstændig sikker på, at når vi får et nyt flertal i Folketinget – hvis vi får det efter et valg – vil der også være flertal for, at det pointsystem, Socialdemokraterne og SF har lagt frem, er langt bedre end det pointsystem, som regeringen og Dansk Folkeparti har lagt frem.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:40

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil blot spørge fru Astrid Krag: Hvis man antager – det antager jeg at fru Astrid Krag antager eller synes – at det lovforslag, vi behandler her i dag, er uddannelsessnobberi, det siger fru Astrid Krag, og det siger resten af oppositionen, og man er meget modstander af det, hvorfor er det så, man ønsker at indføre det for folk under 24 år? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Der står i det selv samme oplæg, som fru Astrid Krag står og viser frem fra Folketingets talerstol:

Vi vil have ét system for dem over 24 år, og så vil vi tage regeringens system, som vi behandler her i dag, og så skal det gælde for dem under 24 år.

Hvis man mener, at det, regeringen har lagt frem, er uddannelsessnobberi, hvorfor skal uddannelsessnobberiet så gælde for folk, der er under 24 år? Kan fru Astrid Krag give sådan et kort, klart, konkret svar på det?

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:41

Astrid Krag (SF):

Ja, pointsystemet for personer under 24 år er jo altså anderledes end pointsystemet for personer over 24 år. Og som man kunne forstå på statsministeren, allerede da ideen om pointsystemet første gang blev lækket, er den del af pointsystemet, der handler om personer under 24 år, udtænkt for at løse op for nogle af de utilsigtede konsekvenser, som 24-års-reglen har haft.

Det er jo kendt for alle og enhver, at 24-års-reglen vil blive videreført efter et eventuelt regeringsskifte, men selvfølgelig siger vi ja

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning til hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:42

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo dejligt. Man tager det, vi behandler i dag, og siger, at for dem under 24 år er det noget positivt, er det noget godt, det kan man godt lide i Socialistisk Folkeparti, men når det selv samme system gælder for dem over 24 år, er det frygteligt og forfærdeligt og udtryk for uddannelsessnobberi. Fru Astrid Krag må gøre sig klart, at der må være sammenhæng i politikken. Hvis det her system indeholder uddannelsessnobberi – det mener jeg ikke, det mener Venstre ikke – hvis fru Astrid Krag mener det, og det gør hun tilsyneladende, hvorfor vil fru Astrid Krag så indføre uddannelsessnobberiet for folk under 24 år?

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:43

Astrid Krag (SF):

Svaret ligger jo i virkeligheden i det ordvalg, som ordføreren fra Venstre også selv brugte. Det er jo ikke det selv samme system. Det er jo en anden mængde point, man skal opsamle, når man er under 24 år, end når man over 24 år. Derfor er det ikke det samme system for personer under 24 år. Det var statsministerens egen fortælling på Venstres landsmøde, at der altså er nogle mennesker, som bliver ramt af en 24-års-regel, som har været for stiv og for rigid og for ufleksibel, og det prøver man at løse op for med den her aftale.

Det er klart, at vi kvitterer for, at man med lovforslaget prøver at bøde på nogle af de utilsigtede, negative konsekvenser, 24-års-reglen har haft. Det ville være meget, meget besynderligt, hvis vi skulle sige nej til at fjerne nogle af de tidsler, der er i forbindelse med regeringens 24-års-regel, så det siger vi selvfølgelig ja til.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og vi går videre i ordførerrækken, og så er det hr. Naser Khader som konservativ ordfører.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Grundlæggende mener vi i Det Konservative Folkeparti, at Danmark skal være og forblive at være et åbent og attraktivt land for folk, som gerne vil bidrage positivt til det danske samfund. Grundlæggende mener vi også, at integrationspolitikken i udformningen skal gå på ben. Det ene ben handler om, at vi skal påskønne dem, der gør en stor indsats hver evig eneste dag i det danske samfund, og som bidrager positivt til det. Det andet ben handler om, at vi skal være og forblive med at være restriktive over for dem, der ikke rigtig vil Danmark, dem, der ikke vil integreres, og dem, der ikke vil lade deres børn blive integreret eller bidrage til det her samfund.

Sidste år aftalte regeringen og Dansk Folkeparti, at dansk udlændingepolitik fremadrettet skal have et klart og nyt sigte. Danmark skal som udgangspunkt kun give plads til de udlændinge, som kan

vise medborgerskab og vilje til at yde til fællesskabet og bidrage til vækst og velstand i Danmark. Derfor må reglerne for familiesammenføring fremover bygge på objektive kriterier efter et pointsystem, som centrerer sig om ansøgerens integrationspotentiale. Det vil gøre den familiesammenførte i stand til hurtigere at integrere sig i det danske samfund. Bringer man noget med sig til det danske samfund, erhvervsmæssigt, uddannelsesmæssigt, sprogligt, får man også en god start på integrationen.

Hidtil har vi ikke stillet krav til den udefrakommende udlændings kvalifikationer, og det har medført, at vi i dag har en del familiesammenførte og deres børn, som slet ikke er blevet integreret i det danske samfund, hverken økonomisk eller socialt. Det er noget, som vi oplever i dag i de såkaldte ghettoer, udsatte områder og parallelsamfund.

I denne familiesammenføringsreform foreslås det, at ansøgere uanset alder skal opnå et vist antal point i forhold til en række integrationsrelevante kriterier for at kunne opnå familiesammenføring; det kan være erhvervs erfaring, uddannelse og sprogkundskaber. Ansøgeren kan også få point ved bl.a. at bosætte sig uden for et udsat boligområde, ved at have deltaget aktivt og ulønnet i en global humanitær organisation i mindst 1 år eller ved at være selvforsørgende i hjemlandet. Hidtil har man kun kunnet familiesammenføre, når begge parter var fyldt 24 år. Fremover vil det også være muligt at familiesammenføre inden det fyldte 24. år, hvis man har point nok. Desuden omfatter reformen, at det nuværende tilknytningskrav bliver skærpet, og at sikkerhedsstillelsen forhøjes fra 63.000 kr. til 100.000 kr.

Ja, det er mange krav, men jeg mener, at alle har mulighed for at kvalificere sig til at opnå de der point. Nu ved folk, hvad der kræves, hvis man skal familiesammenføres, og man kan nå at kvalificere sig.

Så alt i alt er det en fornuftig reform, der kan være med til at forebygge, at vi fremover skal slås med de store integrationsproblemer. Det er en reform, som vi i Det Konservative Folkeparti støtter.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to for korte bemærkninger. Først er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:47

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvad er årsagen til, at man hæver den økonomiske sikkerhedsstillelse fra 50.000 kr. til 100.000 kr.?

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:47

Naser Khader (KF):

Det, man skal huske på, er, at det ikke er noget, man skal betale for, det er en sikkerhedsstillelse. Men det har noget at gøre med, at vi befinder os i en finanskrisen, en økonomisk krise, og så er der større risiko for, at nogle ikke vil kunne forsørge dem, der bliver familiesammenført, og derfor er beløbet blevet forhøjet fra 63.000 kr. til 100.000 kr.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:48

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen har der været nogen eksempler på, at 50.000 kr. ikke var nok? Altså, en forøgelse fra 50.000 kr. til 100.000 kr. er forholdsvis drastisk, så bare et eneste sagligt argument fra en af ordførerne fra henholdsvis V, K eller O ville være på sin plads – bare ét sagligt argument for, at man hæver beløbet fra 50.000 kr. til 100.000 kroner. Mit første spørgsmål er: Har der været nogen eksempler på, at de 50.000 kr. ikke slog til?

Det næste, jeg gerne spørge den konservative ordfører om, er, hvorfor en tømmer skal have færre point end en kandidat fra et universitet. Er det konservativ politik at værdisætte tømmeren lavere end kandidaten fra universitetet? Det var to spørgsmål.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:49

Naser Khader (KF):

Nu bliver beløbet ikke hævet fra 50.000 kr. til 100.000 kr., men fra 63.000 kr. til 100.000 kr. At det bliver hævet til 100.000 kr. virker præventivt, og det er også derfor, det ikke bliver brugt så meget. Men vi befinder os som sagt i en økonomisk krise, og så er risikoen for, at man ikke kommer til at forsørge den, der bliver familiesammenført, større, end da vi befandt os i en højkonjunktur, og derfor er beløbet blevet forhøjet fra 63.000 kr. til 100.000 kr.

Med hensyn til tømmeren vil jeg sige, at tømmeren også kan blive familiesammenført. Hvis tømmeren er over 24 år og har arbejdet i 2½ år og tømmeren bosætter sig uden for et ghettoområde, opnår tømmeren 60 point, og så kan han eller hun blive familiesammenført.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 15:50

Astrid Krag (SF):

Vi kan vist lige så godt her bebude, at noget af det, vi kommer til at gå i dybden med, er det her spørgsmål om fordoblingen af sikkerhedsstillelsen, som jo bliver indekseret år for år – jeg tror, det er med løn- og prisudviklingen – så den faktisk stiger. Derfor står der i loven 50.000 kr., men ude i virkeligheden er det jo 63.000 kr. for de mennesker, der skal stille garanti i dag. Tilsvarende vil det også sige, at de 100.000 kr. altså vil komme til at være et langt højere beløb om bare ganske få år, så det er ikke bare sådan lige til at trække ud. Men jeg tror, at vi må gå videre med det i udvalgsbehandlingen.

Jeg vil bare foreholde den konservative ordfører et citat fra centerleder på Aarhus Universitet Michael Böss, som er en af dem, der har forsket aller mest i det canadiske pointsystem, som man jo derovre bruger til at styre indvandringen. Han siger om det her pointsystem:

»Det er meget kortsigtet og uigennemtænkt, for det danske samfund får i høj grad brug for andre typer end akademikere. Vi kommer i høj grad til at mangle håndværkere, og inden for hele den sociale sektor er der også hårdt brug for arbejdskraft, som regeringens pointsystem desværre frasorterer.«

Er det slet ikke en bekymring, som kan vinde nogen form for genklang hos De Konservatives ordfører?

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:51

Kl. 15:53

Naser Khader (KF):

Når jeg hører debatten i dag og hører SF's ordfører kritisere pointsystemet, undrer det mig, for da vi lavede aftalen i november måned sidste år, var en af dem, der var meget begejstret for aftalen, SF's integrationsordfører, fru Astrid Krag. Så den kovending i løbet af et halvt år undrer mig.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 15:51

Astrid Krag (SF):

Jeg erindrer nu ikke på noget tidspunkt at have været meget positiv over for regeringens pointsystem. Det tror jeg man kan se ikke er rigtigt ved at lave et hurtigt tjek på InfoMedia. Så jeg ved slet ikke, hvor den konservative ordfører overhovedet har det fra. Jeg synes ikke, at jeg minder så meget om hverken hr. Martin Henriksen eller hr. Karsten Lauritzen, til at man kan begå den fejl.

Men jeg bliver igen nødt til lige at spørge til det her, for når nu en af de mennesker, der har forsket allermest i det canadiske pointsystem, siger, at det her er torskedumt, at det er kortsigtet, at det er uigennemtænkt – jeg tror faktisk også, at han siger, at det er fagligt dårligt og sjusket – så synes jeg jo, at det er noget, man måske burde tage lidt alvorligt fra regeringspartierne side. Han peger faktisk meget konkret på nogle af de ting, som giver problemer, f.eks. at de mennesker, der arbejder inden for det sociale område, både dem, der allerede arbejder dér nu og bliver ramt af kravene til permanent ophold, og de mennesker, der kommer hertil, som eventuelt har arbejdet inden for omsorgssektoren i deres hjemland, og som vi ved vi får brug for, på forhånd er hældt fuldstændig ned ad brættet med det her lovforslag. Er det slet ikke noget, der bekymrer den konservative ordfører?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:52

Naser Khader (KF):

Punkt 1: Når jeg kommer ned fra talerstolen, skal jeg vise ordføreren et citat om den aftale, vi lavede, og hvor SF's ordfører er positiv.

Punkt 2: Det her handler ikke om arbejdskraft. Det handler om dem, der skal familiesammenføres fremover. Hvad angår arbejdskraft, har vi greencardordninger, og vi har positivlisten, og de bliver justeret i forhold til den arbejdskraft, vi har brug for.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 15:53

Henrik Dam Kristensen (S):

Tak for det. Hr. Naser Khader er jo den eneste, der har givet et svar på det der med, at den nu skal hæves fra 50.000 til 100.000, for svaret var den økonomiske krise. Nu er jeg ikke økonomiuddannet, så vil hr. Naser Khader ikke bare fortælle mig, hvordan det her hjælper i forhold til den økonomiske krise, vi har i Danmark?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Naser Khader (KF):

Jeg forstår ikke spørgsmålet. Det, jeg siger, er, at det, man gør, er, at man stiller en sikkerhedsgaranti for, at dem, man familiesammenfører, ikke skal belaste det danske samfund i starten, og hvis man ikke kan forsørge dem, så skal man gå ind og forsørge dem via det beløb, der stilles som garanti. Og det beløb bliver forhøjet, for i en økonomisk krise er risikoen for, at man står i en situation, hvor man ikke kan forsørge dem, man har familiesammenført, større, og derfor er beløbet blevet forhøjet fra 63.000 til 100.000.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 15:54

Henrik Dam Kristensen (S):

Nå, nu forstår jeg det. Det er sådan meget hypotetisk, hvad hr. Naser Khader taler om her. Jeg har sådan et mere generelt spørgsmål, som jeg gerne vil stille hr. Naser Khader. Det har jeg haft lyst til i lang tid. Jeg er ret overbevist om, når jeg sådan følger det her område, hvad jeg jo gør, at hvis man går ind og googler »hr. Naser Khader uenig med Dansk Folkeparti«, at man vil få temmelig mange hit. Og derfor vil jeg sådan set stiltørdigt stille hr. Naser Khader dette spørgsmål: Føler hr. Naser Khader egentlig ikke i forhold til de mange udtalelser, der har været i tidens løb fra hr. Naser Khader, at han indimellem er i rigtig dårligt selskab?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:55

Naser Khader (KF):

1) Jeg mener ikke, at den økonomiske krise er hypotetisk. Det er en virkelighed, vi står i. 2) Nej, jeg føler mig ikke i dårligt selskab. Jeg føler mig i godt selskab med alle, og hvis der er noget, jeg er politisk uenig med de pågældende om, så siger jeg det. Det der med et dårligt selskab minder om noget, der blev sagt for mange år siden med ikke at ville være i stue med nogen. Og sådan har jeg det ikke.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til den konservative ordfører, og så hopper vi videre i rækken til den radikale ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 15:55

(Ordfører)**Marianne Jelved (RV):**

Jeg kan næsten ikke lade være med at sige, at jeg har en vis svagheit for den tidligere ordfører, så derfor nænner jeg ikke altid at stille spørgsmål til ham.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at regeringen og Dansk Folkeparti har indgået en aftale om – og jeg citerer – »at dansk udlændingepolitik fremadrettet skal have det klare og nye sigte, at Danmark som udgangspunkt kun vil give plads til de udlændinge, der kan og vil bidrage til vækst og velstand i Danmark.«

Det er faktisk ikke en rimelig målsætning. Her siger man jo på godt dansk, at vi på forhånd bestemmer, hvem der kommer ind i landet, og det gør vi ud fra nogle bestemte kriterier, fordi vi tror, at de kriterier er dem, der skal opfyldes, før man kan bidrage til vækst og velstand i Danmark. Det vil sige, at der er en hel masse mennesker, der aldrig nogen sinde får chancen for at vise, hvad de kan.

Der skal ses på det, man kalder integrationspotential, og det anerkendes ikke, at der er rigtig mange forskellige måder at integrere sig på, også i Danmark. Det anerkendes ikke, at vi har erfaringer med rigtig mange medarbejdere på danske arbejdspladser, som kommer fra ikkevestlige lande, som er velintegrerede, som udfører vigtige og nyttige samfundsopgaver, og som er kommet til landet uden at have uddannelse og uden at have de store sprogkunderskaber. De har alligevel kæmpet sig til det, men de havde aldrig fået en chance under det her system. Det vil sige, at vi altså nu har et lovforslag, som behandler mennesker på en måde, som gør, at man sorterer nogle fra, uden at de nogen sinde har fået lov til at vise, hvad de kan.

Så skulle man jo tro, at det her var rekrutteringsforslag, altså et forslag om, hvordan man rekrutterer værdifuld arbejdskraft til Danmark, men det handler slet ikke om det. Det handler om noget så privat og personligt som spørgsmålet, om ægtefæller skal have lov til at bo sammen i Danmark eller de ikke skal. Det handler om danske statsborgeres ønske om ægtefællesammenføring, og det handler om udlændinge, der lovligt bor i Danmark, og som ønsker en ægtefællesammenføring her. Det er urimeligt. Det frie, personlige valg og privatlivets fred krænkes rigtig alvorligt af det her lovforslag.

Der har i mange, mange år været et krav om, at ægtepar i Danmark skal forsørge hinanden – vi har forsørgelsespligt. Det skal vi selvfølgelig også have for de ægtefæller, der bliver ægtefællesammenført, og det har vi. De går ikke hen og hæver kontanthjælp, når de kommer ind over grænsen, som man skulle tro, når man hører V og K og O's ordførere. Alligevel mener VKO, at staten skal bestemme, hvilken nytte ægtefællen skal være til, før det kan tillades vedkommende at komme til Danmark. Den tilladelse skal kun gives de – og jeg citerer – »udlændinge, der kan og vil bidrage til vækst og velfærd i Danmark.« Og det måles – i anførselstegn – ved at bestemte krav rangordnes og udløser point, der klart tilgodeser veluddannede vestlige borgere. Det vil sige, at der er mennesker, der ikke har en videregående uddannelse, og som ikke kan opfylde de nødvendige pointkrav, som aldrig får lov at vise, at de faktisk kan, selv om vi ved, at de kan, fordi vi ser dem på arbejdspladserne i Danmark i dag.

Det er bemærkelsesværdigt at opleve det her i Danmark – Grundtvig, Kierkegaard og H.C. Andersens fædreland. Det minder om H.C. Andersens eventyr »Hun duede ikke«. Nu ser vi på mennesker efter deres økonomiske nytteværdi.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte, at tilladelse til familiesammenføring afgøres af et pointsystem, der stiller krav om, at ansøgeren og den herboendes forhold vurderes ud fra en nytteværdi defineret af et flertal i Folketinget. Vi mener, at staten skal acceptere danske statsborgeres ret til selv at vælge ægtefælle og bo i deres fædreland. Vi mener, at herboende udlændinge med permanent opholdstilladelse skal have ret til at bo med deres ægtefælle i det land, han eller hun har permanent opholdstilladelse i, når selvforsørgelsen er i orden, når der ikke er grovere kriminalitet, og når der ikke er gæld til det offentlige.

I Det Radikale Venstre ville vi ønske, at vi var en del af EU-fællesskabet og havde de samme regler, som de andre 26 lande i EU har på det her område. Det er vores målsætning, at vi når dertil på et givet tidspunkt. I en globaliseret verden, hvor mange, mange mennesker færdes hen over grænser og arbejder og bor forskellige steder i verden i forskellige dele af deres liv, må der være enkle regler for at håndhæve privatlivets fred og den personlige friheds ukrænkelighed, selv om verden forandrer sig.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning, og den er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:00

Martin Henriksen (DF):

Tak. Bare for at gøre det klart vil jeg sige, at det står beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, at vi også lægger vægt på, at man skal tilegne sig det danske sprog og tilegne sig dansk kultur og respektere de grundlæggende værdier, som samfundet bygger på. Så det er ikke sådan, at man kun skal komme ind og arbejde, det er også utrolig vigtigt, men det er faktisk også en væsentlig forudsætning for at kunne komme ind, at man også er villig til at tilegne sig de værdier og tilegne sig dansk kultur. Det er også det, som lovforslaget handler om, nemlig at det er en forudsætning for at kunne glide ind i det danske samfund.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad fru Marianne Jelved har imod, at man stiller det krav, at inden man kommer ind i Danmark, har man i det land, hvor man kommer fra, vist, at man i det land kan bidrage, f.eks. ved at have taget en uddannelse eller ved at have været i beskæftigelse. Hvad er det urimelige i det krav?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:01

Marianne Jelved (RV):

Det urimelige består i, at hr. Martin Henriksen på den måde blander sig i danske statsborgeres ægtefællevalg. Det er en personlig frihed, og det er privatlivets fred, der krænkes her. Jeg mener, at staten går langt ud over de grænser, staten kan tillade sig, og jeg kender heller ikke noget andet land, der på den måde, som Danmark gør det, blander sig i ægtefællesammenføringer.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:01

Martin Henriksen (DF):

Jo, men det er jo at tegne sådan et lyserødt billede af, hvordan verden hænger sammen og bør hænge sammen, ved at sige, at hvis man har forelsket sig i en, kan man stort set kvit og frit få vedkommende op til Danmark, hvis man så ellers opfylder nogle meget basale krav.

Igen bliver jeg bare nødt til at stille spørgsmålet: Når vi nu kan se, at tidligere tiders udlændingepolitik – det mener jeg ikke man kan være uenig i – jo har resulteret i og medført, at der f.eks. er en meget lav beskæftigelsesfrekvens blandt ikkevestlige indvandrere og efterkommere, hvad er så det urimelige i, at man siger, at folk, der ønsker at blive familiesammenført til Danmark, inden de kommer til Danmark, skal have vist, at de i det land, de kommer fra, har været i beskæftigelse eller uddannet sig eller erhvervet sig nogle sprogkunderskaber? Hvorfor er det urimeligt, for det er jo sådan set ikke en hindring for, at man kan forelske sig og gifte sig? Det, vi siger, er, at hvis du ønsker at blive familiesammenført til Danmark og leve dit liv i Danmark, vil vi bare gerne have en sikkerhed for, at du også bidrager til det danske samfund, f.eks. glider ind i den danske kultur og kommer ud på arbejdsmarkedet.

Fru Marianne Jelved skylder virkelig et godt svar på, hvorfor det er urimeligt at stille det krav. Det kan godt være, det bare er mig, der er for firkantet, men jeg forstår det simpelt hen ikke.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Marianne Jelved (RV):

Det er, fordi jeg mener, det er et personligt valg, som en dansk statsborger – nu bliver vi ved den danske statsborger – foretager sig, og det skal staten ikke blande sig i. Det er så enkelt! Den personlige frihed er ukrænkelig, står der i grundloven, og den personlige frihed er i min måde at se verden på også, at man selv vælger, hvem man gifter sig med, og at man som den naturlige ting i verden tager sin ægtefælle og sine børn med hjem til sit fædreland. Hr. Martin Henriksen skulle vide, hvor mange mails der ligger i min indbakke fra danske statsborgere, som har boet i Cambodja og alle mulige andre steder i verden og været ingeniører eller mineryddere eller noget andet, og som har giftet sig, og som, når de kommer tilbage til Danmark, bliver lamslået og rystet over, hvad det er for krav, der stilles, for det havde de aldrig forestillet sig skulle ske i Grundtvigs fædreland – og det havde jeg heller ikke. Det er nogle kolossale værdiskred, der sker. Vi ser kun på mennesker nu som nogle, der er nyttige eller ikke er nyttige, vi ser ikke på dem som mennesker, og vi giver dem ikke den chance, medmindre de kommer igennem det nåleøje, som hr. Martin Henriksen har defineret som sandheden.

Så skal jeg lige gøre opmærksom på, at det ikke er korrekt, at Danmark klarer sig langt bedre i dag beskæftigelsesmæssigt og uddannelsesmæssigt osv. end andre lande i EU; vi ligger endda på en række områder på gennemsnittet.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:04

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt høre fru Marianne Jelved, om hun ikke vil drømme lidt, forstået på den måde, at jeg tror, at det i fru Marianne Jelveds optik ville være en drøm, at der ville komme en rød regering, som fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre ville være en del af eller også stå uden for som parlamentarisk grundlag. Hvilke krav forestiller fru Marianne Jelved sig at hun ville stille til det pointsystem, som Socialdemokraterne og SF har fremlagt og sagt om, at det er de enige om, at det er det, de vil? Hvad siger fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre i sådan en situation?

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Marianne Jelved (RV):

Det vil hr. Karsten Lauritzen erfare efter valget, når vi har fået et andet flertal, og det flertal har lavet et regeringsgrundlag.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:05

Karsten Lauritzen (V):

Det er da første gang, at jeg har hørt, at Det Radikale Venstres politik er hemmelig. Jeg synes faktisk, at fru Marianne Jelved har været god til her i Folketinget at sige, at »det vil vi i Det Radikale Venstre«, men jeg kan så forstå, at når det kommer til de følsomme områder, der, hvor der måske eller måske ikke er uenighed, kan man ikke få det at vide. Så må man vente til efter valget. Det håber jeg da at der er nogle vælgere der har hørt. Jeg tror heller ikke, at det er det, som fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre mener. Så derfor spørger jeg igen: Vil man acceptere – man kan bare svare ja eller

nej, som fru Marianne Jelved bad mig om før, da hun stillede spørgsmål – det pointsystem, som Socialdemokraterne og SF har fremlagt, eller vil man ændre det?

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:06

Marianne Jelved (RV):

Det har jeg svaret ganske klart på i mit indlæg, men jeg gentager det gerne: Vores vision, vores målsætninger er i Det Radikale Venstre, at vi på et tidspunkt har samme regler, som resten af EU har på det her område. Det er målsætning et. Målsætning to er, at vi er imod pointsystemer i forbindelse med familiesammenføringer og flygtninge, vi er for pointsystemer, når vi taler om rekruttering af arbejdskraft og tilladelse til studerende til at komme ind i Danmark for at studere.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Indledningsvis vil jeg lige endnu en gang påpege den korte høringsfrist på Integrationsministeriets område. Den her gang er høringsfristen på 18 dage, og som bl.a. Foreningen af Udlændingeretsadvokater påpeger, er det for kort en frist til så omfattende et forslag som det, vi behandler i dag. Og jeg vil sige, at det faktisk undrer mig, at man er så dårlige til at sikre ordentlige høringsfrister på det her område. Altså, jeg kan ikke forstå, hvorfor det skal være så svært for lige præcis Integrationsministeriet at sikre, at høringsperioderne er i orden.

At en regering, der kalder sig selv liberal, kan finde på at komme med det her forslag, er for mig fuldstændig uforståeligt. Jeg mener, det bør være en grundlæggende ret, at man som borger i Danmark kan få lov til at forelske sig, gifte sig med et menneske fra et andet land og derefter bosætte sig her i Danmark. Jeg synes, det er dybt alvorligt, at regeringen og Dansk Folkeparti i deres iver efter at begrænse indvandringen – for det er jo i virkeligheden det, det her handler om – endnu en gang strammer reglerne for familiesammenføring. Det er simpelt hen et angreb på danske borgers frie ret til at vælge ægtefælle. Altså, tænk, at en borgerlig regering kan finde på at blande sig i, hvem danske borgere må gifte sig med. Med det her pointsystem stempler VKO danske borgers udenlandske kærester med sådan nogle stempler i panden, hvor der står duer eller duer ikke.

Et af de ord, der er blevet hæftet på lovforslaget, er uddannelsessnobberi. Jeg er helt klar over, at VKO har justeret en smule, siden pointsystemet blev lagt frem i første omgang, men på Venstres hjemmeside kan man bl.a. læse, at en faglært uddannelse sidestilles med en bachelorgrad. Det undrer mig meget, for i selve lovforslaget står der, at en faglig uddannelse fra udlandet giver 40 point, mens en bachelorgrad fra udlandet giver 50 point, og derudover er det altså sådan, at en ph.d. eller en kandidatuddannelse taget i udlandet giver 80 point. Altså, det er med andre ord forkert, når man på Venstres egen hjemmeside påstår, at det nu ikke længere er rimeligt at tale om uddannelsessnobberi. Overskriften på Venstres hjemmeside er noget med, at nu er tømmeren lige så meget værd som økonomen. Det er jo faktisk forkert, for en økonom uddannet på et universitet får væsentlig flere point, end en tømmer gøt.

Endnu et sted, hvor snobberiet kommer til udtryk i det her forslag, er i forhøjelsen af sikkerhedsstillelsen. Som både Advokatrådet, Dansk Socialrådgiverforening, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Institut for Menneskerettigheder og Rådet for Etniske Minoriteter påpeger, er der i den grad grund til at sætte spørgsmålstegn ved, hvorfor den her økonomiske sikkerhed skal forhøjes til 100.000 kr. Og jeg må sige, at det heller ikke er, fordi vi har fået nogle sådan særlig informative svar i løbet af debatten i dag. Institut for Menneskerettigheder stiller i deres høringssvar nogle meget konkrete spørgsmål, f.eks., om der har været nogen som helst tilfælde, hvor de 50.000 kr., der i dag skal stilles som sikkerhed, ikke har været nok. Jeg glæder mig meget til at få et svar fra ministeren. Og i virkeligheden vil jeg sige, at Rådet for Etniske Minoriteter er yderst præcise, når de skriver, at de samlede omkostninger ved at søge ægtefællesammenføring nu er blevet så høje, at retten til familieliv er en rettilighed, der tilhører de rige; for det er jo fuldstændig rigtigt. Det her skal jo også ses i lyset af de gebyrer, man netop har lagt på fra regeringens side. Men retten til at få lov til at leve i sit eget land med den, man elsker, skal altså afhænge af, om man har adgang til de her 100.000 kr., som man kan stille som sikkerhed.

Snobberiet kommer også til udtryk – og jeg kan lige sådan kort sige, at snobberi kan være et gennemgående ord for hele det her forslag – ved at man straffes for at bo i det, regeringen kalder et ghettoområde. Man får nemlig 20 point for ikke at bo i det, regeringen kalder for et ghettoområde. Jeg mener simpelt hen, at det er hul i hovedet. Altså, med den straf risikerer man jo, at de velfungerende borgere, de ressourcestærke, dem, der har mulighed for at flytte, flytter, fordi de så gerne vil familiesammenføres; for man kan altså få 20 point for at flytte. Altså, det er jo det stik modsatte af det, jeg ellers havde forstået var intentionen, nemlig at vi får nogle boligområder, der i højere grad er blandede.

Derudover er det jo simpelt hen banal diskrimination af mennesker, der bor i såkaldt udsatte områder, at de skal have sværere ved at få familiesammenføring end andre borgere. Som i øvrigt både Danmarks Lejerforeninger og Dansk Socialrådgiverforening påpeger, er det altså sådan, at et boligområde kan ændre status fra år til år, altså, det kan ændre sig fra år til år, om man nu tilfældigvis er på regeringens sorte ghettoliste eller ej.

Jeg mener også, det er diskrimination, at borgere under 24 år skal samle 120 point, mens borgere over 24 år skal samle 60 point. Det er jo ikke nyt. Altså, man diskriminerer jo allerede i den nuværende lovgivning ved 24-års-regel og tilknytningskrav, men det ændrer ikke ved, at man altså fortsætter den diskrimination med det pointsystem, der ligger her. Jeg gad godt vide, hvem der kan samle de der 120 point. Det vil godt nok være meget, meget få, medmindre man har en dansk ph.d.-uddannelse eller en kandidatgrad fra et top 50-universitet.

Jeg skal til at slutte af. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentar til, hvorfor sprogrkravene i indvandringsprøven skal hæves, når man ingen erfaringer har med den nuværende. Altså, hvad er argumentet for det? Og hvorfor skal man forskelsbehandle statsborgere og mennesker med permanent ophold her i Danmark? Konsekvensen er bl.a., at hvis du har en sygdom eller har fået tilskud til medicin, kan du ikke få familiesammenføring. Hvad er logikken i det? Jeg har ikke tid til at gennemgå alle tåbelighederne, men jeg kan fortælle ministeren, at vi har mange spørgsmål på vej, og jeg håber, at ministeren kan besvare bare nogle af dem, jeg har rejst i ordførertalen, på talerstolen nu.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er lige en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:13

Martin Henriksen (DF):

Tak. Kan ordføreren ikke fortælle mig, hvordan det kan være udtryk for uddannelsessnobberi, at man kan få 40 point for at have erhvervserfaring, altså have haft fuldtidsbeskæftigelse i 2½ år inden for de sidste 3 år, og så 20 point for f.eks. at have bestået en danskprøve? Det vil så kunne give mulighed for, at man kan komme til Danmark, og der er sådan set ikke noget uddannelse involveret i lige præcis de pointkrav, jeg her har skitseret. Så hvordan kan det være udtryk for uddannelsessnobberi?

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, at man også kan få point for andre ting, f.eks. erhvervserfaring, men det ændrer ikke ved, at den, der har en faglært uddannelse, f.eks. en sygeplejerske, får færre point end f.eks. en person med en ph.d. fra universitet. Det vil jeg sige jeg synes faktisk er mærkeligt, at det skulle være Dansk Folkepartis politik. Jeg synes altid, vi hører Dansk Folkeparti holde lange taler om, at de er den almindelige borgers parti, og at de kæmper for den almindelige borger i Danmark. Hvordan det budskab hænger sammen med, at man synes, der skal gives flere point til en, der har gået på universitetet, end til en tømrer, synes jeg faktisk er svært at forstå.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:14

Martin Henriksen (DF):

Hvis man nu lyttede lidt efter, kunne man jo egentlig høre det, som jo bare var det, jeg ønskede at få svar på, nemlig at der faktisk er mulighed for, at man kan opfylde de pointkrav, uden at man har en uddannelse. Dermed falder argumentationen jo fra hinanden, når man fra Enhedslisten og alle mulige andres side bliver ved med at påstå, at det er uddannelsessnobberi. Jeg ved godt, at så fortsætter fru Johanne Schmidt-Nielsen med at sige, at det er uddannelsessnobberi, lige efter at jeg har bekræftet, at det er det ikke, men det er så, hvad det er.

Jeg er helt med på, at Enhedslisten har lidt vanskeligheder ved f.eks. at bekæmpe tvangsægteskaber og stille krav til udlændinge osv. osv. – det er så, hvad det er. Men regner fru Johanne Schmidt-Nielsen med, at man får indflydelse på det pointsystem, som Socialdemokraterne og SF har lagt frem, og hvilke krav ønsker man at stille til det? Hvilke betingelser vil man stille, for at man støtter en eventuel S-SF-regering på udlændingeområdet og i forhold til pointsystemet for familiesammenføring?

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:15

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Uanset hvor meget hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti forsøger, kan ordføreren jo ikke komme uden om det faktum, at man giver væsentlig flere point til en universitetsuddannet end til en tømrer eller murer eller sygeplejerske. Og så er det, jeg siger: Hvis ikke det er uddannelsessnobberi, så ved jeg ikke, hvad der er uddannelsessnobberi. Altså, Dansk Folkeparti mener åbenbart, at en, der har en ph.d.-uddannelse fra et top 50-universitet, er mere værd og skal have

flere point end en tømmer. Det er uddannelsessnobberi, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen.

Så bliver jeg spurgt om, hvad vi vil stille af krav. Jamen målet for os er, at man som borger i Danmark frit kan få lov til at forelske sig et menneske i et andet land og gifte sig og få lov til at bo her i Danmark. Det vil sige, at man ikke stiller nogen krav, udover at det naturligvis skal foregå frivilligt. Det vil sige, at hvis jeg rejser ud og finder en eller anden mand, jeg kunne have lyst til at gifte mig med, så må jeg ikke tvinge ham til det, og han skal være over 18 år – altså de samme krav, som man stiller, når mennesker bliver gift i Danmark. Det er målet for os.

Vi ved godt, at vi ikke med de mandater, vi står til, kan få al vores politik igennem, men det er målet for Enhedslisten.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:16

Martin Henriksen (DF):

Jeg kvitterer for, at det, man sådan set giver udtryk for i forhold til familiesammenføringsreglerne, er, at der sådan set ikke rigtig skal være nogle krav. Det må man sige er en klar politik, Enhedslisten tager med til en S-SF-regering, og det må man så bare notere sig. Tak for det.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:16

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ja, det er fuldstændig rigtigt, at Enhedslistens politik er klar, og at vi mener, at man som borger i Danmark skal have ret til at finde sig en kæreste i et andet land. Det er ikke og har aldrig været en hemmelighed. Og jeg vil gøre meget for, at folk rent faktisk ved, at det er vores politik, at vi i Enhedslisten ikke mener, at staten skal gå ind og bestemme, hvem danske borgere må gifte sig med og få lov til at bo sammen med her i Danmark.

Som sagt synes jeg faktisk, at det er rystende, at en regering, som kalder sig selv liberal – det ved jeg godt at Dansk Folkeparti ikke gør, for DF har ikke noget med et liberalt parti at gøre – kan finde på at komme med en lov, som i den grad detaljeret regulerer, hvilke mennesker man må forelske sig i, gifte sig med og få lov til at bo sammen med her i Danmark. Det synes jeg er chokerende.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen, om hun på nogen måde kunne forestille sig at stemme for det pointsystem, som S og SF har fremlagt.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:17

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at S og SF's pointsystem ikke bliver til virkelighed. Jeg kan absolut ikke se nogen fornuft i, at der skal være noget pointsystem, hverken VKO's eller det såkaldte røde pointsystem. Der er ikke nogen tvivl om, at VKO's og hr. Karsten

Lauritzens pointsystem på alle måder er langt mere usympatisk end det, S og SF har lagt frem, men vi vil da arbejde for, at der slet ikke bliver noget pointsystem – det er klart. Samtidig er det klart, at vi jo, hvis regeringen når at få vedtaget det her – det vil jo vise sig, om der er flertal for det – selvfølgelig vil stemme for enhver lempelse af det pointsystem – det er klart.

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:18

Karsten Lauritzen (V):

O.k., jamen det takker jeg for, og det vil jeg godt kvittere for, for det var et klart svar: Man ønsker ikke noget pointsystem, og man ønsker ikke at stemme for et pointsystem. Det er jo fair nok.

Jeg spurgte fru Astrid Krag om det samme, som jeg nu vil spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen om, nemlig om hun kan se logikken i, at Socialdemokratiet og SF ønsker ét system for dem under 24 år og et andet system for dem over 24 år. Er fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke enig i, at hvis man mener, at selve det pointsystem, som vi snakker om i dag, er udtryk for uddannelsessnobberi, så er den model, som S og SF foreslår at indføre, uddannelsessnobberi for dem under 24 år? Er det noget, som Enhedslisten vil kæmpe imod og påpege som dobbeltmoralisk?

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er helt enig i, at det uddannelsessnobberi, som kendetegner de borgerliges pointsystem – det, vi behandler i dag, og som hr. Karsten Lauritzen jo har stået her og forsvaret – desværre videreføres i Socialdemokraterne og SF's forslag for dem, der er under 24 år. Det er også derfor, at jeg fuldstændig klart siger, at vi i Enhedslisten har tænkt os at gøre, hvad vi kan, for at der slet ikke kommer til at være noget pointsystem. Det virker, som om hr. Karsten Lauritzen næsten er overrasket over, at Enhedslisten ikke går ind for et pointsystem for familiesammenføring. Det undrer mig, for jeg synes egentlig, at vi har sagt det ret klart, men jeg vil da gerne gentage det: Enhedslisten mener ikke, at staten skal blande sig i, hvem danske borgere må gifte sig med og få lov til at bo sammen med her i deres eget land. Og så kunne jeg da have lyst til at sige, at jeg synes, at Venstre skulle overveje, om det der med Danmarks liberale parti stadig væk skal være en titel, partiet kan bære uden at komme til at grine.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Direkte tiltale er ikke så velset, velhørt her i Folketinget.

Tak til ordføreren. Så er det Integrationsministeren.

Kl. 16:20

Integrationsministeren (Søren Pind):

Nu hørte jeg fru Johanne Schmidt-Nielsen forestille sig, at hun tog til udlandet og tvang en mand til at gifte sig med sig. Det tror jeg nu er en stor erkendelse i forhold til Enhedslistens politik, eller også er det vist et drømmesyn. Det tror jeg ikke ville være et problem, må jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Lad mig så oveni sige, at vi i dag har haft en god og grundig debat om regeringens forslag til et pointsystem ved ægtefællesammenføring, en god debat, som jeg synes har tjent folkestyret, for den har vist, hvor de forskellige partier i det danske Folketing står i det her spørgsmål. Det er et spørgsmål, som jo ikke kun drøftes i Danmark,

men som drøftes i hele den vestlige verden, og som drøftes i så godt som alle industrialiserede lande.

Pointsystemer er velkendte i en lang række lande. Australien og Canada har haft stor nytte og glæde af pointsystemer, der selvfølgelig er udtryk for en helt bestemt ting, nemlig at det ikke er en naturgiven ret, at man blot kan komme til et land, men at det land, man ønsker adgang til, har en helt naturlig ret til at have nogle forventninger og stille nogle krav til mennesker, som ønsker adgang til de kulturelle fællesskaber, der måtte være i de respektive lande.

Det er vi ikke alle sammen enige om her i Danmark. Jo længere, vi går mod venstre, jo mere forsvinder kravene, og i virkelighedens verden må jeg jo også sige, at debatten her har afsløret, at det pointsystem, som S og SF ikke engang tør sætte til afstemning i Folketingssalen, jo i virkeligheden er et fatamorgana. Det er ikke et udtryk for, at man stiller ret mange eller nogen som helst krav til mennesker, som kommer hertil. Det er blot et forsøg på at bilde vælgerbefolkningen ind, at man sådan set også har den samme grundtilgang som regeringen, man er bare blidere. Det synes jeg i og for sig, for debatten afdækker det jo, er en ærlig sag, så derfor synes jeg, at debatten har været formålstjenlig.

Der er stillet en række spørgsmål. Hr. Henrik Dam Kristensen har atter stillet spørgsmålet om kronikerne. Jeg ikke helt klar over, hvad det er for kronikere, hr. Henrik Dam Kristensen sigter til, hvad det er for en lovgivning, han sigter til, hvor kronikere særlig skulle blive ramt. I forhold til mine oplysninger omfatter de her bestemmelser mennesker, som har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, mens kronikere får tilskud efter sundhedslovens § 147 og ikke generelt set er omfattet af lovforslaget. Men der er jo undtagelser i enkelte tilfælde for mennesker, der får enkelttilskud, og det kan være, at det er det, hr. Henrik Dam Kristensen sigter til.

Omkring det generelle spørgsmål, som også fru Marianne Jelved har været inde på, er sagen jo sådan set enkel nok i forhold til, om mennesker kan ligge samfundet til last, om ikke ægtefæller har den respektive forsørgelsespligt over for hinanden. Der er det nu engang sådan, at lovgivningen er udformet således, at modtager folk på opholdstilladelse offentlig forsørgelse, kan opholdstilladelsen inddrages, og det, man sikrer sig ved bl.a. disse bankgarantier, er, at de midler, der i mellemtiden har været udbetalt, kan dække det mellemværende, der måtte være i den sammenhæng.

Når spørgsmålet rejses om, hvorfor grænsen nu er 100.000 kr. i stedet for 63.000 kr., kan der gives mange svar på det. Sandheden er jo den meget enkle, at tre partier har mødtes og drøftet det her lovforslag og er blevet enige, og at den enighed bl.a. omfatter en grænse på 100.000 kr. Det er det, der hedder demokrati. Det er sådan, man lægger tingene frem. Det er altså vores bud på det, og er nogle uenige i det, kan de jo have en anden holdning, og så kan de stemme anderledes i Folketingssalen. Så enkelt kan det sådan set siges.

Kl. 16:25

Vi vil selvfølgelig besvare de spørgsmål, som vil blive stillet i udvalget. Vi glæder os til diskussionen. Sandheden er, at den her debat måske ikke er helt ny, for for en uge siden havde vi en på mange måder tilsvarende debat her i salen, og det var så om pointsystemet i forbindelse med tidsbegrænset opholdstilladelse. Oppositionen ønsker også det pointsystem afskaffet, men har ikke noget alternativ. Sagen er den, at vi godt ved, hvad alternativet er, det har vi prøvet. Det var integration, som kørte af sporet, integration, som ikke fungerede, en integration, hvor arbejdsmarkedssparatheden var betydelig lavere, end den er i dag, hvor mange af de kulturelle udfordringer ikke blev mødt, og hvor frisproget omkring de udfordringer, som indvandringen også stiller Danmark overfor, ikke blev imødekommet.

Da regeringen kom til magten i 2001, overtog vi en stor og uløst integrationsopgave. Man havde ladet indvandringen løbe løbsk til skade for integrationen og dermed til skade for den enkelte udlæn-

ding. Det er lykkedes for regeringen at vende den udvikling – integrationspolitikken har virket. Erhvervsfrekvensen blandt 16-64-årige indvandrere fra ikkevestlige lande er steget fra 51,6 pct. i 2001 til 60,7 pct. i 2008, og samtidig har udlændingepolitikken sikret, at indvandringen er kommet under kontrol til gavn for integrationen.

Det er ekstremt vigtigt for Danmark, at vi holder den her kurs, og det er det, regeringens lovforslag handler om, nemlig at sikre en indvandring, der understøtter en vellykket integration. Når nogle kalder det snobberi, vil jeg sige, at det siger alt om synet på Danmark. For mig er det at komme til Danmark, og det, at Danmark åbner sine døre, en gave, og det har intet med snobberi at gøre. Det er en gave at få, en gave, at man kommer med og er med i et af verdens bedste lande og får en chance for at være med og kunne skabe sin egen tilværelse her. Man skelner i den sammenhæng, når man tildeler mennesker en gave, til, hvor integrationsparate de pågældende er. Der kunne f.eks. godt gælde en formodning om, at en med en ph.d., som har taget en længerevarende uddannelse med de sprogkrav, der måtte ligge i det, den akademiske uddannelse, der måtte ligge i det, har nemmere ved at integrere sig end en, som har taget en kortere uddannelse, og at der derfor er et ekstra krav, f.eks. sprogkrav, for at opnå det antal point. Det er alt sammen et udtryk for, at det er en gave at komme til Danmark, og det antal point, der er udtrykt, kan man sådan set udmærket hævde er udtryk for den integrationsparathed, der er for de mennesker, der kommer hertil. Det er det, venstrefløjen kalder snobberi. Jeg synes, det siger alt om synet på Danmark og om synet på, hvad det egentlig er, Danmark giver for mennesker, der kommer hertil.

Det forslag om pointsystem er efter vores bedste opfattelse til gavn for Danmark, for dansk erhvervsliv og for dansk økonomi, og det vil i sidste ende sige, at det er til gavn for alle dem, der bor i Danmark, både danskere og herboende udlændinge.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra fru Astrid Krag.

Kl. 16:30

Astrid Krag (SF):

Min lille datter har sådan en lille dims med en frø på, som hun har fået på en burgerrestaurant, og når hun trykker på den, gentager den den samme korte sætning igen og igen, så det er til at blive fuldstændig vanvittig. Jeg må nok indrømme, at med vendingen om, at man overtog en stor og uløst integrationsopgave, er jeg ved at have det omtrent ligesådan med den nuværende minister.

Jeg bliver bare nødt til at sige til ministeren, at det er den borgerlige regering, der har haft magten i de sidste 10 år, og når vi hver eneste gang, vi behandler et lovforslag, der handler om integration, skal tilbage og snakke om tiden i det forrige århundrede, så ved jeg altså ikke, om jeg skal grine eller græde. Det synes jeg ikke er at tage særlig stort ejerskab for de ting, man har udrettet – eller måske mangelen på samme – indenfor det sidste årti.

Jeg vil lige være helt sikker på, at jeg forstod det ret, da jeg hørte ministeren komme med den beskrivelse af, hvordan man er landet på en fordobling af sikkerhedsstillelsen. Er det korrekt forstået, at der altså ikke er nogen saglig begrundelse for fordoblingen af sikkerhedsstillelsen? Var det det, jeg hørte ministeren sige?

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 16:31

Integrationsministeren (Søren Pind):

Altså, jeg er helt klar over, at venstrefløjens er betydelig bedre til at stifte gæld end til at vedkende sig arv og gæld. Det er jeg helt bekendt med. Derfor gør det også utrolig ondt på dem at diskutere historie – det gør ondt. Nu kan jeg så afsløre, at 2001 sådan set ikke er forrige århundrede, det er det dog lige knapt.

Men jeg forstår godt, at fru Astrid Krag har utrolig svært ved at vedkende sig det enorme ansvar, som venstrefløjens bærer for nogle af de kolossale kulturelle udfordringer, som man ser i ghettoområder, som man ser i Vollsmose, som man ser det i tilfældet med forbyderen Fisfis osv. Det er noget, venstrefløjens klart og entydigt bærer ansvaret for.

Jeg forstår godt, at man vil male et andet billede, men det slipper man ikke af sted med. Vi vil fastholde den historiske arv og gæld, som venstrefløjens har stiftet i den her sammenhæng, ligesom vi vil holde fast i, at det med hensyn til den økonomiske politik er klogt at betale sin gæld tilbage i god tid.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag.**Astrid Krag (SF):**

Jeg kan ikke helt finde ud af, om ministeren totalt forklejnser, at man har haft magten de sidste 10 år, og giver oppositionen en fuldstændig uhørt magt, i forhold til hvad der er sket i landet, eller hvad det er, der lige foregår. Altså, jeg kan bare sige, at Socialdemokraterne og SF har lagt nogle meget ambitiøse og meget konkrete planer frem for, hvad vi ville gøre for at få integrationen på skinner over hele linjen, hvis vi havde magt, som vi har agt, men det har vi ikke.

Det er altså den nuværende borgerlige regering, der har stået med ansvaret for de belastede boligområder de sidste 10 år, for folkeskolen de sidste 10 år og for vores retspolitik, hvor det er rigtigt, at noget af det, man lovede, var, at der nu ville blive taget hånd om den hårde kriminalitet, og hvad er det, vi ser i dag? Vi ser, at kuglerne flyver almindelige mennesker om ørerne. Nu er de sågar begyndt at skyde med automatvåben i boligområder, hvor børn skal vokse op. Det er da en falliterklæring for regeringens politik de sidste 10 år, og det kan ministeren altså ikke komme uden om.

Jeg fik egentlig ikke rigtig svar på mit spørgsmål. Ministeren beskrev et forhandlingsforløb, som mandede ud i en fordobling af sikkerhedsstillelsen. Det synes jeg er noget snobberi, for det betyder, at mennesker med bedre forhold til deres bankrådgiver eller flere penge på opsparingskontoen lettere kan få deres ægtefælle til Danmark end den jævne mand, der ikke har nogen friværds og ikke har nogen opsparing. Hørte jeg ministeren komme med en beskrivelse af det forløb, som var en blank indrømmelse af, at der ikke er nogen saglig begrundelse for det?

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:33

Integrationsministeren (Søren Pind):

En saglig begrundelse, siger fru Astrid Krag. Vil det sige, at når et flertal i Folketinget vedtager en lov, fordi man antager, at den grænse i den sammenhæng er rimelig, altså fordi man synes, det er rimeligt, så vil fru Astrid Krag sige, at det er usagligt? Det er en pudsigt demokratisk tankegang. Det, der kommer til udtryk her i Folketingsalen, er jo sådan set ret og rimelighed-betragtninger, og vi har nu frembragt vores ret og rimelighed-betragtning. Fru Astrid Krag er

uenig i den og kalder den usaglig. Det må jeg opfatte som udemokratisk.

Jeg må sige, at vi har løst rigtig mange ting i den tid, vi har sidet. Vi har løst en arbejdsudfordring. Der er, skønt jeg kunne ønske mig, at det var endnu mere, sket en forbedring af læseevnerne. Der er sket en lang række positive ting i uddannelsessystemet, f.eks. for pigerne. Men ja, vi har ikke kunnet løse det hele, fordi arven er tung, og det betyder, at den her regering har brug for mere tid. Det vil jeg så håbe at den får, for ellers vender vi tilbage til tidligere tiders slendrian.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 16:35

Marianne Jelved (RV):

Det er lige før, det er morsomt at høre på ministeren. Det skal vi nok få noget ud af. Ministeren er måske af den opfattelse, at alt det, der skete i de andre lande i Europa i 1990'erne, også er den danske venstrefløjens ansvar. For det, der skete i de andre lande, er fuldstændig parallelt med det, der skete i Danmark. Men den historie vil også blive skrevet på et tidspunkt.

Ministeren indledte med at fortælle, at der var andre lande, der havde pointsystemer, og jeg tror, det var Australien og Canada, der blev nævnt. Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er så: Er der pointsystemer i Canada og Australien for familiesammenføring? Eller drejer pointsystemerne sig i Australien og Canada om rekruttering af arbejdskraft og indvandring i det hele taget? Gælder det også for familiesammenføring? Det var mit egentlige spørgsmål.

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 16:35

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det er klart, at pointsystemerne er forskellige fra land til land, og der er ikke noget odiøst i, at vi i Danmark også lader det omfatte familiesammenføringerne. Jeg vil meget, meget gerne vende tilbage med en mere præcis redegørelse for både det canadiske og det australske pointsystem til fru Marianne Jelved. Og det er ganske korrekt, at det i disse sammenhænge fortrinsvis er arbejdskraftrelateret.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Marianne Jelved (RV):

Så er det jo lidt ærgerligt, at ministeren ikke klargør, at de pointsystemer drejer sig om rekruttering af arbejdskraft. Det tilslutter alle partier i Folketinget sig jo. Der er slet ikke uenighed om det. Men det bliver formuleret på en måde, så man tror, at der er uenighed om det, og Canada og Australien bliver brugt som legitimering af, at vi nu skal have pointsystem ved familiesammenføring. Men der er ikke pointsystemer for familiesammenføring i Canada og Australien, har jeg forstået på ministeren – hvilket jeg er enig i.

Ministeren fortæller, også at der er en høj beskæftigelsesgrad – 60,7 pct. – i 2008. Men ministeren nævner ikke, hvad den er i 2010; det kan jeg godt forstå, for der er den ikke så høj som 60,7 pct. Og ministeren spørger, hvad alternativet er til regeringens politik. Derfor har jeg et meget centralt spørgsmål, som jeg er meget spændt på at høre ministeren svare på: Hvornår tilkendegiver integrationsministeren, at det er Venstres og integrationsministerens målsætning, at

Danmark bliver helt og fuldt medlem af EU og dermed også omfattet af EU-reglerne på det her område?

Kl. 16:40

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:40

Kl. 16:37

Integrationsministeren (Søren Pind):

Hele spørgsmålet om vores EU-medlemskab er ikke et spørgsmål, som jeg har porteføljen til at stå her og redegøre nærmere for. Det synes jeg er rimeligst at fru Marianne Jelved retter til statsministeren. Jeg kan ikke udskrive en folkeafstemning på nogle af de forhold, vi har. Generelt set er det jo vores ønske at afskaffe forbeholdene. Vi har nogle betragtninger i forhold til retsforbeholdet og netop integrationsområdet, som er fru Marianne Jelved fuldt bekendt.

Kl. 16:38

Integrationsministeren (Søren Pind):

Den er såmænd den meget enkle, at vi har valgt at tillægge det endnu højere vægt, at udlændinge, som ægtefællesammenføres til Danmark, kan dansk i et vist omfang og derfor også kan antages at kunne tilegne sig det danske sprog i endnu højere grad med tiden. Jeg synes, at det er ganske fornuftigt, at sådanne danskundskaber indgår som et af de kriterier, der kan udløse point efter det nye pointsystem.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Henrik Dam Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:40

Kl. 16:38

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Noget af det, som det lovforslag, vi behandler i dag, indeholder, er, at man skærper sprogkravene i indvandringsprøven, og indvandringsprøven er jo sådan en prøve, som den udlænding, man gerne vil gifte med, skal bestå, før vedkommende kan blive familiesammenført med en dansk borger. Der har man altså besluttet sig for at skærpe danskravene.

Mit spørgsmål er: Hvorfor? Grunden til, at jeg spørger, er jo, fordi det er for ganske nylig, man overhovedet indførte den her indvandringsprøve, og det vil sige, at man endnu ikke har nogen evaluering af, hvordan den fungerer på nuværende tidspunkt. Så hvad er årsagen til, at man har valgt at skærpe danskravene i den her indvandringsprøve?

Kl. 16:39

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil ligesom ved sidste behandling endnu en gang give udtryk for – jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det – ministerens evne til at være polemisk og ikke være særlig sandfærdig med hensyn til oppositionen. Det egner sig ikke til at tage i korte bemærkninger, så det gemmer jeg til en anden god gang.

Der er bare én ting: Vil ministeren give udtryk for – ikke sådan statistisk korrekt, men en fornemmelse – om bandekriminaliteten var værre eller bedre i 2001, når man tænker på involvering af bander med anden etnisk baggrund, altså give et konkret eksempel på det? For jeg kan forstå, at oppositionen også har skyld i det med en nuværende kriminel, som ministeren oven i købet nævnte ved navn, var oppositionens skyld. Så jeg vil bare høre ministerens fornemmelse af, om der var mere involvering af bandekriminalitet med anden etnisk baggrund i 2001, end der er i 2011?

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:41

Kl. 16:39

Integrationsministeren (Søren Pind):

Vi skærper sprogdelen i indvandringsprøven, fordi vi gerne vil sikre en ordentlig integration. Så enkelt er det. Det er væsentligt efter vores opfattelse for at kunne deltage i det danske fællesskab, at man kan det danske sprog.

Kl. 16:39

Integrationsministeren (Søren Pind):

Enhver, som kender sin politiske historie, og det ved jeg at hr. Henrik Dam Kristensen gør, vil vide, at jeg ved kommunevalget i 2005 faldt på at gøre opmærksom på, at der var behov for, særlig f.eks. fra Københavns Kommunes side, en stærkt intensiveret indsats i forhold til særlig bandekriminaliteten blandt etniske danskere. Det faldt på klippegrund.

Dengang var Københavns Kommunes flertal og ikke mindst Københavns Kommunes politikere af den opfattelse, at det var noget sludder, og at så galt ville det slet ikke gå. Der var ikke nogen grund til at tage det her alvorligt. Det gjorde man ikke, og i dag høster frugterne. Som man sår, så høster man. Der er grænser for, hvad en regering kan foretage sig i det kriminalpræventive arbejde. Hvor foregår det forebyggende arbejde henne, vil jeg spørge hr. Henrik Dam Kristensen? Det foregår i de store socialdemokratiske bykommuner, og der ser man i realiteten den side af integrationens fallit.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 16:42

Kl. 16:39

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det der svar er jo grebet ud af luften, for vi har ikke nogen anelse om, hvordan den nuværende prøve fungerer. Den er indført for ganske nylig, der ligger endnu ikke nogen evaluering af, hvordan den fungerer. Hvorfor lavede man så ikke den her prøve, allerede da man indførte den i første omgang?

Altså, hvad er årsagen til, at man nu, uden at have set resultaterne af indvandringsprøven, skærper kravene? Er der nogen som helst form for undersøgelse eller et eller andet fagligt svar, ministeren kan komme med, ud over det der med, at det er vigtigt, at man har kendskab til det danske sprog? Det kunne jeg godt regne ud at ministeren ville sige, men man har ikke nogen erfaringer med den prøve, som man indførte for ganske nylig. Hvad er årsagen til det her?

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg kvitterer for ministerens evne til at tale udenom. Men jeg tror trods alt, hvis man sådan graver lidt ned i det, at det var en erkendel-

se af, at det står værre til i 2011, end det gjorde i 2001. Så det konstaterer jeg bare.

Så kan jeg sige med hensyn til ministerens oplysninger om kronikere, at det virkelig glæder mig, hvis det er korrekt. Det må vi få undersøgt med spørgsmål undervejs. Jeg håber, at ministeren har ret i det, der blev sagt fra talerstolen.

Så har jeg et sidste spørgsmål. Ministeren har været meget ude efter, hvad der ville ske, hvis oppositionen kommer til, eller måske rettere sagt, når oppositionen kommer til at danne regering. Vi har haft en ordførerrunde her i dag, og indtil nu har ministeren jo ikke flertal for sit lovforslag. Det kan da være, at der er det, men det ved vi jo ikke, for vi mangler to ordførere. En af dem, Liberal Alliance, vil jo i hvert fald kræve, tror jeg – det fremgik klart af den sidste debat, vi havde – at hvis man skal være med til det her, vil Liberal Alliance have optjeningsprincipper ind i det. Det er så 7 år bl.a. for noget som at kunne komme til læge. Er det noget af det, som ministeren vil være indstillet på for at få sit flertal på plads? Er det så den vej, der skal gås, for flertallet skal ministeren også have?

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:43

Integrationsministeren (Søren Pind):

Skal vi ikke aftale, vil jeg spørge hr. Henrik Dam Kristensen, at hvis jeg har mit arbejde med at sikre regeringens flertal, så kan hr. Henrik Dam Kristensen arbejde med at sikre oppositionens, og så må vi se, hvem der ender med at have de fleste? Det tror jeg egentlig er rimeligt nok, og sådan må det være.

Derudover vil jeg sige, at selvfølgelig er bandekriminaliteten da blevet værre. Det er den da. Det er den da, fordi de store bykommuner i alle de sidste 10 år overhovedet ikke har taget den forebyggende opgave alvorligt. Jeg faldt selv på den, så jeg ved det. Jeg ved, hvor ligeglad man var i den socialdemokratiske Københavns Kommune med det her. Der var det vigtigere at gå ud og påstå, at man kunne bygge 5.000 boliger på 5 år til 5.000 kr., og det var såmænd lige så luftigt som løfterne om 12 minutter og efterløn, og hvad vi ellers har hørt igennem årene fra Socialdemokratiet. Det er ikke til at regne med. Det er det ikke.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til integrationsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af SU-loven. (Fribeløb i forbindelse med SU til uddannelsessøgende ved politiets grunduddannelse).

Af undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 30.03.2011).

Kl. 16:45

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Fru Sophie Løhde som ordfører for Venstre.

Kl. 16:45

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lovforslaget, som vi her behandler, vedrører forslag til lov om ændring af SU-loven i forhold til uddannelsessøgende ved politiets grunduddannelse. Forslaget skal ses på baggrund af den politiske aftale om politiets økonomi, som i november 2010 blev indgået mellem et bredt udsnit af Folketingets partier.

I aftalen om politiforliget besluttede regeringspartierne, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne, at aflønningen af politielever fremover skal ændres, sådan at uddannelsessøgende ved politiets grunduddannelse fremover overgår til SU i skoleperioderne, samtidig med at de fortsat får løn i de praktikperioder, der indgår i uddannelsen. Ændringen i lovforslaget vedrører derfor alene skoleperioderne, mens der ikke er forudsat ændringer i aflønningen i praktikperioderne.

Med lovforslaget er det endvidere aftalt mellem forligspartierne, at politieleverne ikke må komme i den situation, hvor deres indtjening i perioder med løn under uddannelse overstiger det fribeløb, som de efter de almindelige SU-regler kan tjene, uden at det får indflydelse på den SU, der tildeles. På den baggrund foreslås det med lovforslaget, at politielever fremover kan få det højeste fribeløb i de måneder, hvor politieleverne er i praktik og dermed modtager løn, og i de måneder, hvor politieleverne har lønnet orlov fra uddannelsen. Med lovforslaget foreslås det samtidig, at der gives adgang til at søge om dispensation fra en eventuel overskridelse af årsfribeløbet som følge af deltagelse i særlige politiopgaver.

I Venstre bakker vi naturligvis op om og står ved det forlig, som er indgået mellem os, altså regeringspartierne, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, SF, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne, og vi kan på den baggrund bakke op om de aftaler, som vi har indgået, og som vi altså konkret udmønter med det her lovforslag. Vi ser frem til den videre udvalgsbehandling.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Maja Panduro som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Da den socialdemokratiske ordfører, hr. Kim Mortensen, desværre ikke kunne være til stede her i salen, har jeg lovet ham, at jeg vil læse hans tale op. Han skriver:

Lovforslaget er en opfølgning på den politiske aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi, politiforliget, som man indgik den 6. november 2010. Aftalen indebærer, som det fremgår af lovforslaget, at aflønningen af politielever i deres skoleperiode bliver ændret, sådan at de overgår til Statens Uddannelsesstøtte. Det er en

ændring fra de nuværende regler, hvor politielever aflønnes i hele uddannelsesperioden, og det betyder altså, at man sidestiller fremtidens politielever i langt højere grad end tidligere med andre studerende.

Lovforslaget indeholder en bestemmelse om, at det for politieleverne er det højeste fribeløb i henhold til SU-loven, som man vil anvende i de måneder, hvor politieleverne tjener løn i deres praktikperioder. Det betyder, at politieleverne vil undgå modregning og risiko for tilbagebetaling af SU i de perioder, hvor de oppebærer løn under deres uddannelse. Det samme gælder politielevernes løn, hvis de bliver indkaldt til særlige politiopgaver under deres uddannelse. Den løn skal heller ikke modregnes.

Socialdemokraterne synes, at det giver mening på den her måde at sidestille studerende på politiuddannelsen med studerende på sammenlignelige uddannelser, og derfor kan vi støtte forslaget.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Marlene Harpsøe som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:49

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for det. I november 2010 indgik et bredt flertal her i Folketinget en aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi. Af denne aftale følger det, at politiets elever i skoleperioderne fremover skal modtage SU frem for løn. Politieleverne vil stadig være lønnede i praktikperioderne. Det skal så også siges, at det her har virkning fra den 1. juli 2011, dvs. fra juli i år, og derfor berører det ikke de nuværende elever på politiets grunduddannelse.

Politiforbundet udtrykker i deres høringsvar bekymring for overgangen til SU i skoleperioderne, fordi de mener, det vil påvirke, man kan sige, modenheten hos de personer, som søger optagelse på politiskolen. Med andre ord er man bekymret for, om gennemsnitsalderen vil falde for dem, som ansøger om optagelse på politiskolen. I Norge og Sverige har erfaringerne dog vist, at en overgang til SU ikke har haft indflydelse på antallet af ansøgere, heller ikke på gennemsnitsalderen på dem, der søger om optagelse på politiuddannelsen. I Norge er hele politiets grunduddannelse endda på SU, og i Danmark får vi så med det her lovforslag indført en ordning, hvor det kun er i skoleperioderne, eleverne får SU.

I praktikperioden får man stadig en løn, som lige nu er på ca. 23.400 kr. pr. måned. Man er i praktik i ca. 18 måneder, og man er tilsvarende i skole i ca. 18 måneder sammenlagt. Hvor meget man så får i SU i skoleperioderne, kommer jo så an på ens personlige forhold, bl.a. om man er hjemmeboende eller udeboende, og om man har børn osv.

Men når det så er sagt, betyder det jo ikke, at vi ikke skal være lydhøre over for Politiforbundets bekymringer. Det er stadig Dansk Folkepartis holdning, at vi, selv om erfaringerne fra Norge og Sverige er gode, må holde øje med, om ændringen, der sker med vedtagelsen af lovforslaget her, får en utilsigtet virkning. Det skulle selvfølgelig ikke ske. Vi har noteret os, at Rigspolitiet vil holde nøje øje med det her område, og vi har heldigvis også noteret os, at erfaringerne fra andre lande på det her område faktisk er rigtig gode. Så det er bestemt ikke vores opfattelse, at det vil have en negativ konsekvens, men vi vil selvfølgelig nøje følge området, og det synes jeg vi skal gøre i den forligskreds, som står bag politiaftalen. Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører for SF.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Da SF's ordfører på forslaget, fru Nanna Westerby, ikke kan være til stede, skal jeg kort gøre rede for SF's holdning til forslaget, som vi selvfølgelig støtter, eftersom vi er en del af både forliget omkring politireformen og SU'en. Vi har også noteret os, at der i høringsvarene selvfølgelig har været en bekymring i forhold til, at fra 2011 til 2014 kan folk på uddannelsen til politibetjent ikke få merit i forhold til andre uddannelser, da man først i 2014 overgår til at være professionsbachelor. Men ellers støtter vi fuldt ud forslaget.

Kl. 16:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Charlotte Dyremose som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan bare sige, at også i Det Konservative Folkeparti støtter vi naturligvis forslaget. Vi er også en del af forliget, og man kan sige, at med hensyn til det, som ligger inden for – hvad skal man sige – vores område her på uddannelsesområdet, altså SU'en, mener vi sådan set, at der er fundet en rigtig udmærket model, der netop tager hensyn til, at der er nogle ganske særlige forhold, der gør sig gældende for politielever. Det ville ikke være rimeligt, hvis de havde de samme SU-regler i forhold til fribeløb og den slags, som andre har, og derfor bliver der den her forskel på politielever og andre på tilsvarende uddannelser. Men al den stund politielever jo har en del forpligtelser i forhold til at kunne blive kaldt ud og rent faktisk fungere som en del af politistyrken, så finder vi, at det er en udmærket kompensation, man i det her forslag har fundet for den faktor.

Vi støtter forslaget.

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Lovforslaget er jo en del af politiforliget, som tidligere ordførere har gjort rede for, og Det Radikale Venstre er med i det forlig, og derfor er vi selvfølgelig også grundlæggende positive over for lovforslaget. Vi har bare ét problem, som vi har noteret os, og som ministeriet har forsøgt at tilbagevise, og det drejer sig om definitionen af den uddannelse af politielever, som starter nu fra august måned i år. Det er ikke blevet til en bacheloruddannelse endnu, og derfor har man i nogle af høringsvarene ønsket at udskyde ikrafttrædelsen af lovforslaget her. Og ministeriet har svaret, at det er der intet grundlag for, fordi det er en videregående uddannelse, og så mener de, at der dermed ikke skulle være problemer med at miste SU eller have opbrugt SU, hvis man skulle finde på at afbryde sin uddannelse som politielever.

Jeg forventer ikke, at ministeren går ind og svarer på det her på nuværende tidspunkt, men jeg vil bare nævne det her, fordi vi vil tage det op under udvalgsarbejdet for at kunne få et svar, som vi kan trykke i betænkningen for at berolige dem, der har rejst sagen.

Men vi støtter forslaget.

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan også støtte forslaget. Selvfølgelig skal politielever ikke have modregnet i deres SU, fordi de har udført det arbejde, de skal, når de er ude som politielever i praktik. Men man må sige, at det her jo understreger det problem, der er herinde, med lovsjusk, altså at det simpelt hen går alt for stærkt, når regeringen er nødt til at komme med et ekstra lovforslag nu for at rette op på den her fejl. Og derfor vil jeg bare understrege, at vi i den grad har brug for at sikre, at vi får en bedre lov kvalitet i Folketinget.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Undervisningsministeren.

Kl. 16:55

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for bemærkningerne til lovforslaget her, som jo er en del af det politiforlig, der blev indgået den 6. november 2010 af et bredt politisk flertal her i Folketinget.

Der har jo været en fin gennemgang af lovforslagets indhold, så det vil jeg ikke gå nærmere ind i. Jeg vil blot give fru Marianne Jelved en tilkendegivelse af, at det selvfølgelig er en helt naturlig ting at diskutere det under udvalgsbehandlingen. Jeg er helt opmærksom på det, og det skal vi nok sørge for at vi får fundet en helt fornuftig løsning på. Hvis fru Marianne Jelved ikke er betrykket med det, der er svaret, er jeg selvfølgelig villig til at indgå i en dialog om det. Vi har jo den udfordring alle sammen, at pengene er givet til et andet formål, så derfor har vi en bunden opgave, som skal løses. Men det er jeg ikke et sekund i tvivl om lader sig gøre.

Med det siger jeg tak for den brede opbakning til forslaget.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Konsekvensændringer på det sociale område som følge af Barnets Reform m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 30.03.2011).

Kl. 16:56

Forhandling**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Fru Louise Schack Elholm som ordfører for Venstre.

Kl. 16:57

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Dette lovforslag indeholder en række præciseringer og konsekvensændringer af Barnets Reform. For det første laves der en præcisering af reglerne om, at kommunalbestyrelsen kan give økonomisk støtte til den person, som har forældremyndigheden. For det andet indføres der en hjemmel i lov om social service, så man kan undlade at oplyse netværket om barnets eller den unges anbringelsessted; det var ikke meningen, at netværket skulle behandles mere lempeligt end forældrene. For det tredje sikres der mulighed for en mere lempelig regulering af samværet under en undersøgelse, der bliver gennemført uden for hjemmet. Og for det fjerde og som det sidste er der en række redaktionelle konsekvensændringer.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Maja Panduro som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Socialdemokraterne var jo som bekendt med i Barnets Reform, og vi betragter Barnets Reform som et vigtigt første skridt på den lange vej, som vi endnu har foran os med hensyn til at sikre de meget udsatte børn, som vi her har med at gøre, ordentlige vilkår.

Nu var vi med i Barnets Reform, og derfor synes vi selvfølgelig også, det er en god idé at kigge på nogle konsekvensændringer af nogle af de uhensigtsmæssigheder, som vi kan se der har været i lovgivningen, her efter at den er trådt i kraft den 1. januar. Det er jo ikke unaturligt med så stor en lovgivning, at der vil være nogle paragraffer, hvor der ikke lige blev henvist rigtigt osv. Så vi er sådan set med på de konsekvensændringer, som den foregående ordfører også meget grundigt redegjorde for.

Jeg kan så alligevel ikke lade være med at udtrykke en bekymring, for lige så bred, som Barnets Reform jo var, lige så smalle har mange af de andre tiltag, som regeringen er kommet igennem med, jo så været. Vi kan være bekymrede for, om nogle af de ting, som man så har lavet uden os – nulvæksten i kommunerne osv. – vil arbejde i den stik modsatte retning af Barnets Reform, og om de vil risikere at skade barnets tarv. Det er selvfølgelig noget, som vi følger nøje, og vi har også her i salen fremlagt en række forslag til, hvordan tingene vil blive anderledes under en socialdemokratisk ledet regering.

Så har høringsnotatet foranlediget mig til at bemærke en ting mere, som jeg håber ministeren lige vil høre. Det handler om, at når man fremsætter et lovforslag, som man kalder for konsekvensæn-

dringer, og man præsenterer det, som om de her konsekvensændringer vedrører nogle sidehenvisninger osv., så finder jeg det grundlæggende problematisk, at man så har en, synes jeg, ganske substantiel og konkret ændring til det oprindelige lovforslag, som blev sendt til høring, med, nemlig spørgsmålet om kompetencen til at udpege pædagogisk-psykologiske sagkyndige i børn og unge-udvalgene, hvor man med det oprindelige lovforslag ville flytte kompetencen fra statsforvaltningerne til kommunerne. Det står ikke nogen steder i Barnets Reform. Det er ikke en aftale, vi har været med til at lave, og ligesom de mange høringsparter, der har anråbt det her, vil vi være meget, meget bekymrede for det her.

Derfor er vi selvfølgelig også rigtig glade for, at det er blevet pillet ud, men jeg vil gerne have, at ministeren vil tilkendegive her, om det er et udtryk for en fejl, at det er kommet med, eller et udtryk for sådan en går det, så går det-holdning, hvor man tror, at man kan snige ændringer ind, som ikke har noget med konsekvensændringer at gøre. For i så fald mener vi, at der er tale om et ganske, ganske stort problem, og det håber vi at ministeren vil forholde sig til.

Men vi kan altså støtte de konsekvensændringer, som er tilbage i lovforslaget, og de konsekvensændringer, som reelt er konsekvensændringer.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. René Christensen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:01

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Dansk Folkeparti kan selvfølgelig også stemme ja til de konsekvensændringer, der kommer her, netop fordi de er en udløber af Barnets Reform. Jeg bliver også nødt til at sige, at Barnets Reform jo er fuldt finansieret. Så vidt jeg husker det, når jeg tænker tilbage på Barnets Reform, var det omkring 1 mia. kr., vi sendte med ud til Barnets Reform. Vi skal holde fast i, at det, vi gør her, er der bestemt rigtig mange børn, der får glæde af, og for den sags skyld også deres familier. Så jeg vil sige, at Dansk Folkeparti er meget glade for Barnets Reform. Vi er også helt sikre på, at Barnets Reform vil give den gevinst, som vi forventer den vil give, til stor glæde for de børn, som bliver en del af Barnets Reform.

Så vi kan støtte forslaget, som det ligger her.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Özlem Sara Cekic som ordfører for SF.

Kl. 17:02

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil også starte med at sige, at vi støtter forslaget. Vi har været med til at forhandle Barnets Reform, en reform, som vil gøre en stor forskel for rigtig mange børn og deres familier. Da vi forhandlede Barnets Reform, havde vi jo nogle ønsker om at få nogle andre ting med i selve forhandlingerne. Vi syntes, at det var enormt vigtigt, at den hjælp, vi skulle tilbyde de udsatte børn, ikke skulle være afhængig af, om kalenderen viste oktober, november eller december og kommunekassen var tom. Vi syntes, at det var rigtig nødvendigt at sikre en ordentlig økonomi ude i kommunerne, som gjorde, at de udsatte børn kunne være sikre på, at de kunne få den hjælp, som de havde ret til via lovgivningen. Men desværre kunne vi ikke få flertal for at sikre en ordentlig økonomi til kommunerne i forbindelse med refusion af anbringelserne.

Det andet, som vi var meget interesserede i i forbindelse med Barnets Reform, var jo at sørge for, at vi satte et maksimum for an-

tallet af børnesager for socialrådgivere, dvs. sagstal, så man sikrede, at socialrådgiverne kunne komme igennem deres bunker. I dag kan de nogle steder have helt op til 60 sager på deres bord. Desværre var der heller ikke flertal for det.

Grunden til, at jeg siger de her ting, er, at vi grundlæggende synes, at det er en god reform, men den er ikke særlig visionær, og den kommer heller ikke til at gøre den store forskel for de udsatte børn og unge, fordi den simpelt hen mangler hele forebyggelsesdelen.

Så er der en anden problemstilling, som vi er blevet gjort opmærksom på. Nu ved jeg, at det her er en konsekvensændring, og vi støtter selvfølgelig konsekvensændringerne på baggrund af den forhandling, vi har været igennem. Men vi var jo til en konference sidste uge, hvor plejeforældrene holdt et indlæg, hvori der var flere, der påpegede, at vi med Barnets Reform har lavet en ændring af den supervision, som plejeforældre skal have, når børn er anbragt hos dem. Den er flyttet til den kommune, barnet kommer fra. Der var der flere der påpegede, at sådan havde det ikke været tidligere, og at det ville gøre, at den kommune, barnet kom fra, ikke ville føle sig forpligtet til at give den supervision, som plejefamilierne nu med Barnets Reform faktisk har fået krav på.

Det håber jeg selvfølgelig at socialministeren vil kigge på, for der var blandt regeringspartierne og oppositionspartierne, da vi sad i et panel, en bred enighed om, at det var et kæmpe problem. Jeg tror faktisk, at vi alle sammen har sovet lidt i timen, og at det slet ikke har været intentionen, da vi lavede lovforslaget, og jeg håber selvfølgelig også, at ministeren vil kigge på det og imødekomme en teknisk ændring, eller hvad der skal til. Jeg ved det faktisk ikke, men har tillid til, at det kan vi finde ud af uden de store slagsmål her i Folketingssalen, især fordi der er en bred enighed om, at det er en uhenigtsmæssig ændring, vi har lavet. Så det håber jeg at ministeren vil tage med, når vi skal behandle det her lovforslag helt færdigt.

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er lige et par korte bemærkninger, først fra fru Vivi Kier.

Kl. 17:05

Vivi Kier (KF):

Tak. Sådan kan et lovforslag om nogle konsekvensændringer komme til at handle om noget helt andet, og så er det jo ikke første gang, vi hører fru Özlem Sara Cekic, der er med i en forligsaftale, stort set stå og svine forslaget til og ikke synes, det er nok, fordi man vil noget andet. Vi har hørt rigtig meget til socialisterne ufinansierede løfter, men lad det nu ligge.

Jeg kunne høre, at ordføreren sagde, at det her faktisk var en reform, som på ingen måde kom til at betyde noget som helst. Så vil jeg blot bede ordføreren bekræfte, at i den konference, der lige er blevet omtalt, stod en repræsentant fra Børnerådet og gennemgik Barnets Reform og sagde, at det er en rigtig betydningsfuld og vigtig reform, og at det virkelig er en reform, der kommer til at betyde noget for det udsatte barn.

Kl. 17:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:06

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er vel ikke en nyhed for ordføreren fra Det Konservative Folkeparti, at vi mener, at reformen ikke er særlig visionær. Det har vi jo aldrig lagt skjul på, hverken før, under eller efter forhandlingerne. Vi synes, der er nogle rigtig gode intentioner bag reformen, og vi synes, den afstedkommer nogle rigtig gode ændringer i socialloven, som vi selvfølgelig støtter fuldt ud, men vi har jo hele tiden sagt, at vi synes, det er et problem, at vi ikke satser meget mere på forebyggelse.

Det er jo forskellen på os og regeringspartierne. Vi vil gerne gå ind og gøre en forskel meget, meget tidligere for at forebygge en anbringelse i stedet for at lappe, når tingene er gået galt, hvorefter man så prøver at gøre, hvad man kan, for at få det pågældende barn til nogenlunde at hænge sammen. Vi har jo nævnt, at økonomien har været afgørende for os, men desværre har der ikke været flertal for det. For os har det været afgørende, at der skal være tid til at snakke med de her børn, og derfor skulle der også være indført sagstal. Det nævnte jeg også, dengang vi forhandlede reformen hjem, og det gør jeg selvfølgelig også i dag.

Kl. 17:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Vivi Kier.

Kl. 17:07

Vivi Kier (KF):

Jamen jeg synes bare, det er så trist, at ordføreren igen står og negliger reformen. Reformen handler jo lige nøjagtig om den tidlige indsats. Vi har vel alle sammen det mål med den tidlige indsats, at man kan gribe ind og hjælpe og understøtte familien, frem for at man venter og så ender med at skulle fjerne et barn fra hjemmet.

Jeg synes, det er rigtig, rigtig trist. Det er jo helt o.k., hvis ordføreren ikke nåede at være med den dag til konferencen og hørte Børnerådets anbefalinger og rosende ord om Barnets Reform til os, der var der. Det var rigtig trist. I forhold til sagstallet må jeg igen spørge: Betyder ledelse noget i det her land? Betyder det noget med ledelse ude i kommunerne? Jeg har lige været ude på besøg i Faaborg-Midtfyn Kommune, som via deres ledelse lige nøjagtig tager det her ansvar. Det er jo ikke en sagsbehandler, der skal sidde med 60 bunker og selv rode rundt med det, det er jo en god ledelse ude i kommunerne. Jeg synes, det er rigtig, rigtig trist, at ordføreren ikke vil anerkende, at Barnets Reform er en rigtig god reform.

Kl. 17:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:08

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg har aldrig sagt, det var en dårlig reform, jeg har bare sagt, at det ikke er en særlig visionær reform. Det er ikke den reform, som gør den forskel, som vi gerne vil have at den skulle gøre i forhold til de udsatte børn og unge. Nu siger ordføreren fra Det Konservative Folkeparti, at det er enormt trist. Det er da utrolig trist at være et barn, som ikke kan blive anbragt i en kommune, fordi det er oktober, november eller december. Vi hører om utallige eksempler, hvor børn og unge bliver sendt hjem, fordi der ikke er penge i kommunekassen. Det er da trist.

Derfor har vi også ønsket, at vi kunne få en reform, som var meget mere visionær i forhold til forebyggelsesdelen. Hvordan kan man snakke om en visionær reform, når den ikke gør den mindste forskel i forhold til fattigdomsproblemerne i Danmark, ikke gør den mindste forskel i forhold til de børn, der bor og lever og vokser op i hjem, hvor moren og faren har et misbrugsproblem eller har en sindslidelse? Det er der ikke et ord om i reformen, og derfor er det heller ikke en forebyggelsesreform, det er anbringelsesreform nr. 2.

Kl. 17:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:09

René Christensen (DF):

Så må man sige, at ordføreren nok skal ud at tale med nogle socialdemokratiske borgmestre, hvis de har lagt den politik, at man sidst på året ikke ønsker at tvangsfjerne børn af hensyn til pengekasen. Det er faktisk ikke intentionerne i lovgivningen, og det er heller ikke lovligt, men der har ordføreren jo rig lejlighed til at tale med sine gode venner fra Socialdemokratiet, som har rigtig mange borgmestposter ude i kommunerne.

Jeg vil bare sige, når man nu tager en konference til indtægt for at sige, at Barnets Reform ikke er visionær, og at Barnets Reform er skyld i en masse fejl, at det er helt rigtigt, at Børnerådet på den konference var meget tilfredse med det. Og det var faktisk sådan, at noget, plejefamilierne var utrolig tilfredse med, var, at de nu skal høres. De skal høres nu, når de her børn skal hjemgives eller flyttes andre steder hen, det har vi jo også fået igennem i forbindelse med Barnets Reform.

Samtidig har vi også fået igennem i forhold til det forebyggende, at man nu kan gribe ind og gøre noget, uden at man f.eks. skal i gang med at lave en stor § 50-undersøgelse. Vi har taget en masse bureaukrati væk med Barnets Reform, netop for at man kan gå ind og hjælpe barnet, uden at man skal stå med en masse papirer. Og det hjælper jo også på det, som ordføreren var inde på, i forhold til sagsmængderne og i forhold til de enkelte sagsbehandlere. Når vi har fjernet en masse bureaukrati, gør det helt automatisk, at sagerne glider hurtigere hen over bordet.

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:10

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er meget interessant, at man vælger at høre det, man gerne vil høre. Jeg startede med at sige, at på den konference blev der rejst en problemstilling, nemlig i forhold til supervision af plejeforældre, hvor ansvaret nu ligger hos den kommune, som barnet kommer fra. Der sagde plejefamiliernes organisation, at det var et problem, at sådan havde det ikke været tidligere, og om ikke vi ville gøre opmærksom på det. Det har jeg lovet dem at jeg ville gøre, og det gør jeg hermed. Det har jeg faktisk også skrevet til ministeriet, og Henrik Lund fra ministeriet har skrevet tilbage og sagt, at det er noget, man er opmærksom på, og at man vil prøve at se, om man kan rette op på det.

Jeg vælger selvfølgelig at bruge min taletid på at rejse en problemstilling, som har betydet rigtig meget for plejefamiliernes organisation, nemlig at det var vigtigt, at der var nogle politikere her, som rettede den misforståelse. For det var jo ikke intentionen, da vi forhandlede reformen, at de skulle komme i klemme i forbindelse med supervision, især fordi vi med reformen har lagt vægt på, at de skulle have den supervision, de skulle have. Og derfor vælger jeg at løfte den sag herfra.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen.

Kl. 17:12

René Christensen (DF):

Det har ordføreren da fuldstændig ret i. Nu var jeg tilfældigvis også til konferencen, og det er rigtigt, at der var det her med supervision, og det tror jeg at alle, der er til stede i salen i dag, er enige om at vi skal have kigget på hvordan vi retter op.

Men det er mere sådan ordførerens retorik i forhold til Barnets Reform, at Barnets Reform ikke er visionær, at der ingenting sker, at der ingen forebyggelse er i Barnets Reform. Det er der da, der er masser af forebyggelse i Barnets Reform, og man må også sige, at det er en Barnets Reform, som er finansieret, endda finansieret rigtig flot, i forhold til de ting, som vi gerne vil på området her.

Jeg synes bare, det er lidt ærgerligt, at det er sådan, hver gang der sker noget rigtig godt. Vi var faktisk fælles om at lave den her reform. Hele raden rundt af Folketingets partier undtagen Enhedslisten, fordi vi lavede det i satspuljeregime, var vi enige om, at det her var supergodt i forhold til de udsatte børn, og så skal man høre på, at der er en ordfører, der står her og tordner imod en reform, som gør så meget for de allermost udsatte børn og deres familier. Jeg synes simpelt hen, det er utilstadeligt.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:13

Özlem Sara Cekic (SF):

At stå og sige, at vi alle sammen synes, det var supergodt, er virkelig en overdrivelse, der vil noget, for hvis man lavede en InfoMediasøgning, lige efter at aftalen var indgået, kunne man se, at både Socialdemokraterne, SF og Radikale Venstre gav udtryk for, at vi ønskede nogle grundlæggende ændringer i forbindelse med Barnets Reform, som vi desværre ikke havde flertal for. Og hvis man læser aftaleteksten, kan man i øvrigt se, at der er det helt usædvanlige, at der i aftaleteksten er en mindretalsudtalelse, som understreger, at vi ikke syntes, den var god nok i forhold til økonomidelen og i forhold til forebyggelsesdelen; det står der faktisk i selve aftaleteksten.

Så at stå her og påstå, at vi har været superglade, fordi det var superstort og noget, der ville gøre en forskel, er virkelig en overdrivelse. Man skal ikke gøre andet end bare at tage aftaleteksten, for der kan man se i mindretalsudtalelsen, at vi har været bekymrede, fordi vi ikke kunne finde en bedre refusionsordning. Det tror jeg næppe er et problem, som kun socialdemokratiske borgmestre har, for det er jo noget, KL igen og igen siger, nemlig at der skal være en mere retfærdig og gennemskuelig refusionsordning. Og en ny regering kommer også til at lave en kulegravning af økonomien på hele det specialiserede område.

Kl. 17:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 17:14

Louise Schack Elholm (V):

Det undrer mig, at en konsekvensændring skal foranledige sådan en kæmpe debat om Barnets Reform, men jeg vil gerne tage den. Jeg synes nemlig, at Barnets Reform har været en utrolig god reform, der har været med til at sikre, at børnenes tarv kommer i første række.

Ligesom ordføreren var jeg heller ikke til stede på hele den her konference, som plejefamilierne holdt, for jeg havde også en masse andre ting at tage mig til og kunne desværre ikke nå det. Men jeg læste PLF Bladet, og der kunne jeg jo læse, hvor stor vægt folk i branchen lægger på den her reform, og hvor stor værdi de knytter til den. Den har enormt stor betydning for børnene.

Nej, det er da ikke sådan, at vi alle sammen er hundrede procent enige om, hvordan man skal gribe tingene an, men vi har indgået en aftale. Der var også ting, vi ville have gennemført, men som vi ikke kunne få gennemført, fordi vi skulle lave en aftale. Sådan er det, sådan er politik, det er kompromiser. Vi står da ikke og fortæller om alt det, som SF absolut insisterede på skulle gennemføres, og som vi

ikke syntes var godt. Jeg synes, det er en mærkelig kultur at gøre det på den her måde.

Kl. 17:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:15

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er jo det, der er så fantastisk, nemlig at i Danmark har man mulighed for at ytre sig, det gør fru Louise Schack Elholm, og det gør jeg. Jeg giver udtryk for, at vi med Barnets Reform har taget et skridt, men ikke et kæmpeskridt. Det kan godt være, at man fra regeringspartierne side gerne vil læne sig tilbage og sige, at nu er det gjort, nu har vi løst alle problemerne. Det sagde fru Karen Jespersen også i sin tid som socialminister, men det gør man ikke.

Altså, det er et område, hvor det er nødvendigt at blive ved med at fokusere i forhold til forebyggelsesdelen. Vi havde et ønske om, at man skulle gøre noget ved fattigdommen, hvis man for alvor skulle gå ind og gøre en forskel for de her børn. SFI's rapport viser jo også, at mange af de børn, som kommer fra de her risikofamilier, har et fattigdomsproblem, eller de har et problem, i forbindelse med at deres mor og far har en sindslidelse eller et misbrugsproblem. Vi ønskede også at inddrage forældrene i reformarbejdet, men det var der ikke et flertal for, og sådan er politik.

Det, der ikke er flertal for, siger man højt, og så ved vælgerne det. Så går man til valg på det, og så kan vælgerne stemme dem ind, som de synes skal lave aftalerne fremover. Og det er jo det, der er så fantastisk ved det danske demokrati.

Kl. 17:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:16

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Barnets Reform er en omfattende, men også rigtig god lov, som sætter det udsatte barn i fokus, og som er fuldt finansieret. Loven trådte i kraft den 1. januar i år. Det vil sige, at loven har virket i godt 3 måneder. Loven trådte i kraft efter et stort forarbejde for at sikre en god implementering.

Jeg får lyst til at fortælle om noget af det, vi også gjorde i forbindelse med Barnets Reform, nemlig at skærpe underretningspligten. Underretningspligten har noget at gøre med den tidlige indsats. Jeg har været ude at besøge nogle kommuner, som er blevet rigtig gode til det her. De får fat i de familier langt, langt tidligere, kan sætte ind over for dem og kan dermed håndtere en række udfordringer.

Men med en så omfattende lov er det vel egentlig ret forståeligt, at der på få områder alligevel opstår et behov for nogle små rettelser og konsekvensændringer. Derfor kan vi fra konservativ side støtte helt op om de ændringer, der er lagt op til i det her forslag.

Kl. 17:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Anne Marie Geisler Andersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 17:18

(Ordfører)

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Tak. Radikale Venstre støtter forslaget, der som nævnt indeholder en række konsekvensændringer af sociallovgivningen som følge af Bar-

nets Reform. Vi finder ændringerne i overensstemmelse med intentionerne i aftalen om Barnets Reform.

Derudover vil vi for en gangs skyld godt rose regeringen lidt for at have lyttet til høringssvarene i forbindelse med spørgsmålet om, hvem der skal udpege de pædagogisk-psykologisk sagkyndige. Det ville være dejligt, hvis det skete lidt oftere.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:18

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Først vil jeg gerne bemærke, at lovforslaget har haft en helt urimelig kort høringsfrist, og det, på trods af at forslaget jo er blevet til for at rette op på lovsjusk, man har lavet, sidst man lavede lovgivning på det her område. Det er jo altså et udtryk for, at man ikke sikrer, at vi har en ordentlig lovkvantitet, altså at når man laver et lovforslag, bliver det i orden første gang. Jeg har hørt, at det her forslag er blevet døbt »skraldespandsforslaget«. Det synes jeg siger noget om, hvordan man i fagkredse opfatter problemet med, at man ikke har sørget for at få lavet et ordentligt lovforslag i første omgang. Jeg håber meget, at det på fredag lykkes at få flertal for, at Folketinget fremover skal sikre en ordentlig lovkvantitet.

I forhold til selve indholdet af forslaget synes jeg også, som andre har været inde på, at det er positivt, at ministeren trods alt har taget hensyn til høringssvarene og har trukket forslaget om at ændre kompetencen i forhold til at udpege pædagogisk-psykologisk sagkyndige. Men der er altså nogle af de ændringer, der stadig væk er i det her forslag, som vi har svært ved at se fornuften i fra Enhedslistens side.

Vi er jo ikke med i forhandlingerne, fordi vi ikke vil være med til, at socialpolitik i Danmark skal betales af dem, der har allerfærrest penge, at det er kontanthjælpsmodtagere og pensionister osv., der skal betale for socialpolitikken. Vi synes, det burde betales af alle, og især af os, der tjener rigtig godt, over finansloven. Derfor er vi slet ikke inviteret med til forhandlingerne. Men hvis vi havde været med, havde vi talt for, at man ikke i den grad går ind og siger, at man skal afskære et anbragt barns kontakt med dets netværk. Der er mange situationer, hvor det har stor betydning for et barn, at det selv om det kommer væk fra sine forældre, stadig væk kan have kontakt med andre i sin familie og sit netværk. Det kan være nogle bedsteforældre, det kan være onkler eller tanter eller fætre eller kusiner eller søskende. Der kan være mange, som det er rigtig givtigt for barnet at have kontakt med. Derfor synes vi altså, at det er meget indgribende, at man går ind her og siger, at der kan man bare afskære kontakten.

Vi har også svært ved at se, hvordan det lader sig gøre i praksis i dag at tage mobiltelefonen fra et barn eller et ungt menneske. Det vil jeg i hvert fald gerne se nogle eksempler på kan lade sig gøre. Det er ikke mit indtryk, at det er let; jeg tror faktisk nærmest, at noget af det sværeste, man i dag overhovedet kan tage fra børn eller unge mennesker, er deres mobiltelefon, fordi den i den grad er afgørende for deres sociale kontakter.

Som fru Özlem Sara Cekic var inde på på den conference, der var med plejefamilierne, gjorde de netop opmærksom på, at der var det her problem med, at man var kommet til at flytte supervisionen af plejefamilier fra den anbringende kommune til opholdskommunen. Det håber jeg at vi under udvalgsarbejdet kan se på om man kan flytte tilbage igen, for det var der rigtig mange der sagde er et stort problem, og det kommer virkelig til at give meget bøvvl rundt om i kommunerne og for plejefamilierne. Derfor håber vi på, at det er noget af det, der kan ændres under udvalgsarbejdet.

Så er der et forslag om også at udskyde revisionen, som egentlig skulle have været allerede i sidste folketingsår, hvor man altså ikke gik ind og lavede et lovforslag, så man kunne få det udskudt på det tidspunkt, hvad man egentlig skulle have gjort. Det udskyder man så nu til 2013-14, fordi man afventer en evaluering af Børns Vilkårs bisidderordning. Men det kunne også være andre, der havde bisiddere. Vi synes, det er et problem, at man ikke sørger for at få lavet en evaluering noget hurtigere end i 2013, så man kunne få en ordentlig vurdering af sagen.

Så synes vi, det er positivt, at man i forslaget sikrer økonomisk støtte til forældre, også selv om det ikke er en erstatning for en mere indgribende foranstaltning. Det er positivt, at det kommer med, men det er altså ikke nok til, at vi kan støtte forslaget, som det ligger her.

Så vil jeg gerne lidt i forlængelse af det, fru Özlem Sara Cekic også var inde på, sige, at hvis man for alvor skulle gå ind og gøre noget for de her udsatte børn, skulle man jo gå ind og se på økonomien. Hvis man virkelig ønsker at sikre, at man tager udgangspunkt i, hvad der er bedst for barnet, i stedet for, hvad der er bedst for kommunaløkonomien, skal man ind og se på, hvordan hele økonomien og refusionsordningerne osv. er skruet sammen. Og det har man jo overhovedet ikke villet røre ved fra regeringen og Dansk Folkepartis side, og det er det, der er afgørende, hvis vi skal sikre, at man langt bedre kan sikre en ordentlig indsats over for børnene. Vi har set alt for mange sager, hvor kommunerne ikke skrider ind i tide over for børn, der virkelig bliver udsat for grove overgreb, fordi det vil koste så mange penge for kommunerne. Jeg mener stadig væk, de skal gribe ind, men de står altså reelt i en situation, hvor de skal vælge mellem at lukke en børnehave eller et plejehjem eller andet og så at anbringe nogle børn, der har brug for det. Det er helt urimeligt, og derfor bliver vi nødt til at gøre noget ved økonomien.

Kl. 17:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Socialministeren.

Kl. 17:23

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil gerne takke for de kommentarer, der er kommet til selve bemærkningerne i lovforslaget, og jeg er glad for at kunne konstatere, at der er opbakning til det samlede forslag. Jeg er jo tilfreds med, at vi med forslaget foretager en række justeringer og rettelser i den gældende lovgivning vedrørende udsatte børn og unge, så det sikres, at lovgivningen er klar og entydig.

Så har jeg lige et par kommentarer til nogle af de ting, der kom fra ordførerne. Fru Maja Panduro, som spurgte, om vi bare havde taget udgangspunkt i tankegangen om, at går den, så går den, kan jeg berolige med at sige: Nej, det var en vurdering af, om man ved at gøre det på den måde kunne skabe en større sammenhæng i opgaveløsningen på området og mindske administrationen af ordningen. Vi har fået nogle rigtig gode kommentarer ind i forbindelse med høringen, og det er nogle kommentarer, vi har lyttet til, og det er derfor, det er taget af bordet. Så det har ikke været noget med, at går den, så går den. Det her er noget, vi havde troet var bedre, men det var det ikke, kunne vi se af de høringsbemærkninger, der kom ind.

I forhold til det, fru Özlem Sara Cekic sagde, med, at det ikke er den store forskel, vil jeg sige, at jeg sådan set blev rigtig, rigtig ked af at høre det, for jeg mener faktisk, at vi med den her reform har taget et væsentligt skridt i retning af at forbedre forholdene for udsatte børn og unge. Faktisk har vi jo også fået ros af FN's Børnekomité for den her reform – den fremhævede de i særdeleshed.

Med hensyn til det med supervision af plejefamilier vil jeg sige, at det er noget, der kan tages med i næste samling. Det kan desværre ikke bare lige tages med som en ændring, det er ikke blot teknisk, for man skal ind at have en forhandling med Kommunernes Landsforening, da der er tale om det forkætrede ord, der hedder DUT. Så

vi skal ind at arbejde med DUT, og der skal man ind at snakke med Kommunernes Landsforening, så det er ikke noget, man bare lige kan gøre, desværre, ellers ville vi have gjort det.

Med hensyn til refusion og at forebygge anbringelser vil jeg sige, at jeg er rigtig glad for, at ordføreren fra SF taler om at forebygge anbringelser, for det er virkelig noget, som jeg mener er vigtigt. Jo tidligere man kommer på banen, og jo tidligere man kommer ind med den rigtige indsats, jo bedre er det. Det er jo også derfor, at det er vigtigt, at det kan betale sig for kommunerne at foretage den tidligere indsats. Så jeg kan stadig væk ikke se meningen med, at man skal have fuld refusion i forhold til anbringelser. Jeg mener, at vi derimod hellere skal gøre det muligt for kommunerne, at de kan se, at der er en rigtig, rigtig god fidus i at gå ind at forebygge, både i forhold til at det er det rigtige over for barnet, og i forhold til at det er noget, som faktisk også gavner kommunens økonomi, ikke kun på kort sigt, men også på lang sigt. Og der har jeg heldigvis set en række glimrende eksempler fra kommuner, som arbejder med tidlig indsats og arbejder med forebyggelse.

Så kom der også nogle udtalelser omkring hjemtagelser, og der er det faktisk, at vi med Barnets Reform går ind og styrker det område, ved at man skal høre, ikke kun den unge, før man foretager en hjemtagelse, men også anbringelsesstedet. Samtidig har vi sat klageretsalderen ned til 12 år, og som ung kan man så klage, hvis man ikke vil hjemtages, fordi man ikke mener, det er rigtigt. Der ved vi jo, at når man klager på det her område, har det opsættende virkning, så man dermed ikke bliver taget hjem, medmindre klagen er blevet behandlet.

Fru Line Barfod kalder Barnets Reform for et skraldespandsfor-slag, det var i hvert fald sådan, jeg umiddelbart hørte det, og det undrede mig noget. Men det, jeg hæftede mig ved, var nok nogle misforståelser i forhold til det med kontakt med netværket. Det, Barnets Reform faktisk går ind og sikrer, er, at man har ret til at have samvær med f.eks. dine bedsteforældre eller andre i dit netværk. Her er det blot, at det kan være nogle gange, at netværket ikke er det bedste for det enkelte barn. Det kan være nogle venner, som viser sig at have rigtig, rigtig dårlig indflydelse på den unge, og dermed skal man så gå ind at forhindre at oplyse, hvad det er for et anbringelsessted, den unge er placeret på.

Med hensyn til økonomi kan jeg blot konstatere, at vi i forbindelse med udviklingen i antallet af udsatte børn og unge har stort set det samme antal børn og unge anbragt, som vi havde for 5 år siden og for 8 år siden, og vi kan se, at udgiftsniveauet faktisk ikke har været faldende, tværtimod har det været stigende gennem de seneste år.

Kl. 17:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er foreløbig to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Det er først fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:28

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Der var noget, ministeren sagde, som jeg har lidt svært ved at forstå. Det var i forhold til det med supervision. Ministeren sagde, at det kan vi desværre ikke tage med i den her samling, men at det skal være næste gang, for det var noget med DUT. Altså, med Barnets Reform fulgte der jo en pose penge med til kommunerne, og den problemstilling, som Plejefamiliernes Landsforening rejser, har jo ikke noget at gøre med, om der skal være mere supervision eller mindre supervision, så selve summen af penge, vi har givet, bliver der ikke ændret ved. Det har jo noget at gøre med, hvem der skal lave supervisionen, hvem der har ansvaret for supervisionen. Jeg forstår ikke, hvorfor man skal vente på den økonomiske aftale. Hvorfor kan man ikke skrive ud til kommunerne og sige ... et eller andet?

Derfor vil jeg bare gerne lige høre ministeren, om jeg fuldstændig har misforstået det, ministeren har sagt.

Kl. 17:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 17:29

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Man kan altid skrive et eller andet til kommunerne, men jeg vil anbefale, at man skriver noget med mening. Nå, spøg til side.

Med hensyn til det her med supervision og plejefamilier har jeg blot fået at vide, at man ikke lige kan gøre det med en teknisk ændring – desværre, for så havde det ligget lige for, at man foretog den her ændring. For jeg tror sådan set, at vi hele vejen rundt er enige om, at det jo ikke var meningen. Men går man ind og ændrer ved noget, så skal man ind at lave de her forhandlinger med Kommunernes Landsforening, og det er blevet vurderet at man skal gøre i den her sag. Hvad man lander på, ved jeg ikke; det kan man ikke sige på forhånd, for det skal vi jo lige sidde og kigge igennem og regne igennem. Men man skal ind at lave en forhandling med Kommunernes Landsforening.

Kl. 17:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:30

Özlem Sara Cekic (SF):

Det virker godt nok bureaukratisk. Altså, vi er alle sammen enige om, at der er et problem, og vi vil også godt alle sammen løse problemet. Det er ministeren også bevidst om, og det viser sig, at under forhandlingerne har vi alle sammen lidt sovet i timen, ikke? Det ansvar tager jeg gerne på mig, og det tror jeg også at ministeren gør.

Når ministeren siger, at det har hun undersøgt, vil jeg rigtig gerne vide, hvem ministeren har spurgt, for det giver bare ikke nogen mening, at man ikke kan lave sådan en ændring, uden at vi skal igennem flere måneders forarbejde, altså når det bare sådan rent logisk, tænker jeg, da burde kunne lade sig gøre. Eller er ministeriet også begyndt at drukne lidt i alle de bureaukratiske regler, som kommunerne også drukner i i øjeblikket?

Kl. 17:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 17:31

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu ved jeg ikke, hvad det er, ordføreren henviser til, men hvis det er noget af det, som fremgår af Berlingske Tidende, så har ordføreren jo selv været med til at godkende, at vi laver de her udredningsmetoder, også på voksenhandicapområdet, hvor man skal gå ind at lave en definition af begreber først. Så det er noget, som ordføreren er med til, og det er jeg faktisk rigtig glad for, for det vil faktisk betyde rigtig meget for de handicappede, når vi har det her system på plads.

Med hensyn til hvor jeg har hørt det fra, og hvem jeg har spurgt, vil jeg sige, at jeg har spurgt mine embedsmænd. Det er dem, der har bedst tjek på og styr på, hvad man skal gøre, når man skal lave de her ændringer. Og der er det jo klart, at hvis det havde været muligt at lave en teknisk ændring i den her behandling af lovforslaget, så havde jeg gjort det. Men vurderingen var desværre, at det kunne man ikke, og der stoler jeg på mine embedsmænd.

Kl. 17:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:32

Kl. 17:35

Line Barfod (EL):

Først til det her med, at det er nødvendigt at forhandle med kommunerne: Jeg forstår det simpelt hen ikke. Vi er enige om, at supervision foregår i dag. Det er kun et spørgsmål om, hvilken kommune der skal stå for supervisionen, så samlet set må udgiften jo være den samme for alle kommuner, uanset om det ligger i den anbringende kommune eller i opholdskommunen. Og det, man plejer at forhandle om med kommunerne i det, der bliver kaldt DUT, er de samlede udgifter for kommunerne under et, og derfor har jeg svært ved at se, at det ændrer sig, fordi man flytter det fra den ene kommune til den anden.

Så har jeg bare lige en korrektion til det her med »skraldespandsforslaget«. Det var ikke Barnets Reform. Det var det her, at der var en masse paragraffer, som man havde fået skrevet forkert; man havde lavet lovsjusk, da man lavede Barnets Reform. Derfor kommer man nu med et forslag, hvor man retter op på en hel masse. »Alt godt fra havet« bliver det også kaldt herinde. Jeg havde bare i et høringssvar på et andet område set, at det er i fagkredse, at det her forslag altså også bliver kaldt for »skraldespandsforslaget«, fordi det er et udtryk for, at man ikke har lavet sit lovarbejde ordentligt i første omgang. Det er det, jeg synes er problematisk.

Kl. 17:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 17:33

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Med hensyn til forståelsen af hvorfor og hvorfor ikke vil jeg sige, at det er embedsmændene, der har givet mig den her vejledning, rådgivning, og det er også dem, der skal gå ind og udforme det. Udvalget kan jo få en redegørelse, for vi leverer meget gerne fra Socialministeriet en redegørelse om, hvorfor det er nødvendigt, at vi venter til næste samling med det med supervision.

I forhold til det med »skraldespandsforslaget« er jeg glad for, det ikke er Barnets Reform, der bliver henvist til eller talt om. Men man må også bare nogle gange acceptere, at når man kommer med en meget stor reform og et meget komplekst arbejde, er vi mennesker, og mennesker kan begå fejl. Desværre er der nogle steder, hvor man har brug for nogle justeringer, fordi det hele ikke lige kom med i første omgang. Og når man ser på, hvor stor reformen er, og hvor få ting, der er i den her konsekvensændring, synes jeg egentlig, de har gjort et meget godt stykke arbejde.

Kl. 17:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:34

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at det er menneskeligt at fejle. Jeg synes, en af de vigtige opgaver er at få gjort op med den nulfejlskultur, som nogle desværre ønsker at udbrede i den offentlige sektor. Men man minimerer antallet af fejl, hvis man sikrer, at man har en ordentlig proces omkring det at udarbejde lovforslag og få dem sendt i høring osv., og det håber jeg vi kan blive bedre til.

I forhold til det her med supervision, er jeg helt med på, at vi får en teknisk forklaring på, hvad der skal til, men kunne ministeren sige, om ministeren er enig i, at vi skal ændre på det – altså på selve indholdet i det – nemlig at det skal være den anbringende kommune, som det har været hidtil, der kender barnet og kender plejefamilien og i øvrigt har kontakten?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 17:35

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg tror ikke, jeg ville have stået og sagt, at det kommer med i næste samling, hvis jeg ikke var enig i, at vi skal have foretaget den her ændring.

I forhold til forarbejdet med det her lovforslag vil jeg sige, at jeg faktisk tror, at det her er et af de lovforslag, hvor man virkelig har været i dybden og virkelig har været ude at tale med en masse organisationer, har arbejdet meget grundigt med det her. Og der har været en lang høringsperiode, hvor vi har været meget grundige i forhold til at komme vidt omkring og har fået en masse gode kommentarer til den her kæmpe reform. Så hvis man siger, at det har været forjaget med den her reform, kan jeg sige: Det har det ikke!

Kl. 17:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Maja Panduro for en kort bemærkning.

Kl. 17:35

Maja Panduro (S):

Jeg er glad for, at ministeren svarede på mit spørgsmål i forhold til det element, som nu er taget ud af lovgivningen, nemlig spørgsmålet om, hvem der skal have udpegningskompetencen for de pædagogisk-psykologiske fagpersoner i børn og unge-udvalg, men jeg synes alligevel, ministeren kom lidt hurtigt omkring det. Ministeren siger, at det var noget, man har skrevet ind, fordi man synes, at det virkede, som om det ville være en bedre måde at gøre det på.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Var det en fiks idé, som ministeren selv fik, at det var noget, der skulle skrives ind? For det er jo, synes jeg, det principielle i det her. Synes ministeren, at det er måden at gøre det på, sådan at putte det med ind i et forslag, som ellers er konsekvensændringer, uden at drøfte det med forligspartierne først og uden at gøre opmærksom på, at her er der altså også noget, som der jo i den grad er politik i. Det synes jeg ministeren stadig mangler at svare på, så det håber jeg at jeg kan få en kommentar til.

Kl. 17:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 17:36

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Der ligger overhovedet ikke nogle onde intentioner bag det her. Det var en vurdering af, at man med de sagkyndige, der er tilknyttet børn og unge-udvalg, og hvis man så havde kommuner, der kunne udpege dem, så kunne opnå fordele ved det. Der lå sådan set ikke noget andet i det, end at det havde man regnet med kunne være en god idé. Så er der kommet nogle rigtig gode bemærkninger ind fra høringen. Men ellers er jo alt på satspuljeområdet ligesom på andre områder, at vi hele tiden har dialogen med satspuljeordførerne på hele det her kompleks. Men der har ikke været nogen som helst intentioner om at skulle liste noget ind eller lave noget, som skulle være dårligere på nogen som helst måde. Vi har bare fået nogle rigtig gode kommentarer ind med høringen.

Kl. 17:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Maja Panduro.

Kl. 17:37

Maja Panduro (S):

Jeg er meget, meget enig i, at det er nogle gode kommentarer, der er kommet med høringen, og jeg er søreme glad for, at de er kommet, fordi hvis ikke de var kommet og hvis ikke man så – og det sætter jeg pris på – havde trukket den del af forslaget ud, havde der jo altså været tale om noget andet og mere end en konsekvensændring. Det må jeg bare sige, og jeg vil egentlig godt bede om en tilkendegivelse fra ministeren, om det sådan vil være praksis, og om ministeren synes, at det kan man da godt, når man laver konsekvensændringer, paragrafændringer, rettelser, så det passer til ordlyden og intentionerne i de aftaler, man har lavet, altså at man så bare kan putte alle mulige nye ideer ind, som man lige synes ville være godt.

Her er jo tale om et nyt element. Det er ikke noget, der står i Barnets Reform. Det er noget, hvor man så efterfølgende – kan jeg forstå på ministeren – har vurderet, at det måske kunne være en god idé. Det er jo fair nok. Så vil vi gerne være med til politisk at drøfte de gode ideer, man måtte få. Men det har der jo ikke været tale om. Man har jo ikke kontaktet forligspartierne. Er det sådan en praksis, vi kan forvente fra nu af, at der egentlig kan være alt muligt med i det, der ellers skulle være en konsekvensændring til en bred aftale, vi har lavet? For så skal vi da virkelig være på stikkerne. Det er vi selvfølgelig altid, men jeg vil bare sige, at det jo er noget af en ændring i praksis, hvis det er sådan, det skal være.

Kl. 17:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 17:39

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, at det lige er at stramme skruen en hel del. Som jeg prøver at forklare fru Maja Panduro, har det overhovedet ikke på nogen som helst måde været intentionen. Så kan fru Maja Panduro vælge at tro på, hvad jeg siger, eller ej, men så er det jo også sådan, at ud over vi har drøftelserne blandt satspuljeordførerne om Barnets Reform og de udfordringer, der måtte være, og de gode ting, der er, og hvad vi så skal evaluere på sigt, har vi jo også udvalgsbehandlingen, og hvis fru Maja Panduro er meget imod, at det stod der, og at det ikke var kommet frem i høringen, er jeg da sikker på, at fru Maja Panduro havde peget på det under udvalgsbehandlingen og havde bedt om at få det fjernet.

Kl. 17:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så vi siger tak til ministeren. Forhandlingen er hermed afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 86:**Forslag til folketingsbeslutning om udvikling af et nationalt lykkeindeks.**

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 15.03.2011).

Kl. 17:40

Forhandling**Første næstformand (Mogens Lykketoft):**

Forhandlingen er åbnet. Socialministeren.

Kl. 17:40

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Lykke, lykkelig – det er begreber, vi danskere ofte bruger om os selv, og undersøgelser viser jo også gang på gang, at vi er blandt verdens lykkeligste folkefærd. Udenlandske medier fra bl.a. USA, England og Frankrig har besøgt Danmark, ja, selv den amerikanske talkshowværtinde Oprah Winfrey har gæstet landet for med egne øjne at se verdens lykkeligste folk og for at undersøge, hvorfor vi er det.

Det tror jeg faktisk at der er flere grunde til. For det første er Danmark et frit land, hvor vi har ytringsfrihed, og hvor vi kan forfølge vores ambitioner og drømme om det gode liv, som vi hver især ønsker det. For det andet er vi i Danmark rigtig gode til at give alle mennesker lige muligheder. F.eks. er halvdelen af de mennesker, der befinder sig i det, vi kalder for lavindkomstgruppen, ude af den gruppe igen efter et år, og det siger noget om, at vi i Danmark har nogle gode muligheder for social opdrift i kraft af uddannelse og arbejde. For det tredje har vi et velfærdssamfund i verdensklasse, et velfærdssamfund med et fintmasket sikkerhedsnet og et velfærdssamfund med en bred vifte af servicetilbud, som tilsammen giver os en masse muligheder for, at vi kan udfolde os, og som holder hånden under os, hvis vi i kortere eller længere perioder ikke kan klare os selv. Det er noget, vi skal værne om.

Derfor vil vi i regeringen også fremover fortsætte med at arbejde for at skabe nogle gode rammer, der sikrer, at vi alle har lige muligheder for at deltage aktivt i samfundet. Det gælder også for samfundets udsatte borgere. Dem, som kan, skal kunne klare sig selv og derved opnå den menneskelige værdi, som ligger i at kunne tage vare på sig selv og sin familie. Dem, som ikke kan, har vi naturligvis et samfundsmæssigt ansvar for at tage hånd om og give den bedst mulige hjælp og støtte. Og regeringen har allerede gjort meget for at hjælpe de socialt udsatte, de ældre og borgere med et handicap til at kunne få et værdigt liv og kunne få større indflydelse på deres egen tilværelse.

Lad mig give nogle eksempler. Regeringen har afsat 3 mia. kr. til ABT-fonden, der støtter anvendelsen af nye teknologiske løsninger – løsninger, der bl.a. kan give ældre mennesker med handicap større uafhængighed i hverdagen. Det kan f.eks. være velfærdsteknologier som robotstøvsugere eller spiseroboter, der hjælper med rengøring og hjælper til ved måltider. Vi har givet borgerne frit valg på centrale områder som sundhedsområdet, handicapområdet og ældreområdet. Regeringen lægger også stor vægt på at inddrage brugerne i de sociale tilbud. På ældreområdet har regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne bl.a. nedsat en kommission som led i finanslovaftalen for 2011 – en kommission, der skal undersøge, hvordan man på plejehjem og i plejeboliger kan understøtte de ældre livskvalitet og selvbestemmelse. Og i forhold til mennesker med psykiske vanskeligheder arbejder regeringen målrettet på at skabe de nødvendige forudsætninger for, at den enkelte kan leve et selvstændigt liv på egne præmisser med familie, egen bolig, netværk, uddannelse

og job. Regeringens psykiatриhandlingsplan og den seneste psykiatриaftale skaber et godt fundament for det.

Kl. 17:48

Hvor vil jeg så hen med alt det her? Min pointe er, at vores opgave som politikere ikke er at definere, hvad vi kan være for den enkelte. Vores opgave er at sikre de rammer, som giver den enkelte mulighed for selv at skabe sin egen lykke. Vi har forskellige forudsætninger, behov og drømme i vores liv, og derfor er det ikke de samme ting, der gør os alle lykkelige. Det er vigtigt, at vi ikke fratager de enkelte ansvaret for deres eget liv ved at fortælle dem, hvordan det skal leves. Derfor er regeringen imod forslaget om at udarbejde et lykkeindeks, som sætter lykken på formel.

Kæden hopper af for mig, hvis staten skal til at være smagsdommere over lykken; hvis staten skal bestemme, hvornår og hvordan vi alle så kan betegne os som lykkelige. Jeg tror f.eks. ikke, at den enkelte familie har behov for, at vi herinde på Christiansborg bestemmer, hvor mange timer deres barn skal opholde sig i vuggestuen, for at være lykkelig, eller hvordan arbejdsopgaverne skal fordeles i hjemmet. Det mener jeg faktisk godt at familien selv kan finde ud af.

Men det er svært for mig at se, hvad et indeks over en række usammenlignelige og vidt forskellige forhold som f.eks. antallet af selvmord, adgangen til rekreative områder, det antal, der stemmer ved valgene, og hvad man egentlig betaler for briller, har af betydning konkret for den samlede lykke og det samlede lykkeniveau i samfundet, eller hvilke beslutninger man skal træffe på baggrund af udviklingen i sådan et lykkeindeks.

Kl. 17:46

Når vi er ved det her lykkeindeks og nogle af de forslag, som Enhedslisten remser op i deres forslag, mangler der jo det, som undersøgelser faktisk viser, nemlig at borgerlig-liberale faktisk er mere lykkelige end venstreorienterede. Så man burde jo egentlig også have partitilhørsforhold med ligesom spørgsmålet om: Hvad med familien? Der er mange, der siger, at det at have en familie og have nogle stabile og trygge relationer i familien er med til at gøre en lykkelig, men det er jo netop det, der viser, at det at lave en lang liste og derved sætte lykke på formel ikke giver nogen mening, for hvad skal man gøre i forhold til familie, når man ikke kan gå ind og fordele familie blandt borgerne i landet?

Jeg er da ikke bleg for at sige eller uenig i, at vi skal fokusere på andre ting end bruttonationalproduktet, når vi skal til at måle vores samfund, i forhold til hvordan det udvikler sig, og hvilken vækst der er i det. Regeringen vil også fremme vækst inden for det kulturelle område og i almenmenneskelig forstand i det hele taget. Et eksempel på det er bekæmpelsen af fattigdom og social eksklusion. Regeringen har en klar målsætning om at bekæmpe fattigdom og skabe lige muligheder for alle, og her nytter det jo ikke noget, at vi alene ser på folks indkomst. Skal vi hjælpe de mest udsatte borgere i vores samfund, skal vi se på deres grundlæggende problemer og finde løsninger, som kan gøre dem i stand til at komme ud af deres fattigdomssituation eller forebygge, at de kommer i den.

Det er baggrunden for, at regeringen har sat gang i et arbejde med at udvikle nogle retvisende fattigdomsindikatorer, som afspejler fattigdom som det komplekse og flerdimensionelle problem, det er. Hvis vi udvikler indikatorerne på den rigtige måde og med tilstrækkelig omtanke, mener jeg, at de faktisk kan blive et særdeles vigtigt redskab i en endnu mere målrettet social indsats.

Regeringen er altså, som jeg allerede har nævnt, optaget af at skabe nogle gode rammer for, at vi hver især kan skabe os det liv, som vi ønsker. Det er sådan, vi vil skabe vækst og lykke i samfundet, også for den enkelte. Regeringen ser lykke som et individuelt og et subjektivt begreb, der ikke kan sættes på en formel. Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget om at nedsætte en kommission, der skal udvikle et lykkeindeks.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Line Barfod (EL):

Jeg er helt enig med ministeren i, at vi ikke kan bestemme, hvad der gør, at det enkelte menneske er lykkeligt, men det er jo heller ikke det, forslaget går ud på; det er at se på, hvad det er, vi som land mener er vigtigt, hvad det er, vi som land stræber efter at blive bedre til, og frem for kun at se på materiel vækst også se på en række andre parametre.

Jeg skal bare høre, om ministeren mener, at FN er helt på vildspor, at OECD er helt på vildspor, at EU er helt på vildspor, at den britiske premierminister er helt på vildspor, at den franske præsident er helt på vildspor, og alle de andre, der arbejder på at udvikle sådanne indeks. Er de alle sammen fuldstændig på vildspor efter ministerens opfattelse?

Kl. 17:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 17:49

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu nævner fru Line Barfod f.eks. det, man arbejder med i England. Ja, der arbejder man med at gå ind og måle på folks lykke, men man går netop ind og *måler* på folks lykke, man går ikke ind og laver et indeks, man går ind og måler ved faktisk at stille folk en række spørgsmål, f.eks. om hvor lykkelig man følte sig i går, og hvor bekymret man føler sig i forhold til i går osv. Det har ikke noget at gøre med den lange række parametre, som Enhedslisten oplister i sit forslag.

Vi går da i forvejen i det her samfund ind og måler på en masse ting, f.eks. uddannelse. Uddannelse er jo også med til at give os et liv med muligheder for at skabe de ting i livet, som vi gerne vil, og nå de ambitioner, vi gerne vil nå, og de drømme, vi har. Uddannelse er jo noget, vi måler på, og uddannelse er et område, hvor vi går ind og siger, at det vil vi rigtig gerne fremme. Der er mange områder, hvor vi går ind og måler.

Det, jeg blot siger, er, at for alle de ting, som er opremset, og det gælder også i forhold til det materielle, mener jeg ikke, man kan gå ind og lave en eller anden entydig formel, der beskriver, hvor lykkelige vi er som folk.

Kl. 17:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:50

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at det, som i øjeblikket er det afgørende indeks for, hvor godt det går i Danmark og i andre lande, nemlig bruttonationalproduktet, siger noget særlig godt om, hvordan det går? Altså, hvis der sker flere trafikulykker i Danmark, så forhøjer det jo det indeks, og hvis der er flere virksomheder, der laver forurening, som det er dyrt at rydde op efter, så forhøjer det det indeks, der hedder bruttonationalproduktet. Mener ministeren, at det er et særlig godt indeks, eller ville det være fornuftigt at have et andet indeks, der balancerer og tager hensyn til både uddannelse, forurening, kultur og en række andre ting? Der arbejder man på forskellige måder i forskellige lande og forskellige internationale organisationer på at finde nogle måder at lave nogle indeks på.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 17:50

Socialministeren (Benedikte Kiær):

En af de ting, jeg netop fremhævede, var, at det er nogle usammenlignelige parametre, der bliver nævnt i Enhedslistens forslag. Hvis vi skal ind og se på, hvad det er, der gør os lykkelige, og se på, hvad mange i det samfund, vi lever i, mener er lykke, så fremhæver de familien, de fremhæver tillid, de fremhæver en masse forhold, som man ikke kan sætte på formler.

Vi går også ind og måler på og undersøger, hvor ensomme folk føler sig, og det mener jeg er en væsentlig problemstilling at forholde sig til, når man laver en undersøgelse af lykke. Hvor ensomme føler folk sig her i landet? Der ved vi, at der er nogle ældre, der føler sig ensomme, og vi ved, at der er unge, der føler sig ensomme. Og så mener jeg, det er vigtigt, at vi går ind og løser den problemstilling, i stedet for at begynde at proppe det ind sammen med andre ting som klima, forening og alt muligt andet, og så tro, at det kommer ud i den sidste ende som et lykkeindeks.

Jeg mener, det med hensyn til lykke er helt andre forhold, man skal forholde sig til end at kunne sætte det på en eller anden matematisk formel, for jeg mener faktisk, at vi som mennesker er mere komplicerede end som så, og jeg mener faktisk, at de mellem menneskelige relationer er endnu vigtigere end at begynde at lave mærkelige formler, der skal beskrive vores lykke.

Kl. 17:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Så er det fru Louise Schack Elholm som ordfører for Venstre.

Kl. 17:52

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Enhedslisten foreslår, at der skal laves et nationalt lykkeindeks. I Venstre mener vi ikke, at man kan sætte lykke på en formel. Lykke er en individuel følelse. Det, der gør den ene lykkelig, gør ikke nødvendigvis den anden lykkelig. Bliver man f.eks. mest lykkelig af at pleje de sociale bånd eller at have et udfordrende, lukrativt arbejde? Bliver man mest lykkelig af en uges ekstra ferie eller af en lønforhøjelse? Bliver man mest lykkelig af at leve på landet med en masse grønne områder til familien eller af at leve i en storby med hundredvis af arbejdspladser, specialbutikker og legepladser lige rundt om hjørnet? Og sådan kan man blive ved i en uendelighed. Og ingen af disse spørgsmål kan vi besvare her fra Christiansborg for landets borgere. Lykke er nemlig individuel og subjektiv og kan derfor ikke generaliseres til formler.

Søren Brun fra Radiserne sagde: Lykken er dit og dat, dit for dig og dat for mig. Og Søren Brun demonstrerer således individualiteten i lykke. Det forholder sig samtidig også sådan, at en person kan være lykkelig i det ene øjeblik og ulykkelig i det andet øjeblik, uden at der er sket egentlige forandringer i personens liv. Lykken er på den måde ganske lunefuld. Lykke er altså individuel og meget kompleks, og lykke kan ikke sættes på formel.

Når Enhedslisten alligevel forsøger at sætte den udefinerbare lykke på formel, er det svært ikke at forestille sig, at Enhedslisten i virkeligheden håber på at bruge fænomenet lykke til at ride deres egen politiske kæphest. Man vil nemlig uundgåeligt risikere at definere lykke i en retning, der på utidig vis fremmer ens egne ønsker på bekostning af alle andres. Venstre mener derfor, at vi på Christiansborg skal blande os helt uden om dette område. Samtidig vil et nationalt lykkeindeks betyde, at man gør lykke til et offentligt ansvar, og lyk-

ke er ikke et offentligt ansvar, og det skal det heller ikke være. Det er et personligt ansvar at søge sin lykke. Det offentlige ansvar er at sørge for, at alle får mulighed for at søge sin egen lykke. Hvis vi fra Christiansborg går længere end det, vil det være uberettiget indblanding i borgernes private liv.

Endelig kræver beslutningsforslaget, at der opbygges et kæmpe bureaukrati. Hvordan skal man f.eks. finde ud af, hvor stor ligheden er i hjemmet, eller hvor stor indflydelse man har på sit arbejde? Det er blot for at nævne nogle af de omfattende tal, der ønskes. Det er ikke tal, som findes, og det er ikke sikkert, at de nogen sinde vil blive skaffet. Hermed lægges der op til et enormt bureaukrati, og det ønsker vi ikke i Venstre, og Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. Da den konservative ordfører ikke havde mulighed for at være til stede, skal jeg på vegne af De Konservative sige, at De Konservative også afviser beslutningsforslaget.

Kl. 17:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:55

Line Barfod (EL):

Først skal jeg sige, at vi altså *har* statistik i forvejen. Det er et spørgsmål om at få samlet den statistik og få den puttet i et samlet indeks, ligesom man med bruttonationalproduktet samler en masse statistik fra mange forskellige områder. Jeg skal bare høre, om Venstre ikke mener, at man som politiker har et ansvar for, hvordan samfundet udvikler sig, og om Venstre har den holdning, at det eneste saliggørende, som Venstres politikere skal se efter, er, hvor meget bruttonationalproduktet vokser? Er hvor meget økonomisk vækst, der er i samfundet, det eneste afgørende for Venstres politikere, eller mener man i Venstre, at det faktisk også er afgørende, hvordan vores samfund bliver udviklet, hvordan mulighederne er for mennesker i det her samfund, og hvordan det hænger sammen med udviklingen vedrørende miljø og klima osv., og om vi faktisk skaber et samfund, hvor også vores børn og børnebørn har mulighed for at leve?

Kl. 17:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:55

Louise Schack Elholm (V):

Fru Line Barfod har fuldstændig ret i, at vi har rigtig meget statistik, og jeg synes, det er vigtigt at have fokus på rigtig mange forskellige aspekter af livet og af samfundet. Og det synes jeg også vi har herinde på Christiansborg. Jeg synes, vi *har* fokus på rigtig mange områder. F.eks. er arbejdsløsheden jo noget, vi går meget op i. Vi kan også nævne spørgsmålet om daginstitutioner, og hvor hurtigt man kan komme på sygehusene. Selvfølgelig har vi fokus på alle de her områder.

Men et lykkeindeks er jo et indeks, hvor man siger, at det udgør lykken. Jeg mener ikke, man kan definere lykke ud fra nogle parametre. Lykke er individuelt; vi kan ikke lave et lykkeindeks.

Kl. 17:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:56

Line Barfod (EL):

Det, man arbejder med internationalt, bl.a. i FN, EU, OECD og mange andre lande – og også nu i Nordisk Råd – er at se på nogle indeks, så man kan se, hvordan det egentlig går med udviklingen i vores lande på de områder, hvor vi er interesseret i at det skal gå bedre. For

man har erkendt, at bruttonationalproduktet ikke siger noget om, hvordan vores samfund har det. Det er ikke nok at sige: Der har været en masse trafikulykker og forurening og alt mulig andet, og derfor er den økonomiske vækst steget. Det er faktisk vigtigt at se på, om samfundet udvikler sig i den retning, som vi faktisk ønsker, og det er det, vi foreslår vi laver et indeks på. Og vi foreslår at tage befolkningen med på råd og høre, hvad det så er, der er vigtigt for Danmark og for de mennesker, der bor i Danmark – hvad det er, der er vigtigt for os at se på, når vi skal se, hvordan udviklingen går.

Men jeg kan forstå, at Venstre ikke ønsker, at man tager befolkningen med på råd om, hvad det egentlig er, der er vigtigt at se på, andet end bare øget materiel vækst.

Kl. 17:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:57

Louise Schack Elholm (V):

Det er jo sådan, at man allerede i dag kan se, hvordan det går med udviklingen på mange andre områder end bare økonomien. OECD laver jo også opgørelser over, hvordan det går med sundhedsvæsenet og uddannelse i de forskellige OECD-lande, så der er fokus på mange forskellige områder.

Jeg mener ikke, man kan lave et lykkeindeks. Det kan man ikke. Jeg synes, det er at negligere lykken at ville putte den på formel. Jeg ville f.eks. føle mig enormt lykkelig, hvis jeg kunne komme hjem og kysse mine børn godnat i aften, men det kan man jo ikke måle. Man kan jo ikke måle, at det gør mig mere lykkelig. Det skal heller ikke hedde sig, at fordi man laver et lykkeindeks, er det kun de faktorer, der gør folk lykkelige. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi siger, at vi har fokus på alle områder, men jeg mener ikke, vi skal lave et lykkeindeks.

Kl. 17:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så siger vi tak til Venstres ordfører.

Jeg tror, der er en fair chance for at komme hjem til børnenes sengetid i aften.

Så er det den socialdemokratiske ordfører, fru Julie Rademacher.

Kl. 17:58

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Mange tak.

Forslaget her om at udvikle et nationalt lykkeindeks indeholder en del pointer, som Socialdemokraterne umiddelbart er positivt indstillet over for, det være sig graden af ulighed, arbejdsløshed og lige adgang til uddannelse som til sundhedsydelser. Man kan med rette sætte spørgsmålstejn ved BNP's evne til at måle et lands velstand eller succes. Eksempelvis blev vi vidne til BNP's begrænsninger i forbindelse med finanskrisen, hvor beregningen af indekset, der sker på baggrund af den værdi, vi tillægger varer, skabte en illusion om en økonomisk succes, som viste sig at være urealistisk. Ejendomme-nsboblen sprang i USA, og resten af historien kender vi.

Forslaget her berører dog et andet interessant spørgsmål, nemlig hvad et land og en regering bør fokusere på. Er det ren materiel velstand og økonomisk vækst, eller er det i højere grad borgernes velfindende?

Så langt er vi enige med Enhedslisten i de pointer, der bliver trukket op, men jeg stiller mig dog skeptisk over for at gøre lykke op i tal og statistiske variabler. Der er tale om et meget subjektivt og udefinerbart begreb. Det vil sige, at uanset hvor mange eller mindre meningsfulde variabler, man bringer i spil, vil de altid indeholde en stor grad af usikkerhed, f.eks. graden af ligestilling, miljøpåvirknin-

ger, diskrimination og politisk aktivitet samt deltagelsesdemokrati, alt sammen gode hensigter, som vi støtter med vores øvrige politiske program, men som ikke er umiddelbart målbare indikatorer.

Fagkundskaben fortæller os desuden, at jo flere faktorer, som kan forklare lykke, desto mere mudret og upålideligt bliver resultatet. Den engelske professor Adrian White, der er manden bag World Map of Happiness, indrømmer således, at indsamling af data om befolkningens velvære ikke er en præcis videnskab. Ligesom vi søger forelskelsen, stræber vi gennem hele livet efter en følelse af lykke. Fælles for begge efterstræbelsesværdige begreber er netop, at de er følelser, der ikke blot varierer fra kultur til kultur, men også er forskellige fra individ til individ, og et forsøg på at måle dette vil altid være bias.

BNP, uddannelsesniveau og andre indikatorer har som nævnt sine begrænsninger, men de bygger trods alt på mere håndgribelige objektive faktorer. Det er derimod problematisk at skulle lovgive om noget så flygtigt og uhåndgribeligt som følelser. På baggrund af den metodiske usikkerhed og det principielt problematiske i at gøre en følelse op i tal, ligesom vi ikke lovgiver om forelskelse og glæde, mener vi heller ikke, at det er realistisk at lovgive om lykke. Så selv om vi er enige i en række gode pointer i Enhedslistens forslag her, kan vi derfor ikke stemme for beslutningsforslagets vedtagelse.

Kl. 18:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 18:01

Line Barfod (EL):

Nu går forslaget jo ikke ud på at lovgive om følelser og lave en lov om, at man skal være lykkelig. Det tror jeg heller ikke der kommer noget godt ud af. Men det er et forslag til at få en debat i befolkningen om, hvorvidt det kun er BNP, altså den materielle vækst, der skal være det fuldstændig afgørende for, om det går godt eller dårligt i vores land. Hvis Socialdemokraterne er enige i den intention, synes jeg, at vi sammen under udvalgsarbejdet skal se på, om det går bedre, om Socialdemokraterne har nogle andre forslag til, hvordan man så kunne finde en måde at måle det på. Jeg skal bare høre, om Socialdemokraterne ikke mener, at det er et godt arbejde, der bliver gjort, bl.a. i FN, OECD, EU og andre internationale organisationer, for faktisk at prøve at finde nogle indeks, man kan bruge for at sammenligne udvikling i lande, både mellem landene og over tid.

Kl. 18:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Julie Rademacher (S):

Det arbejde går vi gerne ind i, og vi vil meget gerne nærme os, hvor vi kan. Der er dog i det her pågældende forslag en lang række indikatorer, hvor nogle er bedre end andre, som jeg også kom ind på i ordførertalen. Men jeg vil så også lige benytte lejligheden til at rose Enhedslisten for netop at starte debatten og stille forslaget for også at få sat fokus på, at vi meget nemt måler alt i tal. Det kan selvfølgelig være rigtigt på visse områder, men i forhold til velfærden og også i forhold til borgernes velfindende vil vi helt klart også meget gerne tilkendegive, at vi bakker op om den debat, som Enhedslisten hermed rejser.

Kl. 18:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 18:03

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

At være lykkelig er for Dansk Folkeparti at se ikke noget, der kan måles. Det er meget forskelligt, hvad mennesker mener gør dem lykkelige. F.eks. er der mennesker, som er lykkelige, fordi de har muligheden for at gå på et værtshus, ryge en cigaret og tale med andre. Der er mennesker, som er lykkelige, fordi de har den rigtige partner, mennesker, der er lykkelige, fordi de har det rigtige job, og der er mennesker, som sætter sig et mål og bliver lykkelige, når målet nås. Der er også arbejdsløse, der er lykkelige, fattige, der er lykkelige, ja, listen over, hvem der er lykkelige, rummer alle kategorier. Derfor forstår vi i Dansk Folkeparti simpelt hen ikke, hvad forslaget skal gøre godt for – slet ikke når man ser på de eksempler i forslaget, som et lykkeindeks kunne indeholde. F.eks. nævnes lav arbejdsløshed, og der må jeg simpelt hen spørge forslagsstillerne, om de er af den opfattelse, at fordi man er arbejdsløs, så kan man ikke være lykkelig. Eller der er eksemplet med, hvor mange der deltager i valg eller i foreningslivet: Er man nødvendigvis ulykkelig, fordi man ikke har været en tur ved stemmeurnerne, eller fordi man ikke hjælper frivilligt i den lokale fodboldklub?

Ifølge økonom og lykkeforsker Christian Bjørnskov fra Handelshøjskolen i Aarhus findes der ingen magisk opskrift på lykke. Ikke desto mindre er han kommet med tre bud på, hvad man skal gøre for at blive lykkelig: Man skal finde den rigtige partner, finde det rigtige job, og man skal lade være med at få børn. Når man hører de tre bud på lykke, studser man jo lidt over det sidste. Men de undersøgelser, som netop lykkeforskere har lavet rundtomkring i verden, viser rent faktisk, at mennesker er mindst lykkelige, når de har fået børn, fordi børnene i praksis giver bekymringer, færre frihedsgrader, en masse ekstraarbejde og stress og uforudsigelighed i hverdagen for forældrene. Da jeg går ud fra, at Enhedslisten vil bruge forslaget om lykkeindeks til at ændre på ting, så danskerne bliver lykkeligere, må et spørgsmål til Enhedslisten være: Skal folk lade være med at få børn?

For Dansk Folkeparti er lykke en personlig definition, som i øvrigt adskiller sig meget fra menneske til menneske, og som i vores øjne ikke kan måles. Vi kan som nævnt derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 18:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører for SF.

Kl. 18:06

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Min veninde fortalte mig engang, at der var foretaget en sammenligning af alle lykkeundersøgelser på verdensplan, og sammenligningen viste, at uanset hvilken kultur eller hvilken religion eller hvilken økonomi der gjorde sig gældende i de enkelte samfund, så var der én ting, der gik igen, nemlig at det, som gør folk allermest lykkelige, er livsvarige, nære relationer til andre mennesker. Det er en meget sød historie, men det nytter jo ikke noget, hvis man af en eller anden grund er afskåret fra at være sammen med de mennesker, man har nære relationer til, fordi de enten er døde af sult eller gået til grunde på grund af sygdom, eller hvis ens nære tvinges til at rejse langt væk på grund af fattigdom eller ufred.

Derfor er det også en grundlæggende god idé, som det i virkeligheden er kongen af Bhutan, der har fået på et tidspunkt, at lave et nationalt lykkeindeks. Det er jo blevet fulgt op af flere andre på verdensplan, som egentlig synes, at der er en interessant vinkel i at kunne måle lykke på en anderledes måde end på BNP. Derfor ser vi i SF meget positivt på forslaget fra Enhedslisten, også fordi det er en god idé at kigge på, hvad det er, vi som samfund skal styrke, skal øge og

fremme for at skabe den bedst mulige trivsel og lykke for vores befolkning. Jeg kan godt sætte spørgsmålstejn ved, om det skulle være nødvendigt at sætte det her i kommission. Jeg er faktisk overbevist om, at repræsentanter for alle Folketingets partier kunne sætte sig sammen og blive enige om at lave nogle parametre for, hvad det var vigtigt at tage ind. Jeg synes, det er nogle glimrende forslag, Enhedslisten har – langt de fleste af dem, måske ikke nødvendigvis alle. Men det var jo en forhandling værd, og på den baggrund kunne vi måske blive enige om, på hvilket grundlag vi kunne lave et nationalt lykkeindeks.

Men SF er overvejende positive over for det her forslag. Dog synes vi ikke, at det nødvendigvis kræver et helt kommissionsarbejde.

Kl. 18:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Manu Sareen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 18:08

(Ordfører)

Manu Sareen (RV):

Tak for det. Jamen først vil jeg sige, at det, som vi har hørt fra rigtig mange andre, er helt vildt svært og vanskeligt at måle lykke, og det er rigtig, rigtig svært at få det ned på papir og formler. Samtidig har vi selvfølgelig også hørt, at det er sket tidligere i Danmark, at vi på en eller anden absurd måde har fået målt os til, at vi er et af verdens lykkeligste folkefærd. Hvad man så skal bruge det til, aner jeg ikke – andet end at man så har inviteret Oprah Winfrey, CNN og alle mulige andre til Danmark.

Men det illustrerer måske også sværhedsgraden i eller det besværlige ved at bruge sådan et lykkebarometer, for samtidig har vi masser af undersøgelser, der viser, at unge mennesker har, jeg tror det er nordisk rekord i druk, at danskerne måske har verdensrekord med hensyn til at spise lykkepiller osv., og hvor meget vi generelt drikker og ryger.

Det kan være helt vildt vanskeligt at sammenligne de tal. Det, der måske er problemet med det her forslag, er, at vi måler meget, og at vi egentlig også måler de ting, som Enhedslisten har listet op i forslaget. Men spørgsmålet er selvfølgelig, hvad man skal bruge det til, altså hvad der er succeskriteriet, og i øvrigt også, hvad idealet egentlig er for, at noget er lykkeligt. Jeg har som nogle af de andre ordførere også lagt mærke til det, der står, om, hvor mange der deltager aktivt i foreningslivet. Men det er jo helt vildt vanskeligt, ikke? For hvad er idealet for, at noget er godt? Jeg forstår egentlig godt intentionen i forslaget, men det er bare helt vildt svært at have det her ideal. Hvem skal vælge, hvad der er korrekt, og hvad der er det bedste? Det er det samme som med det, der også står i forslaget, om, hvor mange der deltager i demokratiet ved valgene og i øvrigt også i foreldrebestyrelser.

Hvis jeg sådan skal bringe mig selv ind, kan jeg jo sige, at noget af det, der gør mig lykkelig i livet, slet ikke er nævnt. Jeg føler mig egentlig meget lykkelig. Det er i øvrigt – kan jeg sige til forsamlingen – at spille fodbold på Kløvermarken en varm sommerdag. Og det illustrerer jo egentlig også, at vi skal have en langt større liste, hvis man skal have alle med, og det er jo det, der gør det rigtig, rigtig problematisk.

Jeg noterede mig, at Enhedslistens ordfører i en debat med Venstres ordfører sagde, at det ikke kunne være rigtigt, at man kun skulle bruge BNP til at måle. Og det er fuldstændig korrekt; det giver jo kun et billede af noget. Men hvis vi tager alle de her ting, som vi måler i forvejen, og blander dem sammen, er jeg heller ikke sikker på, at det giver et billede af andet end det, man lige måler. Og så er vi tilbage ved, om vi så skal måle noget, og hvad vi egentlig bruger vores målinger til i Danmark.

Det er jo sådan – og det er jo det, der bekymrer Enhedslisten – at man rent faktisk også bruger målinger i f.eks. de udvalg, der er i Folketinget, til at navigere. F.eks. går jeg ud fra, at man i Trafikudvalget måler, hvor mange trafikdræbte der er, og så derefter laver en politik på det område. Og sådan går jeg også ud fra at det er i Socialudvalget osv. Så vi har jo muligheden for at få den information i de forskellige udvalg, og det er jo ikke sådan, at man ikke vil reagere på det, for det gør man.

Så derfor synes Det Radikale Venstre ikke, at der er brug for et lykkebarometer. For man har allerede de forskellige informationer, som man bare kan trække på, når man gerne vil ændre nogle ting. Så vi kan altså ikke bakke op om forslaget.

Kl. 18:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Kl. 18:12

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten, og jeg kan jo høre på debatten, at det her er noget, vi kommer til at bruge mere tid på – tage det op nogle flere gange og dykke længere ned i de indeks, man arbejder med i internationale organisationer og i andre lande – for at få afmystificeret, hvad det egentlig er, vi foreslår.

Jeg skal huske at sige fra Kristendemokraterne, at de støtter forslaget.

Når vi har fremsat det her forslag, er det jo, som jeg også har sagt lidt om under debatten, fordi vi mener, det er nødvendigt at komme væk fra, at bruttonationalproduktet er det eneste saliggørende, når man diskuterer, hvordan udviklingen er i et land. Man har i masser af lande og organisationer rundtomkring i verden mere og mere fået øjnene op for, at det simpelt hen ikke går med, at man bliver ved med kun at kigge på den økonomiske vækst, for slet ikke at tale om et indeks som bruttonationalproduktet, som altså også har alle de negative ting med, alle de ting, vi faktisk ikke synes er gode, som f.eks. trafikulykker, forurening osv., der er med til at øge den økonomiske vækst.

Men også på grund af klimaproblemer og miljøproblemer bliver vi altså nødt til at diskutere tingene, for det er nogle andre udfordringer, vi står med, og vi er nødt til at bruge nogle andre parametre til at se på, hvordan det egentlig går med udviklingen i vores lande. Det nytter ikke kun at se på en økonomisk vækst. Vi er nødt til også at tage nogle andre hensyn, vi er nødt til også at have noget, som er nemt at se på, og jeg er med på, at det er mange forskellige ting, der indgår i det.

Vi har også lagt op til en debat om det. Vi har sagt, at det her er det, som vi lige kunne se. Der kan være andre, der har nogle andre ting med. Det kan være, at nogle af de ting, vi har foreslået man skal have med, ikke kan lade sig give sig, på grund af at der mangler den nødvendige statistik, eller fordi det ikke vil passe ind i det samlede billede. Det kan vi jo forhandle om. Men jeg mener, at det er afgørende at få udviklet et begreb, som får lige så stor styrke i den politiske debat, som bruttonationalproduktet har.

Hr. Manu Sareen og andre har været inde på at sige, at vi jo har tal på uddannelsesområdet, så reagerer vi på det, og at vi har tal på trafikdrab, så reagerer vi på det osv., men det er jo ikke der, man for alvor går ind og siger: Nu skal der store reformer til, nu er det virkelig nødvendigt, at politikerne tager fat, for her er der stor krise, her er der noget, der er ved at gå helt galt. Det er jo kun, når det er væksten, det går galt med. Det er jo kun, når det er bruttonationalproduktet, der, som man siger, går den forkerte vej. Og der mangler vi altså at have et ordentligt indeks, som er lige så vigtigt, og som vi tager

lige så alvorligt, for at det går dårligere med, at mennesker kan have det godt i det her land.

Vi skal jo ikke ind at definere, hvad der gør det enkelte menneske lykkeligt, og fastsætte det ved lovgivning, for jeg er fuldstændig enig med alle ordførerne i, at det kan man ikke gøre, men vi kan se på, hvad det er, der er med til at gøre, at vi har nogle gode rammer i Danmark for at blive lykkelige. Og der er en række ting, hvilket også flere af ordførerne har været inde på, som vi har opnået i Danmark, og som er med til at gøre, at vi faktisk i Danmark generelt synes, at vi har det bedre, end man har i mange andre lande. Det er ting, som handler om, at folk er i arbejde. Det er ting, som handler om, at vi har et gratis sundhedsvæsen, så hvis man bliver syg, kan man faktisk også få behandling, og det er en stor tryghed. Det er et spørgsmål om, at vores børn har det godt osv. Der er rigtig mange ting, som indgår i det, at det er lykkedes at skabe et rigtig godt samfund ved mange menneskers og mange generationers store arbejde.

Men hvis det skal holde og vi skal se på, hvordan det går, er det altså også nødvendigt, at vi har et indeks, der kan sige, at det her er ved at gå over styr – et indeks, som vi tager lige så alvorligt som bruttonationalproduktet.

Vi bliver også nødt til at diskutere, om det er den materielle vækst og bruttonationalproduktet, vi skal mene er de vigtigste ting. Nu har regeringen jo i dag fremlagt en 2020-plan, og både i den og andre økonomiske planer indgår der, at vores privatforbrug skal stige til over det dobbelte, og det er da væsentligt at diskutere. Jeg er helt med på, at de fattige har behov for et langt højere privatforbrug, at de, der har de laveste indkomster i samfundet, har brug for et langt højere privatforbrug, men hvad med mig selv og mange andre, der tjener lige så meget som mig eller mere? Har vi brug for at få dobbelt så meget rødvin, dobbelt så mange biler, dobbelt så mange fjernsyn og computere og komfur og alt muligt andet som at udskifte vores køkkener og vores badeværelser dobbelt så tit? Det har jeg altså svært ved at se er det, der skulle gøre, at vi får det bedre. Derfor tror jeg, det er afgørende, at vi får diskussionen om, hvad det er, vi mener vil gøre, at vi får et bedre samfund end det, vi har i dag. Og der har det altså en betydning at have et indeks, som man faktisk måler det på, og som det altså er vigtigt at kigge på for at se, om det går den rigtige vej eller den forkerte vej. Så det er altså også et svar til ministeren om, at vi ikke skal definere lykken for den enkelte. Det er absolut ikke det, vi vil ind på, det kan man ikke gøre, men man kan skabe nogle rammer.

Kl. 18:17

Venstres ordfører sagde, at for hende var lykken, at man kunne nå at komme hjem og kysse børnene godnat. Det tror jeg vi er rigtig mange der kan nikke genkendende til. Men det er vi jo som politikere med til at sætte nogle rammer for. Vi er med til at skabe nogle rammer for, hvordan arbejdsmarked og familieliv hænger sammen, så man faktisk kan nå at være sammen med sine børn.

Hvis vi mener, det er vigtigt at få kigget på, om det er muligt at have små børn, ved siden af at man er på arbejde, må vi lave nogle tal for det. Hvordan kan det lade sig gøre at måle og se, om udviklingen går den rigtige vej eller den forkerte vej? Det er jo derfor, vi har taget et tal med for, hvor mange timer børn tilbringer i daginstitution, for det kan være et problem, hvis børnene skal være i daginstitution i mange, mange timer hver dag i stedet for at have tid sammen med deres forældre, fordi forældrene tilbringer så mange timer både på arbejde og med at pendle til og fra.

Så der er mange forskellige ting, man kan gå ind og se på og tage med, hvis det, man gerne vil, er at skabe nogle bestemte rammer for, at folk kan få mulighed for at få lykke.

Vi kan ikke lave en lov om, at folk skal være lykkelige, men vi kan give nogle muligheder for det, og det mener vi faktisk er vigtigt altså at man får skabt den debat. Det er også derfor, vi i forslaget har lagt op til, at det her skal ud til offentlig debat. Jeg kan selvfølgelig

godt forstå SF's ordfører, der siger, at det her burde vi politisk kunne sætte os ned og blive enige om, det behøver vi ikke en kommission til, men den anden del – det, vi har foreslået, med en kommission – er jo faktisk at komme ud og diskutere med befolkningen i Danmark, så det ikke bare er noget, vi politikere sidder og bestemmer herinde bag Christiansborgs lukkede mure, men noget, vi faktisk går ud og diskuterer med befolkningen, altså så vi spørger dem om, hvad de synes er det vigtige, når vi skal diskutere den fremtidige udvikling, når vi skal se på, hvordan det går i samfundet. Er det så, hvor meget materiel vækst vi har, hvor mange flere ting vi har i privatforbruget? Eller er det også, hvordan det går med uddannelsesniveaet, hvordan det går med miljøet, hensynet til klimaet, hvordan det går med ligestillingen, og hvordan det går med at udrydde fattigdom osv.? Det synes vi er afgørende at man samtidig får set på.

Jeg håber, at vi kan få noget mere debat om det her, og vi vil i hvert fald prøve at sikre, at vi også får indhentet nogle flere oplysninger under udvalgsarbejdet, så flere kan komme med ind i den her diskussion, og så er det noget, som vi håber at der efterhånden kan skabes et flertal for. Tak.

Kl. 18:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes jo i og for sig, at det er en ganske fornøjelig debat, men spørgsmålet er egentlig, hvor meget vi kan få ud af det her ud over en fornøjelig debat.

Sådan som jeg hører Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, er det noget med, at alting åbenbart skal måles om vejes, at det skal procentliggøres, og at det skal puttes i kasser. Man vil simpelt hen til at analysere hele processen omkring det enkelte individ og se, hvad det er, der gør, at folk bliver lykkelige, og hvad der kan gøres bedre, for at vi kan blive endnu mere lykkelige. Der er jeg selvfølgelig glad for at ordføreren siger, at det ikke er det enkelte menneske, man fra Enhedslistens side har tænkt sig sådan at gøre lykkeligt – ud fra en lovgivning i hvert fald – men at det er samfundet som helhed.

Der tages bl.a. udgangspunkt i Bhutan, kan jeg se, og der har de jo en konge, der er gift med hele fire søstre, og så kan man jo godt sige, at en konge, der er gift med fire søstre, kun har en svigermor. Det er måske en god måde at blive lykkelig på. Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan har man tænkt sig at det her skulle blive til noget som helst konkret? Handlingen skulle jo gerne komme efterfølgende, når man så siger, at nu har vi lavet en redegørelse over, hvad der kan gøre folk mere lykkelige, og nu skal vi så sætte nogle initiativer i gang, men hvordan har Enhedslisten overhovedet tænkt sig, at den her proces skulle kunne sættes i gang? Det ville jo være ret omfattende.

Kl. 18:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det er ordføreren.

Kl. 18:21

Line Barfod (EL):

Det, vi foreslår i forslaget, er, at man skal samle en række af de statistikker, der i forvejen bliver lavet, altså ikke at man skal ud og måle og veje en hel masse følelser, men man skal tage de statistikker, der i forvejen bliver lavet for, hvor meget uddannelse folk får, hvor mange der er i arbejde, hvor mange der er arbejdsløse, hvor mange selv-mord der bliver begået, hvor mange der går ned med depressioner, stress osv. Ud fra det skal man lave et indeks, nøjagtig ligesom vi

har en masse forskellige tal for økonomisk vækst, der bliver samlet i det tal, der hedder bruttonationalproduktet.

På samme måde, som man, når man ser, det går dårligt med bruttonationalproduktet, prøver at analysere, hvorfor det gør det, og sætte ind, så vil vi også, hvis man får lavet et indeks for, hvordan det går med lykken, med tilstanden her i landet, kunne gå ind og se på, om det er, fordi uddannelsesniveaet falder, om det er, fordi der er flere, der begår selvmord, eller hvad det er, der gør, at udviklingen går den forkerte vej, og så diskutere politisk, hvad det så er for nogle måder, vi kan prøve at finde for at rette op på det. Hvad er det f.eks., vi skal gøre, for at flere tager en uddannelse, i stedet for det, vi ser i dag, hvor færre unge får en uddannelse?

Kl. 18:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:22

Hans Kristian Skibby (DF):

Undskyld mig, er det ikke nogle af de ting, vi allerede gør her i Folketinget til bevidstløshed, havde jeg nær sagt? Vi har store debatter om uddannelse, miljø, velfærd, sundhedsordninger osv. Der er da mange initiativer i gang, som hele tiden er til for at gøre velfærdssamfundet endnu bedre.

Et af de initiativer, som man gerne vil have en statistik på, og som vi i øvrigt også har i forvejen fra Enhedslistens side, er jo, hvor få børn der bliver anbragt uden for deres hjem. Men hvordan har Enhedslisten tænkt sig, at man skulle kunne bruge den statistik til noget? For Enhedslisten har jo selv været med til at sige, at når der bliver tvangsfjernet færre børn, er det et tegn på, at kommunerne ingen penge har, fordi så vælger de at spare på tvangsanbringelserne og lade børnene blive hjemme i kummerlige tilværelser. Hvis man så vælger at tvangsfjerne flere børn, vil man jo sige, at nu er vi blevet endnu mere ulykkelige, for nu bliver børnene tvangsfjernet. Det er jo så selvmodsigende, som noget kan være. Man kan jo ikke både tale for og imod tvangsfjernelser.

Kl. 18:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 18:23

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen i det her Folketing, der taler for, at vi skal fjerne så mange børn som muligt. Jeg tror, at vi alle sammen taler for, at vi skal have så meget forebyggelse som muligt for at undgå de situationer, hvor børn skal tvangsfjernes. Statistikker skal man gå ind og vurdere, ligesom man gør med statistikken i forhold til bruttonationalproduktet, hvor man prøver at analysere, hvorfor det er, at det går den forkerte vej, i forhold til hvad man politisk ønsker, og så ser man på, hvor man kan sætte ind. Det har vi så forskellige politiske holdninger til.

Nøjagtig på samme måde med det her indeks vil man også se, hvorfor det går den forkerte vej, og hvor det så er, at vi skal sætte ind, og det kan man så have en politisk debat om. Men ideen er at få et samlet indeks, som vægter lige så tungt som bruttonationalproduktet, så det ikke kun er bruttonationalproduktet, der kan tilsidesætte al anden politik i det her land, fordi man nu siger, at det afgørende for alting er at få en øget vækst, med hensyn til hvor mange ting vi har i vores privatforbrug, men så man faktisk også siger, at det er vigtigt, hvordan samfundet udvikler sig på andre områder.

Kl. 18:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 18:24

Pia Adelsteen (DF):

Jeg skal ærligt indrømme, at jeg sådan set heller ikke forstår det her, for jeg mener faktisk ikke, at bruttonationalproduktet bliver vægtet så højt, som fru Line Barfod gør det til. Når vi sidder og diskuterer sociale sager og sådan noget, er det meget sjældent, at vi sidder og kigger på bruttonationalproduktet. Så sidder vi netop og kigger på f.eks., hvor mange børn der bliver tvangsfjernet, og hvad vi kan gøre for at gøre det bedre osv. Man sidder og kigger på alt muligt andet.

Det er derfor, jeg simpelt hen ikke forstår det her. For på trods af at vi indtil nu ikke har haft et lykkeindeks i Danmark, er det lykkedes os at lave et gratis sundhedsvæsen, et gratis uddannelsessystem og en 37-timers arbejdsuge. Så kan man ønske sig mindre/mere af alting, men det kræver så også, at der er nogle penge til det, og derfor er man så alt andet lige nødt til på et eller andet tidspunkt at nå frem til bruttonationalproduktet.

Så jeg forstår simpelt hen ikke, hvad man vil bruge lykkeindekset til, for vi bruger jo netop alt det her i forvejen.

Kl. 18:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 18:25

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at det er forskellige diskussioner, vi deltager i normalt, men det, som jeg hører i stort set alle de diskussioner, vi har, er, at man taler om, hvor afgørende det er, at bruttonationalproduktet bliver ved med at vokse og vokse, herunder har næsten alle partier lagt sig fast på det her med, at privatforbruget skal mere end fordobles over de kommende år – stort set fuldstændig uden nogen diskussion.

Der er det, at jeg tror på, at hvis man får et andet indeks, som vejer lige så tungt, vil man have nogle bedre muligheder for få den politiske diskussion om, at der altså også er andet i verden, end at det flertal af os, der har rigeligt med ting i forvejen, skal have mere end dobbelt så meget. Det er måske vigtigere, at vi går ind og ser på, hvordan det egentlig går med udviklingen på andre områder, så man, når man diskuterer, hvordan det går med vores land, så også ser på, hvordan det egentlig går med udviklingen, om den faktisk klimamæssigt og miljømæssigt er bæredygtig, så det ikke kun er os, der lever lige nu, men også vores børn og børnebørn, der har en mulighed for at have det godt i det her land.

Kl. 18:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Adelsteen.

Kl. 18:26

Pia Adelsteen (DF):

Der er mit spørgsmål til ordføreren så bare: Er det ikke det, vi allerede gør? Altså, vi sidder og kigger på miljø. Jeg ved godt, at vi har forskellige holdninger osv., men det er jo det, vi gør i forvejen. Det er jo ikke sådan, at vi bare siger, at BNP'et skal være bum bum bum, og så er det kun det, vi styrer efter. Det mener jeg faktisk ikke er sådan tingene foregår i Danmark.

Vi sidder jo netop og kigger på, hvordan vi kan udvikle vores sundhedsvæsen, hvordan vi kan udvikle skolen, hvordan vi kan udvikle vores skole- og uddannelsessystem, hvordan vi kan gøre miljøet bedre osv. Og det gør vi jo ikke bare ved at kigge på BNP'et, men alt andet lige er man da nødt til på et eller andet tidspunkt at se på det, da man for at gøre de her ting også er nødt til at have nogle penge til at gøre dem for. Alt andet lige skal man have nogle penge for at kunne udvikle nogle ting. Der kommer BNP'et ind i det, så jeg vil

medgive ordføreren så meget, at selvfølgelig kigger vi på det, men det er da også en nødvendighed, fordi det kræver penge at udvikle mange af de andre ting, og hvor vores politiske synspunkter jo så netop er det, der driver værket, kan man sige.

Kl. 18:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 18:28

Line Barfod (EL):

Selvfølgelig skal man have penge til det, man gerne vil, det andet går ikke. Men problemet er, at alle de andre diskussioner, vi har på alle andre områder i dag, bliver underordnet, hvordan udviklingen i bruttonationalproduktet er, og det, man sammenligner med, når man sammenligner landene internationalt, og det, der er den allervigtigste målestok for alle lande internationalt i dag, er bruttonationalproduktet.

Det duer bare ikke, hvis vi skal sikre, at det her samfund også vil være godt for vores børn og vores børnebørn. Hvis vi skal sikre det, er vi nødt til at få udviklet nogle andre indikatorer, der også tager højde for, hvordan udviklingen i samfundet er på en lang række andre områder end bare udviklingen i ting og trafikulykker osv.

Vi er nødt til også at have udviklingen i, hvordan vi tager hensyn til miljø og klima, med, og udviklingen i uddannelsesniveau og alt det andet med – og ikke via 117 forskellige statistikker, som man skal bruge tid på at finde, men i et indeks, som vi også kan bruge til at sammenligne os med andre lande med for at se, hvordan det egentlig går med udviklingen, og så vi kan sammenligne over tid og se, at hov, her er det ved at gå galt, her er vi nødt til at gribe ind. Og så ligger der også et politisk pres på os for at gøre noget.

Kl. 18:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren.

Jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning om, at Bhutan faktisk også er interessant af andre grunde end kongens ægteskabelige forhold.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:29

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 13. april 2011, kl. 13.00.

Der henvises til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 18:29).